

ชื่องานวิจัย ปัจจัยที่มีผลต่อการออกกลางคันตามความคิดเห็นของนักศึกษาระดับปริญญาตรี

ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

คณะผู้วิจัย พเยาว์ ดีใจ น้ำทิพย์ ไชยสวัสดิ์ ชญาภัทร์ ก่ออารีโย จอมขวัญ สุวรรณรักษ์

พจนีย์ บุญนา

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อศึกษาระดับและเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อการออกกลางคันของนักศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ผู้วิจัยเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน ๖๓๘ ชุด โดยหลักเกณฑ์ของการวิจัยเชิงปริมาณ มีการศึกษา แนวความคิด และทฤษฎีต่าง ๆ เพื่อสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม มาตรฐานประมาณค่า นำมาประมวลข้อมูล และวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปใช้ค่าสถิติคือ การ การหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที่ (t-test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว

ผลการวิจัยพบว่า

ปัจจัยด้านส่วนตัวของนักศึกษา ที่มีผลต่อการออกกลางคันโดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณารายข้อจากมากไปหาน้อย มีสาเหตุมาจากนักศึกษามีความรู้พื้นฐานในสาขาวิชาที่เรียนน้อย สอบตกบางรายวิชาและผลการเรียนต่ำ ขาดการวางแผนการเรียนที่ดีและเป้าหมายการเรียน ขาดแคลนทุนทรัพย์ มีปัญหาส่วนตัว มีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการเรียนด้านวิชาชีพและเรียนในสาขาวิชาที่ไม่ได้สมัครใจ ขาดเรียนมากจนหมดสิทธิ์สอบและมีภาระรับผิดชอบครอบครัว

ปัจจัยด้านสถาบัน มีผลต่อการออกกลางคันของนักศึกษาโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือด้านการบริการและการอำนวยความสะดวกไม่ทั่วถึงเพียงพอ ความปลอดภัยในสถานศึกษา เครื่องมือ อุปกรณ์ไม่เพียงพอ การจัดระบบดูแลช่วยเหลือผู้ด้อยประสิทธิภาพการบริหารและระเบียบวินัยที่เข้มงวด ความไม่เหมาะสมของอาคารเรียน ห้องปฏิบัติการ ความสัมพันธ์ของสถานศึกษากับผู้เรียนค่อนข้างน้อย นโยบายการบริหารจัดการของสถานศึกษาไม่ชัดเจน เป้าหมายการจัดกิจกรรมของสถานศึกษา สถานศึกษาจัดกิจกรรมไม่ส่งผลการเรียนการสอน ค่าเล่าเรียนแพง นโยบายการรับนักศึกษาโดยไม่มีการสอบคัดเลือก และสถานศึกษาจัดกิจกรรมนอกหลักสูตรมากเกินไป

ปัจจัยด้านครอบครัวที่มีผลต่อการออกกลางคันในภาพรวมอยู่ในระดับน้อย เรียงปัจจัยจากมากไปหาน้อย ปัญหาเรื่องเศรษฐกิจ ครอบครัวมีฐานะยากจน ทักษะคิดของผู้ปกครองที่มีต่อสถานศึกษา แม่ต้องรับภาระคนเดียว ครอบครัวมีลูกหลายคนต้องดูแล และผู้ปกครองมีอาชีพไม่แน่นอน

ปัจจัยด้านสังคมที่มีผลต่อการออกกลางคันของนักศึกษาโดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย เรียงปัจจัยจากมากไปหาน้อย มาจากสาเหตุการคมนาคมหรือการเดินทางไม่สะดวก การรับน้อง การปรับตัวเข้ากับกลุ่มเพื่อน สภาพแวดล้อมไม่เอื้อต่อการเรียนการสอน การทะเลาะวิวาท หรือมีความขัดแย้งในสถานศึกษาและผู้เรียนไม่สามารถปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมใหม่ได้

ผลการเปรียบเทียบปัจจัยที่ผลต่อการออกกลางคันของนักศึกษา พบว่า ปัจจัยด้านสถานภาพส่วนตัวและปัจจัยด้านครอบครัว ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในขณะที่ปัจจัยด้านสถาบันกับปัจจัยด้านสังคม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

Factors Affecting Dropping out of Undergraduates in Rajamangala University
of Technology Phra Nakhon

Faculty of Home Economics Technology

Rajamangala University of Technology Phra Nakhon University

Abstract

The objectives of this research were to study and compare factors affecting dropping out of undergraduates in Rajamangala University of Technology Phra Nakhon. The finding on four types of factors were launched : personal, educational institute, family and social factor. Survey research methodology was exploited by distributing questionnaires to sample group of 638 RMUTP undergraduates in 2012 academic year. And the data was analyzed by the percentage, the standard deviation, the t-test and one way analysis of variance (ANOVA). The results were as followed : the personal factor as a whole, was at low level, they were : insufficient background knowledge in their fields, capability in passing the examination, getting low grade point average, learning without planning, boring of learning, facing financial problem, negative attitude in vocational field, learning in dislike branch, absence in class and having problems on family responsibility.

On the institute factors, as a whole, it was at moderate level, the causes were: inadequate facilities and services of the institute, personal safety, learning without instruments, lack of helpfulness for the handicapped, institute's strict discipline, inappropriate laboratory and buildings the executive management's transparency, institute's relations with students, unsuitable activities for learning, expensive fee, the students' entrance without admission system, overloaded extracurricular activities.

On the family factor, it was at low level as a whole, they were : economics problems, the family's poverty, parents' attitude towards the institute, single-mom's burdens, stability of parents career. Finally, the social factor, as a whole, it was at low level, they were : distance from students' home, the freshmen's traditions, self-

adjustment among peer group, improperly learning environment, quarrels and conflicts with others and freshmen's assimilation in new surroundings.

By comparing personal factors to family factors the study found that all factors were nonsignificantly different at the level of 0.05. While the institute factors and the social factors were significant different at the level 0.05

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการออกกลางคันของนักศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วยความอนุเคราะห์ของสถาบันวิจัยที่อนุมัติงบประมาณในการดำเนินการวิจัย ขอขอบพระคุณท่านคณบดีคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ที่ให้การสนับสนุน ขอขอบคุณท่านคณบดีและรองฝ่ายวิชาการและวิจัยทั้ง ๙ คณะที่กรุณาอนุเคราะห์เรื่องการแจกแบบสอบถาม

ขอขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ทรงสิริ วชิรานนท์ ที่ช่วยตรวจสอบเครื่องมือในการทำวิจัยในครั้งนี้

ขอขอบคุณงานทะเบียน ที่ให้ข้อมูลเกี่ยวกับนักศึกษาที่ออกกลางคัน เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการส่งแบบสอบถาม ตลอดจนอาจารย์ที่ปรึกษาและอาจารย์ผู้สอนนักศึกษาปีที่ ๑ ทุกคนที่ให้ข้อมูลเกี่ยวกับนักศึกษา

คณะผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่างานวิจัยฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการนำไปใช้ในการวางแผนการรับนักศึกษาต่อไป

คณะผู้วิจัย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	(1)
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	(3)
กิตติกรรมประกาศ	(5)
สารบัญ	(6)
สารบัญตาราง	(8)
บทที่ ๑ บทนำ	๑
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	๑
วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย	๓
ขอบเขตของโครงการวิจัย	
ทฤษฎี สมมุติฐาน (ถ้ามี) และกรอบแนวความคิดของโครงการวิจัย	๓
นิยามศัพท์	๔
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	๔
บทที่ ๒ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	๕
การจัดอุดมศึกษาไทย	๕
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร	๗
ประวัติความเป็นมาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร	๘
การออกกลางคืน	๑๑
ปัจจัยส่วนตัวของนักศึกษา	๑๔
ปัจจัยด้านสถาบัน	๑๗
ปัจจัยด้านครอบครัว	๑๙
ปัจจัยด้านสังคม	๒๑

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	๒๒
บทที่ ๓ วิธีการดำเนินการวิจัย	๒๕
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	๒๕
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	๒๗
ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ	๒๘
ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล	๒๘
การวิเคราะห์ข้อมูล	๒๘
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	๒๘
บทที่ ๔ ผลการวิจัย	๒๙
ตอนที่ ๑ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	๒๙
ตอนที่ ๒ ปัจจัยที่มีผลต่อการออกกลางคันของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลพระนคร	๓๑
ตอนที่ ๓ ปัจจัยอื่น ๆ นอกจากปัจจัยที่กล่าวมา	๔๔
บทที่ ๕ สรุปผล อภิปรายผลและ ข้อเสนอแนะ	๔๖
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	๔๖
ขอบเขตของโครงการวิจัย	๔๖
ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ	๔๖
ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย	๔๖
สรุปผลการวิจัย	๔๗
การอภิปรายผล	๔๘
ข้อเสนอแนะ	๕๒
บรรณานุกรม	๕๓
ภาคผนวก	๕๖

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ ๑	จำนวนและร้อยละของนักเรียนออกกลางคันระดับประถมศึกษาถึงมัธยมศึกษา ตอนปลาย ปีการศึกษา ๒๕๔๘- ๒๕๕๔	๑๓
ตารางที่ ๒	แสดงคณะ สาขาวิชา จำนวนนักศึกษาระดับปริญญาปีที่ ๑ และจำนวนข้อมูล ที่สามารถเก็บได้	๒๕
ตารางที่ ๔.๑	ค่าร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	๒๙
ตารางที่ ๔.๒	ปัจจัยที่มีผลต่อการออกกลางคันของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ด้านส่วนตัว	๓๑
ตารางที่ ๔.๓	ปัจจัยที่มีผลต่อการออกกลางคันของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ด้านสถาบัน	๓๓
ตารางที่ ๔.๔	ปัจจัยที่มีผลต่อการออกกลางคันของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ด้านครอบครัว	๓๔
ตารางที่ ๔.๕	ปัจจัยที่มีผลต่อการออกกลางคันของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ด้านสังคม	๓๕
ตารางที่ ๔.๖	แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ด้านส่วนตัว	๓๗
ตารางที่ ๔.๗	แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ด้านสถาบัน	๓๘
ตารางที่ ๔.๘	แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ด้านครอบครัว	๓๙
ตารางที่ ๔.๙	แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของนักศึกษาระดับปริญญาตรีด้านสังคม	๔๐
ตารางที่ ๔.๑๐	แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อการออกกลางคันของ นักศึกษาด้านเพศ	๔๑
ตารางที่ ๔.๑๑	แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อการออกกลางคันของ นักศึกษาด้านสถานภาพ ระดับการศึกษา ก่อนเข้ามหาวิทยาลัย คณะที่สังกัด และประเภทของการคัดเลือกเข้ากับปัจจัยด้านส่วนตัว	๔๑

- ตารางที่ ๔.๑๒ แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อการออกกลางคันของ
นักศึกษาด้านสถานภาพ ระดับการศึกษา ก่อนเข้ามหาวิทยาลัย คณะที่สังกัด
และประเภทของการคัดเลือกเข้ากับปัจจัยด้านสถาบัน ๔๒
- ตารางที่ ๔.๑๓ แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อการออกกลางคันของ
นักศึกษาด้านสถานภาพ ระดับการศึกษา ก่อนเข้ามหาวิทยาลัย คณะที่สังกัด
และประเภทของการคัดเลือกเข้ากับปัจจัยด้านครอบครัว ๔๓
- ตารางที่ ๔.๑๔ แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อการออกกลางคันของ
นักศึกษาด้านสถานภาพ ระดับการศึกษา ก่อนเข้ามหาวิทยาลัย คณะที่สังกัด
และประเภทของการคัดเลือกเข้ากับปัจจัยด้านสังคม ๔๔

บทที่ ๑

บทนำ

๑. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษานับว่ามีบทบาทสำคัญยิ่งในการพัฒนาคน การศึกษาเป็นเครื่องมือและกระบวนการต่อเนื่องอย่างหนึ่งที่จะช่วยให้มนุษย์มีความเจริญงอกงาม ประเทศต่าง ๆ ที่กำลังพัฒนาเป็นจำนวนมากได้ทุ่มเททรัพยากรไปเป็นจำนวนมากหาศาลเพื่อการศึกษาของประชากรของประเทศ ประเทศไทยในฐานะที่เป็นประเทศกำลังพัฒนาได้มีการลงทุนทางการศึกษาเป็นจำนวนไม่น้อยเพื่อพัฒนาคน คือ การพัฒนากระบวนการคิด ให้คิดเป็น ทำเป็น และแก้ปัญหาได้อย่างสร้างสรรค์แก่บุคคลทุกคน เพื่อเป็นรากฐานและองค์ประกอบสำคัญของสังคมและสิ่งแวดล้อม เพราะคุณภาพของคนจะเสริมสร้างการพัฒนาประเทศทั้งทางด้านเศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง สืบทอดวัฒนธรรม การศึกษา อันเป็นการพัฒนาที่ยั่งยืนเนื่องมาจากประชาชนและสังคมดี สิ่งสำคัญที่จะทำให้นโยบายของรัฐประสบผลสำเร็จ คือการศึกษา การวางรากฐานทางการศึกษาทั้งทางด้านงบประมาณ ทรัพยากร และปัจจัยเกื้อหนุนต่าง ๆ โดยรัฐบาลให้ความสำคัญและสนับสนุนโดยเฉพาะอย่างยิ่ง การศึกษาในระดับอุดมศึกษา การจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรเพื่อสร้างบุคลากรในสายวิชาชีพต่าง ๆ ออกไปปรับใช้สังคม เพื่อพัฒนาประเทศให้ก้าวหน้าต่อไป

การดำเนินงานด้านการศึกษาของประเทศไทย ได้กำหนดกฎหมายที่เป็นรูปธรรมในการบริหารจัดการและส่งเสริมภารกิจด้านการศึกษาของประเทศคือ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ ที่มีบทบัญญัติสิทธิของบุคคลในการรับการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่า ๑๒ ปี โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย และพระราชบัญญัติการศึกษา ภาคบังคับ พ.ศ. ๒๕๕๕ กำหนดระยะเวลาการศึกษาภาคบังคับไว้ ๙ ปี คือ ต้องเรียนถึงระดับมัธยมศึกษาตอนต้น นอกจากนี้ นโยบายรัฐบาลปัจจุบันยังได้ขยายโอกาสทางการศึกษาให้ทุกคนได้รับการศึกษาฟรี ๑๕ ปี ทั้งการศึกษาในระบบและนอกระบบตั้งแต่ระดับอนุบาลถึงมัธยมศึกษาตอนปลาย รวมทั้งประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และการศึกษานอกโรงเรียนและการศึกษาตามอัธยาศัย (กศน.) เพื่อให้ทุกคนมีโอกาสได้รับการศึกษาโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย

อย่างไรก็ดี แม้ทุกภาคส่วนและทุกระดับของสังคมจะให้ความสำคัญกับการขยายโอกาสและการส่งเสริมด้านการศึกษาแก่เด็กและเยาวชน แต่ข้อเท็จจริงที่ปรากฏในสังคมดูเหมือนจะยังไม่สามารถยืนยันได้ถึงความสำเร็จของภารกิจด้านการขยายโอกาสและการส่งเสริมด้านการศึกษาเสียทีเดียว ที่เป็นเช่นนี้เพราะยังมีนักเรียนอีกจำนวนไม่น้อยที่ออกจากระบบการศึกษากลางคัน ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ ได้กำหนดว่า การออกกลางคัน หมายถึง นักเรียน นักศึกษา ที่ออกจากระบบโรงเรียนระหว่างปีโดยไม่สามารถกลับเข้ามาเรียนได้ ทั้งนี้ ในบางปีมีจำนวนมากถึงกว่าแสนคน โดยสาเหตุหลักๆ ที่เลิกเรียน อาทิ ต้องอพยพตามผู้ปกครอง หาเลี้ยงครอบครัว ฐานะยากจน ติดยาเสพติด การตั้งครุภังค์ไม่พึงประสงค์ ทะเลาะวิวาทกับเพื่อน ไม่ชอบ

กฎเกณฑ์ข้อบังคับต่าง ๆ ของโรงเรียน รวมทั้งความแตกต่างของเนื้อหาวิชา อาจารย์ผู้สอน สถานที่ อุปกรณ์ทางการเรียน ทำให้นักเรียน นักศึกษา มีปัญหาด้านการเรียน ได้แก่ การไม่เข้าห้องเรียน หนีเรียน ไม่ส่งงาน ขาดเรียนบ่อย ไม่สนใจเรียนในชั้นเรียน ขาดความรับผิดชอบ เมื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นักเรียน นักศึกษากลุ่มนี้จะติด 0 ,ร, มส. และ มผ. ถึงแม้ว่ารัฐบาลจะได้พยายามให้ความช่วยเหลือปัจจัยต่างๆ ที่จำเป็นในการศึกษา เช่น ชุดนักเรียน แบบเรียนค่าอาหารกลางวัน แต่ปัญหาการออกกลางคันเหล่านี้ก็ยังคงมีอยู่

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ได้รับการสถาปนาขึ้นตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล เมื่อวันที่ ๑๘ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๘ มีฐานะเป็นนิติบุคคลและเป็นส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ โดยให้เป็นสถาบันอุดมศึกษาด้านวิชาชีพและเทคโนโลยี มีวัตถุประสงค์ให้การศึกษา ส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง ที่เน้นการปฏิบัติ การสอน การวิจัย ผลิตรีวิชาชีพ ให้บริการทางวิชาการในด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแก่สังคม รวมถึงการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม และอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ประกอบด้วยพื้นที่บริหาร ๕ แห่ง ได้แก่ พื้นที่บริหารเทเวศร์ พื้นที่บริหารโชติเวช พื้นที่บริหารพณิชยการพระนคร พื้นที่บริหารชุมพร-เขตอุดมศักดิ์ และพื้นที่บริหารพระนครเหนือ จัดการเรียนการสอนเป็น ๙ คณะ คือ คณะครุศาสตร์ อุตสาหกรรม คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน คณะบริหารธุรกิจ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ และคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น

ผลสรุปจำนวนนักศึกษาออกกระหว่างปี ในปีการศึกษา ๒๕๕๓ ผลงานวิจัยและประเมินผลของกองนโยบายและแผนในปีการศึกษา ๒๕๕๓ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พระนคร มีนักศึกษาออกกระหว่างปี จำนวน ๙๖๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๘.๒๑ จากจำนวนนักศึกษาทั้งสิ้น ๑๑,๗๔๕ คน ซึ่งส่งผลกระทบต่อจำนวนนักศึกษาคงอยู่และจำนวนผู้สำเร็จการศึกษา มีผลการดำเนินงานที่ไม่สามารถบรรลุได้ตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ในคำรับรองการปฏิบัติราชการ (ก.พ.ร.) และแผนปฏิบัติราชการประจำปีของมหาวิทยาลัย จากการประชุมคณะกรรมการประจำคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ ครั้งที่ ๓/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจากภายนอก คือ แพทย์หญิงบุษยา เตชะเสน ได้ให้ข้อเสนอแนะในเรื่องการออกกลางคันของนักศึกษาว่า ควรจะทำการสำรวจ/วิจัยหาสาเหตุหรือปัจจัยที่ทำให้นักศึกษาออกกลางคัน เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการจัดทำแผนการรับสมัครและคัดเลือกนักศึกษา และการพัฒนาคณะเทคโนโลยี- คหกรรมศาสตร์ต่อไป ทั้งนี้ทางมหาวิทยาลัย ได้จัดทำแผนบริหารความเสี่ยงและการวางระบบควบคุมภายใน ประจำปีการศึกษา ๒๕๕๔ โดยในกิจกรรมที่ ๑ : แผนนักศึกษามีค่าเป้าหมายไม่เหมาะสม ทำให้การดำเนินงานไม่สามารถบรรลุค่าเป้าหมายที่กำหนดไว้ได้ (ความเสี่ยงด้านกลยุทธ์) เพื่อลดความเสี่ยงและให้ผลดำเนินงานบรรลุเป้าหมาย

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ จึงได้เสนอโครงการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการออกกลางคันของนักศึกษา ระดับปริญญาตรี ปีที่ ๑ ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้วยหวังว่าจะนำผลที่ได้จากการดำเนินงานมาใช้ประโยชน์โดยตรงกับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

เพื่อให้เกิดความเข้าใจ มองเห็นปัญหาที่เกิดขึ้นจากความเห็นของนักศึกษา สามารถนำมาจัดทำแผนเพื่อกำหนดทิศทางการดำเนินงานด้านการรับสมัครนักศึกษาใหม่ รวมทั้งการประชาสัมพันธ์ที่ชัดเจน ซึ่งจะก่อให้เกิดผลโดยตรงต่อการพัฒนาการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยต่อไป

๒. วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย

๒.๑ เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อการออกกลางคัน

๓. ขอบเขตของโครงการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการออกกลางคันของนักศึกษา ระดับปริญญาตรี ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ผู้ศึกษาได้กำหนดขอบเขตการวิจัยไว้ดังนี้

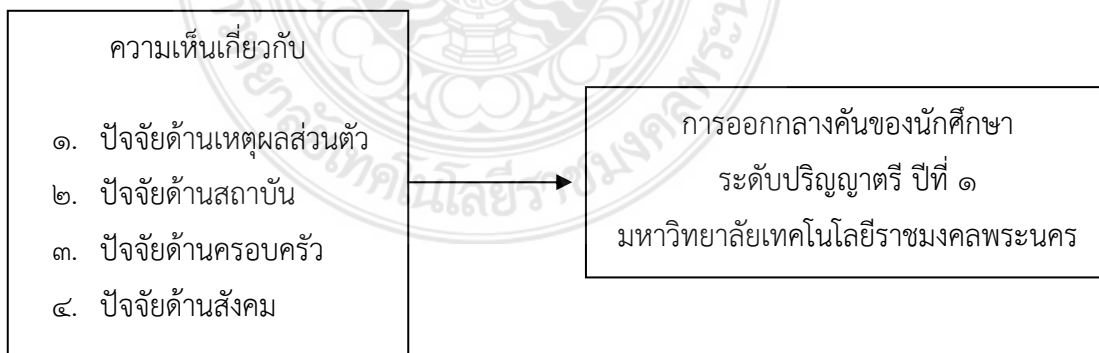
ขอบเขตด้านพื้นที่

พื้นที่บริหาร ๕ แห่ง ได้แก่ พื้นที่บริหารเทเวศร์ พื้นที่บริหารโชติเวช พื้นที่บริหารพณิชยการพระนคร พื้นที่บริหารชุมพร-เขตอุดมศักดิ์ และพื้นที่บริหารพระนครเหนือ ประกอบด้วย ๙ คณะ คือ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน คณะบริหารธุรกิจ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ และคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น

ขอบเขตด้านประชากร

- นักศึกษาที่ออกกลางคัน ประจำปีการศึกษา ๒๕๕๔
- นักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ ๑ ทุกสาขาวิชา
- อาจารย์ที่ปรึกษาและอาจารย์ผู้สอน ระดับปริญญาตรี ปีที่ ๑ ทุกสาขาวิชา

๔. ทฤษฎี สมมติฐาน (ถ้ามี) และกรอบแนวความคิดของโครงการวิจัย

แผนภูมิที่ ๑ กรอบแนวคิดโครงการวิจัย

๕. นิยามศัพท์

การออกกลางคัน หมายถึง การที่นักศึกษาหยุดเรียนในกระบวนการเรียนการสอนก่อนที่จะจบหลักสูตรในทุก ๆ สถาบัน เช่น เข้าเรียนแล้วหยุดเรียนเป็นช่วง ๆ จนกระทั่งมีเวลาเรียนไม่พอ หรือเข้าเรียนระยะหนึ่งแล้วหยุดเรียนไปเลย หรือเข้าเรียนแล้วไม่เข้ารับการประเมินผล

๖. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

๖.๑ เพื่อเป็นแนวทางในการวางแผนการรับสมัครและคัดเลือกนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

๖.๒ เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนการสอนเพื่อลดการเกิดปัญหาการออกกลางคันของนักศึกษาปริญญาตรี

๖.๒ เพื่อเป็นแนวทางจัดการความเสี่ยง/การปรับปรุง การควบคุม ในเรื่องจำนวนนักศึกษา รับใหม่/จำนวนนักศึกษาคงอยู่/จำนวนผู้สำเร็จการศึกษา ให้เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดใน คำรับรองการปฏิบัติราชการ(ก.พ.ร.)

บทที่ ๒

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้ได้ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการออกกลางคันของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ ๑ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าข้อมูลจากหนังสือวารสาร บทความ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งสามารถแบ่งออกได้ดังนี้

๑. การจัดอุดมศึกษาไทย
๒. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
๓. การออกกลางคัน
๔. ปัจจัยด้านส่วนตัวของนักศึกษา
๕. ปัจจัยด้านสถาบัน
๖. ปัจจัยด้านครอบครัว
๗. ปัจจัยด้านสังคม
๘. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

๑. การจัดอุดมศึกษาไทย

การศึกษาเป็นกระบวนการเรียนรู้เพื่อความเจริญงอกงามของบุคคลและสังคม จุดมุ่งหมายในการจัดการศึกษาแต่ละระดับมีความแตกต่างกัน โดยแผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช ๒๕๓๕ กำหนดว่า การศึกษาระดับก่อนประถมศึกษาเป็นการศึกษาในลักษณะของการอบรมเลี้ยงดู และพัฒนาความพร้อมของเด็กทั้งทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ บุคลิกภาพและสังคม เพื่อรับการศึกษาในระดับต่อไป

การศึกษาระดับประถมศึกษา เป็นการศึกษาที่มุ่งวางรากฐานเพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาคุณลักษณะที่พึงปรารถนา ทั้งในด้านคุณธรรม จริยธรรม ความรู้ และความสามารถขั้นพื้นฐาน และให้สามารถอ่านออกเขียนได้และคำนวณได้

การศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เป็นการศึกษาที่มุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาคุณธรรม ความรู้ ความสามารถและทักษะต่อจากระดับประถมศึกษา ให้ผู้เรียนได้ค้นพบความต้องการ ความสนใจ และความถนัดของตนเอง ทั้งในด้านวิชาการและวิชาชีพ ตลอดจนมีความสามารถในการประกอบกิจการและอาชีพตามควรแก่วัย สำหรับมัธยมศึกษาตอนปลาย มุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ศึกษาตามความถนัดและความสนใจ เพื่อเป็นพื้นฐานสำหรับการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา หรือเพื่อให้เพียงพอแก่การประกอบกิจการและอาชีพที่ตนถนัด ทั้งอาชีพอิสระและรับจ้าง รวมทั้งส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาคุณธรรม จริยธรรม และทักษะทางสังคมที่จำเป็นสำหรับการประกอบกิจการและอาชีพ และการอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข

การศึกษาระดับอุดมศึกษา ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ เป็นการศึกษาต่อจากการศึกษาขั้นพื้นฐาน แบ่งเป็น ๒ ระดับ คือ ระดับต่ำกว่าปริญญา และระดับ

ปริญญา มีจุดมุ่งหมายตามที่กำหนดในแผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช ๒๕๓๕ การศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญา มุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาความรู้และทักษะวิชาชีพในระดับกลาง รวมทั้งมีความสามารถในการริเริ่มประกอบการ และศึกษาระดับปริญญา ซึ่งประกอบด้วยระดับปริญญาตรีและสูงกว่า การศึกษาระดับปริญญาตรีมุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาความรู้ความสามารถในสาขาวิชาต่าง ๆ ในระดับสูง โดยเฉพาะการประยุกต์ทฤษฎีไปสู่การปฏิบัติ การริเริ่มการพัฒนาทั้งทางวิชาการและวิชาชีพ ส่วนการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญา มุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาความรู้และทักษะในสาขาวิชาการเฉพาะทาง ให้มีความชำนาญมากยิ่งขึ้น มุ่งสร้างสรรค์ความก้าวหน้าและความเป็นเลิศทางวิชาการ โดยเฉพาะการศึกษาค้นคว้า วิจัย และพัฒนาองค์ความรู้และเทคโนโลยี

การอุดมศึกษาของไทยได้มีพัฒนาการมาเป็นลำดับนับตั้งแต่การจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาแห่งแรกของประเทศ คือ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปีพ.ศ. ๒๔๕๙ และมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์และการเมือง มหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และมหาวิทยาลัยศิลปากร ที่จัดตั้งในระยะต่อมาเพื่อเปิดสอนในสาขาวิชาเฉพาะทางเพื่อผลิตคนเข้ารับราชการ

การผลิตกำลังคนระดับกลางและระดับสูงมีความจำเป็นมากขึ้นในยุคของการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ นับตั้งแต่ปี ๒๕๐๐ เป็นต้นมา การอุดมศึกษาจึงมีความหลากหลายทั้งในด้านหน่วยงานที่จัดประเภทของการจัดรูปแบบและเนื้อหาสาระของการจัดทำให้เกิดความหลากหลายทางด้านคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา การบริหารและจัดการ ตลอดจนกลุ่มคนผู้รับบริการ ทั้งนี้การอุดมศึกษามุ่งเพื่อการผลิตกำลังคนเพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศเป็นสำคัญ ในกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลกยุคโลกาภิวัตน์ ได้ส่งผลให้เกิดการแข่งขันด้านเศรษฐกิจการค้าอย่างรุนแรง หลายฝ่ายต่างคาดหวังว่าบทบาทของอุดมศึกษาในการพัฒนากำลังคนเพื่อพัฒนาศักยภาพและสมรรถนะในการแข่งขันอุดมศึกษาไทยจึงต้องปรับเปลี่ยนโดยมุ่งเน้นการเตรียมคนเข้าสู่ภาวะการเปลี่ยนแปลงในโลกอนาคต ทั้งในเชิงการตอบสนองและชี้แนะในระบบเศรษฐกิจและสังคมของทั้งภาครัฐและภาคเอกชน บทบาทการจัดอุดมศึกษาจึงมิใช่หน้าที่ของรัฐแต่ฝ่ายเดียว แต่เป็นหน้าที่ของภาคเอกชน องค์กรประชาชนท้องถิ่น และชุมชนที่จะต้องเข้ามามีส่วนร่วมรับผิดชอบต่อการอุดมศึกษาให้มากขึ้น ขณะเดียวกันผู้เรียนเองก็ต้องมีส่วนนำทรัพยากรมาสู่สถาบันอุดมศึกษาให้มากขึ้นด้วย

อุดมศึกษาในปัจจุบันและอนาคตมีภารกิจที่สำคัญคือ การสร้างองค์ความรู้ และสร้างสังคมให้มีพื้นฐานแข็งแกร่ง ทั้งนี้อุดมศึกษาจึงต้องมีบทบาททั้งในเชิงการตอบสนองและนำการพัฒนาต่าง ๆ หน่วยงานที่จัดอุดมศึกษาและจำนวนสถาบัน การจัดอุดมศึกษาไทยในปัจจุบันอยู่ในความรับผิดชอบของหน่วยงานต่าง ๆ รวมทั้งสิ้น ๑๐ กระทรวง และ ๑ หน่วยงานอิสระ ได้แก่ทบวงมหาวิทยาลัย กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงกลาโหม กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ สำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม กระทรวงคมนาคม กระทรวงยุติธรรม กรุงเทพมหานคร และสภากาชาดไทย

๑. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล เกิดขึ้นตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. ๒๕๔๘ เหตุผล โดยที่มาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ บัญญัติให้สถานศึกษาของรัฐที่จัดการศึกษาระดับปริญญาเป็นนิติบุคคล เพื่อให้สถานศึกษาของรัฐดำเนินกิจการได้โดยอิสระ สามารถพัฒนาระบบบริหารและการจัดการที่เป็นของตนเอง มีความคล่องตัว มีเสรีภาพทางวิชาการและอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสภาสถานศึกษา ดังนั้น สมควรจัดตั้งมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล จำนวน ๙ แห่งขึ้นแทนสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เพื่อให้มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลเป็นสถาบันอุดมศึกษาของรัฐด้านวิชาชีพและเทคโนโลยีที่มีวัตถุประสงค์ให้การศึกษาส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพชั้นสูงที่มุ่งเน้นการปฏิบัติทำการสอน ทำการวิจัยผลิตครูวิชาชีพให้บริการทางวิชาการในด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และทะนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม โดยให้ผู้สำเร็จการอาชีวศึกษามีโอกาสในการศึกษาต่อด้านวิชาชีพเฉพาะทางระดับปริญญาเป็นหลักจึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ เมื่อวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๘ ได้มีการประกาศพระราชบัญญัติวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษาในราชกิจจานุเบกษา ฉบับพิเศษ เล่ม ๙๒ ตอนที่ ๔๘ หน้า ๑ มีผลบังคับใช้ในวันต่อมา

๒๙-๓๐ กรกฎาคม ๒๕๒๔ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเสด็จพระราชดำเนินพระราชทานปริญญาบัตรแก่บัณฑิตของวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา (สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล) เป็นครั้งแรกและกำหนดจะเสด็จพระราชทานปริญญาบัตร ๓ ปี ต่อ ๑ ครั้ง โดยเสด็จฯครั้งที่สองในวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๒๗ ถึง ๒ สิงหาคม ๒๕๒๗ ครั้งที่สามในวันที่ ๗-๙ กรกฎาคม ๒๕๓๐ ครั้งที่สี่ในวันที่ ๑๙-๒๑ กรกฎาคม ๒๕๓๓ หลังจากนั้นสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารีได้เสด็จฯแทนพระองค์ทุกปี โดยเริ่มตั้งแต่ปี ๒๕๓๔ ถึงปัจจุบัน

๑๖ กรกฎาคม ๒๕๒๗ วิทยาลัยฯ ได้รับการอนุเคราะห์จากกรมธนารักษ์จัดสรรที่ดินบริเวณคลองหก ฝั่งตะวันตก อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี เพื่อก่อสร้างศูนย์กลางการศึกษาระดับปริญญา

ในปีพ.ศ. ๒๕๒๘ เริ่มขยายการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีในวิทยาเขตต่างๆ ตามความพร้อมของแต่ละวิทยาเขตและเปิดสอนทุกวิทยาเขตในที่สุด

๗ มิถุนายน ๒๕๓๑ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เสด็จฯแทนพระองค์วางศิลาฤกษ์ศูนย์กลางการศึกษาระดับปริญญา

๑๕ กันยายน ๒๕๓๑ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานชื่อวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา ว่า “สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล” และพระราชทานพระบรมราชานุญาตให้เชิญพระราชสัญลักษณ์ประจำพระองค์และพระพิชัยมงกุฎเป็นเครื่องหมายราชการของสถาบันฯ ด้วย

๘ มกราคม ๒๕๔๘ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงพระปรมาภิไธย ในพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลและประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๒ ตอนที่ ๖ ก วันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๔๘ พระราชบัญญัติฉบับนี้ มีผลให้เกิดมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ๙ แห่ง คือ

๑. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
๒. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
๓. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก

๔. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
๕. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์
๖. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา
๗. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย
๘. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ
๙. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน

๑.๑ ประวัติความเป็นมาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร มีพัฒนาการจากการจัดตั้งเป็นสถาบันอุดมศึกษาระดับปริญญาครั้งแรก เมื่อวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๘ โดยพระราชบัญญัติวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๑๘ ใช้ชื่อสถาบันว่า “วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา” ต่อมาเมื่อวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๓๑ ได้รับพระมหากรุณาธิคุณจากพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวพระราชทานนามว่า “สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล” โดยพระราชบัญญัติเปลี่ยนชื่อ จาก วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษาเป็นสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. ๒๕๓๒ ปัจจุบันมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เกิดจากการปรับปรุงพระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลเป็นมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ๙ แห่ง ประกอบด้วย ๕ วิทยาเขต คือ วิทยาเขตโชนิเวศ วิทยาเขตเทเวศร์ วิทยาเขตพณิชยการพระนคร วิทยาเขตชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ และวิทยาเขตพระนครเหนือ ตามพระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ปี ๒๕๔๘ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ เพื่อตอบสนองนโยบายรัฐบาล ด้านการปฏิรูปการศึกษา และนำพาประเทศสู่การแข่งขันกับนานาชาติ ประเด็นความต้องการยกระดับความเข้มแข็งของท้องถิ่น และชุมชน ให้มีการพัฒนาแบบยั่งยืนตามสภาพของพื้นที่ เพื่อรองรับ การขยายตัวทางเศรษฐกิจ พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในระยะยาว เพื่อตอบสนองเป้าหมายการพัฒนาประเทศโดยส่วนรวม เพื่อผลิตและพัฒนากำลังคน โดยขยายฐานการให้บริการอุดมศึกษาให้มากขึ้น มุ่งให้การจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษามีความคล่องตัว

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร มีวัตถุประสงค์หลักในการผลิตและพัฒนา กำลังคนระดับสูง ให้มีมาตรฐานสอดคล้องกับความต้องการในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของ ประเทศ ดำเนินการศึกษาค้นคว้า วิจัยและพัฒนาองค์ความรู้ใหม่ให้สามารถนำไปใช้ในการพัฒนาการ ผลิตให้มีคุณภาพและมีประสิทธิภาพ เพื่อความสามารถในการพึ่งตนเองและการแข่งขันในระดับ นานาชาติ ให้บริการทางวิชาการแก่หน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและภาคเอกชนในด้านการให้คำปรึกษา แนะนำการวิจัยและพัฒนา การทดสอบ การสำรวจ รวมทั้งการฝึกอบรมและพัฒนา อันจะก่อให้เกิด การถ่ายทอดเทคโนโลยีที่จำเป็นและเหมาะสม เพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม อนุรักษ์และฟื้นฟู ศิลปะวัฒนธรรมอันเป็นจารีตประเพณี รวมทั้งศิลปะประเพณีและศิลปะประยุกต์เพื่อให้มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลพระนครเป็นศูนย์รวมของชุมชน

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร (มทร.พระนคร) สถาปนาขึ้นเป็น มหาวิทยาลัยตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. ๒๕๔๘ เมื่อวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๔๘ แต่ในความเป็นจริงแล้วมหาวิทยาลัยแห่งนี้ มีประวัติศาสตร์ความเป็นมามากกว่า ๑๐๐ ปี ผลิตบัณฑิตออกสู่โลกอาชีพเป็นกำลังสำคัญในการขับเคลื่อน และพัฒนาประเทศเป็นจำนวนมาก มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร มุ่งมั่นในการสร้างบัณฑิตที่เป็นคนดี คนเก่ง มีทักษะ ที่ดี ในการปฏิบัติงานพร้อมที่จะพัฒนาเป็นทุนมนุษย์ (Human Capital) ต่อไป ภายใต้วิสัยทัศน์

มหาวิทยาลัยที่ชัดเจนว่า "เป็นผู้นำการจัดการศึกษาวิชาชีพพระดับสากล บนพื้นฐานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี" ปัจจุบันมหาวิทยาลัยจัดการเรียนการสอน ทั้งในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) ระดับปริญญาตรี และระดับปริญญาโท โดยแบ่งออกเป็น ๙ คณะ ดังนี้

๑. คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
๒. คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
๓. คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน
๔. คณะบริหารธุรกิจ
๕. คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
๖. คณะวิศวกรรมศาสตร์
๗. คณะศิลปศาสตร์
๘. คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น
๙. คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เป็นองค์การทางการศึกษาที่เกิดขึ้นตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. ๒๕๔๘ มีฐานะเป็นนิติบุคคล เพื่อให้สามารถดำเนินการได้โดยอิสระ สามารถพัฒนาระบบบริหารและการจัดการที่เป็นของตนเองภายใต้การกำกับดูแลของสภามหาวิทยาลัย จัดการศึกษาเป็น ๙ คณะ และมีหน่วยงานสนับสนุนประกอบด้วย สำนักงานอธิการบดี สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน สถาบันวิจัยและพัฒนา และสำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ วัตถุประสงค์หลักในการผลิตและพัฒนากำลังคน ดำเนินการศึกษา ค้นคว้า วิจัยและพัฒนาองค์ความรู้ เพื่อตอบสนองนโยบายรัฐบาลด้านการปฏิรูปการศึกษา ต้องการยกระดับความเข้มแข็งของท้องถิ่นและชุมชน เพื่อรองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจ พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในระยะยาว ตอบสนองเป้าหมายการพัฒนาประเทศโดยส่วนรวม เพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม อนุรักษ์และฟื้นฟูศิลปวัฒนธรรม เพื่อให้มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครเป็นศูนย์รวมของชุมชน

ปัจจุบันมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร บุคลากรแบ่งเป็น 5 ประเภทคือ ข้าราชการ พนักงานมหาวิทยาลัย พนักงานราชการ ลูกจ้างประจำ และลูกจ้างชั่วคราว ปฏิบัติหน้าที่ใน ๒ สายงานหลักคือ สายงานวิชาการ และสายงานสนับสนุน (รายงานการประเมินตนเอง Self Assessment Report: SAR ปีการศึกษา ๒๕๕๑, ๒๕๕๒) มหาวิทยาลัยตระหนักถึงความสำคัญของกระบวนการบริหารทรัพยากรมนุษย์ ตั้งแต่กระบวนการคัดเลือกบุคลากรเพื่อเข้ารับการบรรจุแต่งตั้ง การพัฒนาบุคลากร การให้ทุนการศึกษาต่อทั้งในประเทศและต่างประเทศ การให้รางวัล โอกาสและความก้าวหน้าในอาชีพ สวัสดิการอันเกี่ยวเนื่องต่าง ๆ แต่เนื่องจากมหาวิทยาลัยเป็นมหาวิทยาลัยที่ก่อตั้งใหม่จากการรวมศูนย์จากวิทยาเขตเดิม คือ วิทยาเขตเทเวศร์ วิทยาเขตโชติเวช วิทยาเขตพณิชย

การพระนคร วิทยาเขตชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ และวิทยาเขตพระนครเหนือ จากการประกาศกฎกระทรวง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. ๒๕๔๘ มีการจัดตั้ง การรวม และการยุบเลิกวิทยาเขต และ เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ได้มีการจัดตั้งเป็นคณะวิชาที่มีสำนักงานตั้งอยู่ ศูนย์วิทยาเขตเดิมคือ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม และคณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน ตั้งอยู่ในศูนย์ เทเวศร์ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ และคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ ตั้งอยู่ใน ศูนย์โชติเวช คณะบริหารธุรกิจ และคณะศิลปศาสตร์ ตั้งอยู่ในศูนย์พัฒนวิชาการพระนคร คณะ อุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น ตั้งอยู่ในศูนย์ชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ สำหรับ คณะ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และคณะวิศวกรรมศาสตร์ ตั้งอยู่ในศูนย์พระนครเหนือ

สภาพการณ์ปัจจุบันที่มีการแข่งขันด้านการศึกษาสูง และการปฏิบัติราชการที่ต้อง สอดคล้องตามนโยบายของรัฐบาล ซึ่งเน้นการบริหารงานที่มุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์เป็นสำคัญ โดย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครกำหนดภารกิจหลักคือ การจัดการศึกษาที่มุ่งการประกัน คุณภาพในส่วนของการบริหารการศึกษา ๕ ด้าน คือ การผลิตบัณฑิต งานวิจัยสิ่งประดิษฐ์และ นวัตกรรม งานบริการทางวิชาการแก่สังคม งานทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม เน้น ความสำคัญที่กระบวนการในการบริการการศึกษา และระบบบริหาร ทั้งนี้เพื่อให้เกิดความพึงพอใจต่อ ผู้รับบริการ ซึ่งได้แก่ นักศึกษา ผู้ปกครอง ผู้ประกอบการในตลาดแรงงาน และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับการ จัดการศึกษาทุกกลุ่ม โดยดำเนินการประเมินตนเอง ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการ ด้านผลผลิต ตามมาตรฐานของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ๙ องค์ประกอบ คือ ๑. ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์และแผนดำเนินงาน ๒. การจัดการเรียนการสอน ๓. กิจกรรมการพัฒนานักศึกษา ๔. การ วิจัย ๕. การบริการวิชาการแก่สังคม ๖. การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ๗. การบริหารและการ จัดการ ๘. การเงินและงบประมาณ และ ๙. ระบบและกลไกการประกัน

๑.๒ ปรัชญา (Philosophy)

สร้างคนสู่งาน เชี่ยวชาญเทคโนโลยี สร้างคนดีสู่โลกอาชีพ

RMUTP produces technological specialists with their decencies to serve diverse career

๑.๓ วิสัยทัศน์ (Vision)

มหาวิทยาลัยชั้นนำแห่งโลกอาชีพ ผลิตผู้เชี่ยวชาญเทคโนโลยี สร้างคุณค่าสู่สากล

A leading university for diverse careers, producing exceptional technological specialists and offering international value

๑.๔ พันธกิจ (Mission)

๑. จัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษาที่มุ่งเน้นวิชาชีพบนพื้นฐานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ที่มีคุณภาพตามมาตรฐานสากล สามารถสร้างบัณฑิตพร้อมเข้าสู่อาชีพ
๒. สร้างงานวิจัย สิ่งประดิษฐ์ นวัตกรรม เพื่อถ่ายทอดและสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่ภาคการผลิต ภาคบริการและชุมชน
๓. ให้บริการวิชาการแก่สังคม เพื่อการสร้างอาชีพอิสระและการพัฒนาอาชีพโดยยึดหลักปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียง
๔. ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและรักษาสีงแวดล้อม

๑.๕ อัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัยฯ (RMUTP Identity)

๑. บัณฑิตนักปฏิบัติ (Hands – on)
๒. ใช้ทักษะที่มีเทคโนโลยีเป็นฐาน (Technology – Based Learning)
๓. สร้างความเชี่ยวชาญวิชาชีพ (Professional Oriented)

๑.๖ เอกลักษณ์สถาบัน (RMUTP Identity)

ผลิตบัณฑิตมืออาชีพชั้นนำด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

RMUTP produces outstanding professional graduates in science and technology

๑.๗ มาตรการส่งเสริม

๑. การชั้นนำและ/หรือแก้ปัญหาสังคมในด้านค่านิยม จิตสาธารณะภายในสถาบัน
๒. การชั้นนำและ/หรือแก้ปัญหาสังคมในด้านการส่งเสริมและสืบสานโครงการมาจากพระราชดำริภายนอกสถาบัน

๒. การออกกลางคัน

๒.๑ ความหมายของการออกกลางคัน

การออกกลางคัน หมายถึง การที่นักเรียนถูกจำหน่ายชื่อออกจากสถานศึกษาในขณะที่ยังไม่สำเร็จการศึกษา โดยไม่ใช่สาเหตุอันเนื่องมาจากย้ายสถานศึกษา (คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, ๒๕๓๘)

การออกกลางคัน หมายถึง การที่นักเรียนต้องออกจากโรงเรียนก่อนเรียนจบหลักสูตรตามที่กำหนดไว้โดยเฉพาอย่างยิ่งการที่นักเรียนต้องออกจากโรงเรียนในขณะที่ยังไม่สำเร็จการศึกษา ซึ่งการออกกลางคันดังกล่าวนับว่าเป็นความสูญเสียเปล่าทางการศึกษาอีกด้วย

๒.๒ สาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษา

Maslow นักจิตวิทยากลุ่มมนุษย์นิยมเชื่อว่า การที่นักเรียนสอบตกหรือไม่บรรลุผลในการเรียนเป็นเพราะพื้นฐานความต้องการของนักเรียนไม่ได้รับการตอบสนอง เรื่องความต้องการพื้นฐานของนักเรียน Vernon F. Jones และ Louise S. Jones (๑๙๘๖) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับความต้องการพื้นฐานของนักเรียนไว้ดังนี้

๑. ความต้องการเข้าใจถึงเป้าหมายการสอนของครู
๒. ความต้องการมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียน
๓. ความต้องการให้เนื้อหาวิชาเรียนมีความสัมพันธ์กับชีวิตของนักเรียน
๔. ความต้องการให้เนื้อหาวิชาเรียนมีความสัมพันธ์กับความสนใจของนักเรียน
๕. ความต้องการประสบความสำเร็จในการเรียน
๖. ความต้องการการเอาใจใส่และตอบสนองความสนใจของนักเรียนจากครูผู้สอน
๗. ความต้องการให้โครงสร้างทางการเรียนมีปริมาณที่เหมาะสม
๘. ความต้องการมีเวลาสำหรับการเรียนอย่างเต็มที่
๙. ความต้องการมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อเพื่อน ๆ
๑๐. ความต้องการ การชี้แนะที่เหมาะสมกับระดับขั้นความสามารถและวิธีการเรียน
ของนักเรียน

ผู้เรียนนับว่าเป็นองค์ประกอบทางการเรียนการสอนที่สำคัญ ฉะนั้นการศึกษาข้อมูลจาก
ผู้เรียนนับว่าเป็นสิ่งสำคัญของการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล วิจัย วงษ์ใหญ่
(๒๕๒๙) ได้ให้ความสำคัญต่อการศึกษาข้อมูลจากผู้เรียนว่า การศึกษาองค์ประกอบต่าง ๆ เช่น
สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจ สังคม การฝึกอบรมเลี้ยงดูจากครอบครัว ความต้องการ ความสนใจ และ
ความมุ่งหวังต่อวิชาที่เรียน องค์ประกอบเหล่านี้จะส่งผลถึงการเรียนการสอนเป็นอย่างมาก

๒.๓ สถานการณ์การออกกลางคันของนักเรียน ปีการศึกษา ๒๕๕๒

ข้อมูลออกกลางคันของนักเรียนระดับประถมถึงมัธยมศึกษาตอนปลาย ตั้งแต่ปีการศึกษา
๒๕๔๘-๒๕๕๐ พบว่าจำนวนนักเรียนออกกลางคันมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องในทุกปี โดย ปี
การศึกษา ๒๕๕๐ มีการออกกลางคันมากที่สุดถึง ๑๒๒,๑๓๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๑.๖๘ ของนักเรียนต้น
ปี และลดลงเล็กน้อยในปีการศึกษา ๒๕๕๑ และลดลงในปีการศึกษา ๒๕๕๒ ซึ่งมีเพียง ร้อยละ
๐.๗๐ สำหรับนักเรียนทุกระดับชั้นตั้งแต่อนุบาลถึงมัธยมศึกษาตอนปลายออกกลางคันเพียง ๔๙,๕๖๒
คน คิดเป็นร้อยละ ๐.๖๗ ของนักเรียนต้นปี

ทั้งนี้ สาเหตุสำคัญของการออกกลางคันของนักเรียนรวมทั้งประเทศในปีการศึกษา ๒๕๕๒
ส่วนใหญ่มีสาเหตุจากการอพยพตามผู้ปกครอง กล่าวคือ คิดเป็นร้อยละ ๑๘.๐๐ ของจำนวนนักเรียนออก
กลางคันทั้งหมด รองลงมา มีสาเหตุจากปัญหาครอบครัว และปัญหาในการปรับตัว ร้อยละ ๑๒.๗๘ และ
๑๐.๒๑ ตามลำดับ อย่างไรก็ตาม ยังมีประเด็นสาเหตุการออกกลางคันที่น่าสนใจ คือ สมรสแล้ว ซึ่งมีสูงถึง
๓,๒๕๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๖.๕๘ ของจำนวนนักเรียนออกกลางคันทั้งหมด ทั้งนี้ เนื่องจากเด็ก ที่อยู่ใน
ระดับการศึกษาไม่เกินมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งตามเกณฑ์ จะมีอายุสูงสุดอยู่ในช่วงประมาณ ๑๘ ปี เด็ก
ในช่วงวัยนี้จึงถูกคาดหวังว่าน่าจะยังต้องอยู่ในระบบการศึกษา นอกจากนี้ ยังมีการออกกลางคันในกรณี
อื่นๆ ที่ไม่ได้ระบุสาเหตุที่ชัดเจน จำนวนมากถึง ๑๙,๒๐๕ คน หรือร้อยละ ๓๘.๗๕ ของจำนวนนักเรียน
ออกกลางคันทั้งหมด จึงเป็นประเด็นที่น่าสนใจว่ามีความจำเป็นจะต้องจำแนกสาเหตุที่แท้จริง ของการออก
กลางคันให้ละเอียดลงไปหรือไม่ เพื่อประโยชน์ในการจัดการกับสถานการณ์นี้ในอนาคต (ข้อมูลจาก
กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ๒๕๕๔)

ตารางที่ ๑ จำนวนและร้อยละของนักเรียนออกกลางคันระดับประถมศึกษาถึงมัธยมศึกษาตอนปลาย ปีการศึกษา ๒๕๔๘ - ๒๕๕๒

ปีการศึกษา	จำนวนนักเรียนต้นปี (คน)	จำนวนนักเรียนออกกลางคัน (คน)	ร้อยละ
๒๕๕๒	๖,๘๕๐,๑๘๑ (๗,๘๙๔,๘๗๕*)	๔๗,๘๐๙ (๔๙,๕๖๒*)	๐.๗๐ (๐.๖๗*)
๒๕๕๑	๖,๙๘๒,๑๘๙	๑๐๙,๔๒๒	๑.๕๗
๒๕๕๐	๗,๒๗๒,๕๓๒	๑๒๒,๑๓๐	๑.๖๘
๒๕๔๙	๗,๔๒๑,๖๘๔	๑๑๐,๘๘๑	๑.๔๙
๒๕๔๘	๗,๕๖๐,๘๙๖	๙๙,๒๕๕	๑.๓๑

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) กระทรวงศึกษาธิการ

* เป็นข้อมูลของนักเรียนระดับอนุบาลถึงมัธยมศึกษาตอนปลาย

ในปีการศึกษา ๒๕๕๓ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร มีจำนวนนักศึกษาทั้งสิ้น ๑๑,๗๔๕ คน มีนักศึกษาออกระหว่างปีทั้งสิ้น ๙๖๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๘.๒๑ ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับจำนวน นักศึกษาทั้งสิ้น ในปีการศึกษา ๒๕๕๓ สรุปได้ดังนี้ (งานวิจัยและประเมินผล กองนโยบายและแผน ได้สรุปจำนวนนักศึกษาออกระหว่างปี ปีการศึกษา ๒๕๕๓ ข้อมูลจากสำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน วันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๔)

๑. จำแนกตามหลักสูตร

- ปวส. นักศึกษาออกระหว่างปี จำนวน ๘๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๔.๓๘
- ปริญญาตรี นักศึกษาออกระหว่างปี จำนวน ๘๔๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๘.๒๔
- ประกาศนียบัตรบัณฑิต/ป.โท นักศึกษาออกระหว่างปี จำนวน ๓๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๓.๔๕

๒. จำแนกตามชั้นปี เมื่อเทียบกับจำนวนนักศึกษาทั้งหมดในแต่ละชั้นปี ในปีการศึกษา ๒๕๕๓ ดังนี้

- ปวส. ชั้นปีที่ ๑ จำนวน ๖๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๑.๓๕
- ชั้นปีที่ ๒ จำนวน ๒๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๘.๕๘
- ปริญญาตรี ๒ ปี (ต่อเนื่อง/เทียบโอน)
  - ชั้นปีที่ ๑ จำนวน ๑๕๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๑.๙๘
  - ชั้นปีที่ ๒ จำนวน ๕๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๓.๗๖
  - ชั้นปีที่ ๓ จำนวน ๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๒.๒๓
  - ชั้นปีที่ ๔ จำนวน ๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๑.๒๓
- ปริญญาตรี ๔ ปี
  - ชั้นปีที่ ๑ จำนวน ๔๗๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๙.๑๔
  - ชั้นปีที่ ๒ จำนวน ๑๐๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๖.๐๘
  - ชั้นปีที่ ๓ จำนวน ๓๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๒.๑๗

ชั้นปีที่ ๔	จำนวน	๑๕ คน	คิดเป็นร้อยละ	๑.๑๙
- ประกาศนียบัตรบัณฑิต/ป.โท				
ชั้นปีที่ ๑	จำนวน	๑๑ คน	คิดเป็นร้อยละ	๑.๗๕
ชั้นปีที่ ๒	จำนวน	๑๙ คน	คิดเป็นร้อยละ	๑๗.๒๗

๓. จำแนกตามคณะ

- คณะวิศวกรรมศาสตร์	ร้อยละ	๑๒.๓๐
- คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น	ร้อยละ	๑๑.๔๕
- คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	ร้อยละ	๑๐.๑๕
- คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน	ร้อยละ	๑๐.๐๑
- คณะศิลปศาสตร์	ร้อยละ	๗.๘๙
- คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม	ร้อยละ	๖.๙๑
- คณะสถาปัตยกรรมและการออกแบบ	ร้อยละ	๖.๗๗
- คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	ร้อยละ	๖.๓๖
- คณะบริหารธุรกิจ	ร้อยละ	๕.๒๔

ส่วนสาเหตุที่นักศึกษาออกระหว่างปีมากที่สุด ได้แก่

๑. พันสภาพ (คะแนนไม่ถึงเกณฑ์)	ร้อยละ	๖๓.๑๗
๒. ถอนสภาพ (ไม่ลงทะเบียนเรียน ขาดการติดต่อ)	ร้อยละ	๒๑.๕๘
๓. ลาออก/อื่นๆ	ร้อยละ	๑๕.๒๕

๓. ปัจจัยด้านส่วนตัวของนักศึกษา

เนื่องจากนักศึกษาอยู่ในช่วงของวัยรุ่นเป็นวัยที่กำลังเจริญเติบโตจะต้องเผชิญกับสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ จึงต้องเรียนรู้เกี่ยวกับตนเอง สภาพแวดล้อมทางสังคม ดังนั้นเด็กในวัยนี้จึงหลีกเลี่ยงไม่ได้ที่จะต้องเผชิญกับปัญหาและความยุ่งยากต่าง ๆ สิ่งที่เป็นอุปสรรคสำคัญในการเรียนของเด็ก เป็นเรื่องเฉพาะบุคคลที่เกี่ยวกับร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม สติปัญญา ค่านิยม เจตคติ พฤติกรรม ความสัมพันธ์ทางสังคม พื้นฐานความรู้ ครอบครัวยุคบุคลิกภาพ เป็นต้น สิ่งเหล่านี้จะแสดงออกในช่วงวัยรุ่น ซึ่งเป็นช่วงของการเปลี่ยนแปลง หรือเป็นกระบวนการในการพัฒนาจากความเป็นเด็กไปสู่ความเป็นผู้ใหญ่ ซึ่งไม่ต้องการให้มีการบังคับ ควบคุม ต้องการความเป็นอิสระภาพ ดังนั้นในการจัดการเรียนการสอนจำเป็นต้องคำนึงถึงปัจจัยสำคัญนี้ เพราะนักศึกษาเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของระบบการศึกษา ถ้าขาดนักศึกษาการเรียนการสอนก็จะไม่เกิดขึ้น ดังนั้นการศึกษาข้อมูลของผู้เรียนจึงเป็นสิ่งสำคัญในการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ สถานศึกษาและครูผู้สอนจึงต้องศึกษาข้อมูลส่วนตัวในด้านต่าง ๆ ของผู้เรียน เช่น สภาพแวดล้อม เศรษฐกิจ สังคม ความต้องการ ความสนใจ และความมุ่งหวังต่อสาขาวิชาที่เรียน ปัญหาเกี่ยวกับตัวผู้เรียน ความพร้อมในการเรียนรู้ ปัญหาสุขภาพจิต สภาพแวดล้อม เนื้อหารายวิชาที่ยากเกินไป การปรับตัวเข้าสู่สภาพการเรียนการสอนแบบใหม่ การแบ่งเวลาเรียนไม่เหมาะสม ขาดความพยายาม ขาดความตั้งใจในการเรียน การเข้าร่วมกิจกรรมมากเกินไป การปรับตัวเข้ากับเพื่อน ๆ ไม่ได้ และความแตกต่างระหว่างบุคคลอาจเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของการวางแผนการจัดการเรียนการสอน เพราะสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้อาจส่งผลให้นักศึกษามีผลการเรียนที่ไม่ดี ส่งผลให้การเรียนการสอนไม่สัมฤทธิ์ผล และเป็นสาเหตุหนึ่งของการออกกลางคัน

ด้านความรับผิดชอบต่อตนเอง คือ การยอมรับผลการกระทำของตนเอง และความสามารถในการควบคุมตนเองโดยไม่กระทำในสิ่งที่จะทำให้เกิดความเดือดร้อนแก่ผู้อื่น และการเล็งเห็นหรือสามารถคาดคะเนสิ่งที่เกิดขึ้นจากการกระทำของตนที่จะมีต่อตนเองและผู้อื่นด้วย นักศึกษาผู้มีความประพฤติดี พยายามศึกษาเล่าเรียนให้สำเร็จการศึกษาตามที่ตั้งใจไว้ ประพฤติตนอยู่ในระเบียบวินัย และยอมรับผลจากการกระทำของตนเองทั้งที่ดีและที่ผิดพลาด มีความรู้สึกนึกคิดว่าสิ่งใดถูกต้องและสิ่งใดผิด และพยายามประพฤติแต่ในสิ่งที่ถูกต้องอยู่เสมอ จัดได้ว่าเป็นบุคคลที่มีความรับผิดชอบ

ด้านสุขภาพ ความบกพร่องของร่างกายไม่ว่าจะเกิดจากกรณีใด ๆ ก็ตาม เช่น จากโรคภัยไข้เจ็บ หรือเป็นสิ่งที่ได้รับมาจากพันธุกรรม ซึ่งเป็นสิ่งหนึ่งที่ทำให้ นักศึกษาคิดและทำให้เกิดความไม่สบายใจและเป็นปมด้อย เป็นสาเหตุอีกอย่างหนึ่งที่ทำให้ นักศึกษาอาจระแวกความผิดหรือมีพฤติกรรมที่เป็นปัญหาถ้าความรู้สึกนี้สะสมเป็นเวลานานจะนำไปสู่ความบกพร่องทางจิตใจได้ จึงควรวางวิธีการแก้ไขปัญหาด้วยการตรวจสุขภาพร่างกาย เพื่อหาสาเหตุของปัญหาทางอารมณ์ที่เกิดขึ้นมาจากตัวนักศึกษาหรือมาจากครอบครัว และหาสาเหตุที่แท้จริง เพื่อหาทางแก้ไข โดยส่งไปพบแพทย์เพื่อแก้ไขเป็นกรณีไป

ด้านความสัมพันธ์ในครอบครัว ซึ่งเป็นกลุ่มบุคคลที่มีความผูกพันกันทางอารมณ์และจิตใจ ต้องดำเนินชีวิตร่วมกัน ต้องพึ่งพากันทางสังคมและเศรษฐกิจ มีความสัมพันธ์กันทางกฎหมายหรือทางสายเลือด ครอบครัวที่สมบูรณ์เพราะสมาชิกทุกคนต่างทำหน้าที่ของตนและมีความผูกพันกันได้อย่างเต็มที่ ความผูกพันภายในครอบครัวที่ดีจะเป็นพื้นฐานชั้นสูงที่จะส่งผลต่อสังคม ความรักและความผูกพันต่อกันมีการช่วยเหลือห่วยใย ทำให้เกิดความสบายใจในครอบครัวก่อให้เกิดเป็นพื้นฐานทางอารมณ์ที่ดีแก่สมาชิก โดยเฉพาะบุตรจะส่งผลด้านการพัฒนาการต่าง ๆ ที่เหมาะสมตามวัย และสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้ รู้จักการช่วยเหลือ ดูแลผู้ที่อ่อนแอกว่าและรับผิดชอบกิจกรรมในครอบครัวตลอดจนการอยู่ในโอวาทของพ่อแม่ ผู้ปกครอง และสามารถทำหน้าที่ของตนได้อย่างเหมาะสม

ด้านความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน เพื่อนมีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาการทางความรู้ ทักษะคติ บุคลิกภาพ และคุณธรรมของ นักศึกษา เพราะเวลาส่วนใหญ่ของนักศึกษาจะอยู่ในสถานศึกษาจึงต้องปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมในกลุ่มเพื่อน นักศึกษาบางคนคบเพื่อนดี ก็จะช่วยสนับสนุนและประคับประคองให้ประพฤติแต่สิ่งดีงามตามความคาดหวังของสังคม แต่นักศึกษาบางคนโชคร้ายไปคบกับเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่ดีก็จะถูกชักนำไปสู่ความตกต่ำและล้มเหลวในชีวิตได้ และเพื่อนจึงเป็นอีกปัญหาหนึ่งที่ทำให้ นักศึกษาออกกลางคันได้ เพราะ

๑. คบเพื่อนเสเพล จะชักชวนหรือพาไปหมกมุ่นกับอบายมุข เที้ยวเร่ตามสถานที่พักผ่อน ดิถยาเสพติด เล่นการพนัน ติดเกมส์ อินเทอร์เน็ต ทำให้นักศึกษามีเวลาศึกษาเล่าเรียนไม่พอ หรือเรียนหนังสือไม่รู้เรื่อง ขาดสมาธิ เป็นเหตุให้ผลการเรียนตกต่ำ สอบไม่ผ่าน พ้นสภาพ ส่งผลให้นักศึกษาต้องออกกลางคัน

๒. คบเพื่อนเกเร ด้วยความสนุกอาจร่วมมือกับเพื่อนรังแกเพื่อนนักศึกษาด้วยกัน หรือนักศึกษาต่างสถาบัน จึงถูกสถานศึกษาทำโทษ คัดโทษ หรืออาจมาจากการถูกเพื่อนในสถานศึกษาที่โตกว่าคอยรังแก บังคับไม่ให้ไปสถานศึกษา หรือลอบทำร้าย ทำให้ไม่กล้าไปเรียน

กระทรวงศึกษาธิการได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการออกกลางคันที่เกี่ยวข้องกับด้านส่วนตัวของนักศึกษา ดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ, ๒๕๔๐)

๑. การย้ายสถานศึกษา การย้ายสถานศึกษาทำให้นักศึกษาขาดประสบการณ์ในสถานประกอบการใหม่ ขาดกลุ่มเพื่อนที่คอยช่วยเหลือทั้งในเรื่องการเรียน การให้กำลังใจ รวมทั้งการปรับตัว

ให้เข้ากับสังคมใหม่ ซึ่งจะส่งผลต่อการเรียนซึ่งมีผลกระทบต่อความเบื่อหน่าย ทำให้ผลการเรียนตกต่ำลง รวมทั้งต้องอยู่ห่างไกลพ่อแม่ ผู้ปกครอง ทำให้ไม่สามารถควบคุมดูแลได้อย่างใกล้ชิด ก็เป็นอีกสาเหตุของการออกกลางคัน

๒. เพศ มีผลต่อการออกกลางคันของนักศึกษาเพศหญิงมากกว่าเพศชาย เนื่องจากเกิดการตั้งครรภ์หรือเพื่อการแต่งงานมีครอบครัว

๓. การถูกล่วงโทษ ซึ่งมีสาเหตุมาจากตัวแปรอื่น ๆ เช่น การไม่ทำการบ้าน การทำผิดระเบียบวินัยของสถานศึกษา การขาดเรียน การทะเลาะวิวาท การติดยาเสพติด ชู้สาว การถูกทำโทษ นั้นจะมีผลต่อจิตใจของนักศึกษา ซึ่งจะนำไปสู่การออกกลางคันได้

๔. สติปัญญา มีผลโดยตรงต่อการเรียน การที่บุคคลมีความแตกต่างกัน สติปัญญาก็เป็นองค์ประกอบหนึ่งที่สำคัญโดยเฉพาะการเรียนรู้ของบุคคล นักศึกษาที่มีสติปัญญาดี จะตั้งใจเล่าเรียน และสามารถเล่าเรียนได้ดีกว่านักศึกษาที่มีสติปัญญาไม่ค่อยดี สติปัญญาก็เป็นอีกปัจจัยหนึ่งต่อการออกกลางคัน

๕. การเบื่อหน่ายต่อการเรียนของนักศึกษามีอัตราเสี่ยงต่อการออกกลางคัน เพราะการเบื่อหน่ายต่อการเรียนเป็นอุปสรรคโดยตรงต่อผลสำเร็จในการเรียน เพราะนักศึกษาจะไม่เข้าเรียน หรือขาดเรียน และนำไปสู่การออกกลางคัน

๖. ปัจจัยด้านสถานศึกษา ซึ่งจะมุ่งไปที่พฤติกรรมของนักศึกษาเกี่ยวกับความประพฤติ ความตั้งใจ ความสนใจ ทักษะคิดต่อการเรียน ทำให้ผลการเรียนตกต่ำ และทำให้ผลการเรียนไม่ดี ส่งผลต่อการฟื้นฟูสภาพและออกกลางคัน

๗. การสนับสนุนทางบ้าน นักศึกษาที่ได้รับการสนับสนุนจากทางบ้านจะออกกลางคั้นน้อยกว่านักศึกษาที่ไม่ได้รับการสนับสนุนจากทางบ้าน นอกจากนี้การสนับสนุนจากทางบ้านมีผลต่อการเล่าเรียนของนักศึกษาด้วย

๘. การขาดเรียน เป็นสาเหตุหนึ่งจากหลาย ๆ สาเหตุ นักศึกษาที่ขยันมาศึกษาเล่าเรียนจะไม่ค่อยพบกับปัญหานี้ แต่นักศึกษาที่ขาดเรียนจะมีความเสี่ยงในการออกกลางคันมาก เพราะพฤติกรรม การขาดเรียนมีสาเหตุจากสภาพแวดล้อมในสถานศึกษา และความน่าสนใจของกิจกรรมในชั้นเรียน การหนีเรียนถือเป็นการออกกลางคัน

๙. พฤติกรรมเบี่ยงเบน นักศึกษาที่มีพฤติกรรมในการใช้สารเสพติด มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเสื่อมเสียในเรื่องต่าง ๆ รวมทั้งมีความสัมพันธ์กับการออกกลางคันของนักศึกษาด้วย

๔. ปัจจัยด้านสถาบัน

สถานศึกษา เป็นศูนย์กลางของการจัดการเรียนการสอน ซึ่งเกี่ยวกับอาคารสถานที่ โดยตัวอาคารต้องมีโครงสร้างแข็งแรงปลอดภัย จำนวนห้องสุขาเพียงพอ เป็นสัดส่วนปราศจากสิ่งที่เป็นอันตรายต่อครูผู้สอน และนักศึกษา สภาพห้องเรียนต้องมีสัดส่วนที่เหมาะสมและเพียงพอกับจำนวนผู้เรียน มีบรรยากาศในชั้นเรียนและนอกห้องเรียนที่ดี มีบริการน้ำดื่มที่สะอาด มีสถานที่พักผ่อนและสภาพแวดล้อมที่ดี นอกจากนี้ต้องพิจารณาด้านสื่อการเรียนการสอน โดยเฉพาะอย่างยิ่งสถานศึกษาที่สอนหรือฝึกอบรมด้านวิชาชีพ จะต้องมียุทธศาสตร์ และเครื่องมือ เครื่องจักรที่เพียงพอสำหรับการฝึกทักษะ ความชำนาญในสาขาวิชาชีพได้อย่างเหมาะสม นอกจากนี้สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

(๒๕๕๐) ได้ประกาศนโยบายด้านการจัดการอาชีวศึกษา โดยการปรับวิธีเรียน เปลี่ยนวิธีสอน ปฏิรูปวิธีสอบ ไว้ ๘ กลยุทธ์ ดังนี้

๑. ผู้เรียนต้องการเรียนสาขาวิชาใด ต้องได้เรียนสาขาวิชานั้น ๆ
๒. ฝึกปฏิบัติจริงในสถานศึกษา โดยพัฒนาสถานศึกษาให้มีสิ่งอำนวยความสะดวก ห้องปฏิบัติการต่าง ๆ ให้สมบูรณ์เพียงพอ เช่น จัดตั้งโรงงานในสถานศึกษา
๓. จัดให้มีวิธีการเรียนแบบทวิภาคีร่วมกับภาคเอกชน ให้โอกาสบุคคลภายนอก เช่น พนักงานของสถานประกอบการให้ได้มีโอกาสในการพัฒนาตนเอง เช่น มีสถานศึกษาในสถานประกอบการ เป็นต้น สำหรับนักศึกษาควรมีโอกาสเข้าไปฝึกงานตามสภาพจริง ใช้วัสดุฝึกและอุปกรณ์ที่ทันสมัยในสถานประกอบการ
๔. จัดให้มีห้องปฏิบัติการนอกห้องเรียน นอกจากผู้เรียนจะได้ช่วยเหลือสังคมแล้ว ยังได้ฝึกปฏิบัติงานจริงนอกสถานศึกษาอีกด้วย
๕. สร้างผู้ประกอบการรุ่นเยาว์ โดยนักศึกษาได้มีโอกาสสร้างงานไปทำ ผลิตชิ้นงานและนำออกจำหน่าย เพื่อจะได้รับการฝึกปฏิบัติให้มากขึ้น และเป็นการหารายได้ระหว่างการศึกษาเล่าเรียน
๖. จัดฝึกอบรมอาชีพเคลื่อนที่สู่ชุมชน เป็นการแก้ปัญหาความยากจนในชนบท เพราะเมื่อชาวบ้านมีความรู้จากการฝึกอบรมแล้วเขาจะได้นำไปประกอบอาชีพได้
๗. พัฒนานักศึกษาที่มีความสามารถพิเศษเฉพาะทาง
๘. ส่งเสริมพัฒนานักศึกษาในการคิดค้น เช่น สิ่งประดิษฐ์คนรุ่นใหม่ เพื่อเป็นแนวทางสนับสนุนให้นักศึกษาคิดสร้างสรรค์งาน เกิดความรู้ใหม่ และสามารถนำชิ้นงานออกจำหน่ายและเป็นเส้นทางสู่การจดสิทธิบัตรคุ้มครองภูมิปัญญาต่อไป

นอกจากนี้ในการจัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาสถานศึกษายังต้องเพิ่มเติมอีก ๓ เรื่อง คือ

๑. เพิ่มพูนทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และภาษาสากล เช่น ภาษาอังกฤษ
๒. ผู้เรียนต้องมีความรู้ด้านการวางแผนธุรกิจแบบง่าย โดยการเน้นให้ผู้เรียนทำแล้วสามารถขายได้ ผู้สอนต้องปรับเปลี่ยนเนื้อหาด้านเศรษฐศาสตร์ให้เหมาะสมกับระดับของผู้เรียนและสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้
๓. ผู้เรียนต้องมีความรู้ในการทำวิจัยแบบง่าย ๆ เพื่อให้มีหลักการอย่างเป็นระบบ ทั้งนี้เพื่อพัฒนากระบวนการผลิตและการคิดค้นผลิตภัณฑ์แบบใหม่ ๆ

ไพฑูรย์ สีนลรัตน์ (๒๕๔๓) อธิบายไว้ว่า สถานศึกษามีอิทธิพลที่จะทำให้นักศึกษาเกิดการเปลี่ยนแปลงบุคลิกภาพ ค่านิยมและความรู้สึกรู้สอกต่อสถานศึกษาในลักษณะต่าง ๆ

๑. การเข้าเรียนในสถาบันนั้น ๆ มีผลต่อชีวิตนักศึกษาอย่างมาก
๒. การเปลี่ยนแปลงบุคลิกภาพ และค่านิยมของนักศึกษาแตกต่างกันไปตามลักษณะสภาพแวดล้อมของสถานศึกษา
๓. การเปลี่ยนแปลงบุคลิกภาพและค่านิยมต่าง ๆ ขึ้นอยู่กับพื้นฐานเดิมของนักศึกษา
๔. การเปลี่ยนแปลงบุคลิกภาพและค่านิยมเกิดขึ้นทุกชั้นปีจนจบการศึกษา

จากการศึกษาของทราเวอร์ส (Travers, (๑๙๕๘) พบว่า ทศนคติที่มีต่อสถาบันที่เรียนและครูผู้สอนมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งตรงกับที่บราวน์และโฮลท์ซแมน (Brown and Holtzman, (๑๙๖๘) ศึกษาพบว่า นิสัยในการเรียนและทัศนคติต่อการเรียนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและสอดคล้องกับทิวาพรรณ จันทรพิบูลย์ ที่ศึกษาปัญหาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ พบว่า สาเหตุหนึ่งสำหรับนักเรียน คือ สิ่งแวดล้อมทางโรงเรียนเกี่ยวกับทัศนคติของ

นักเรียนที่มีต่อครู ต่อวิชาที่เรียน ตลอดจนความรู้สึกที่มีต่อเพื่อน ทศนคติของนักเรียนที่มีต่อโรงเรียน มีผลต่อพฤติกรรมของเขาเป็นอย่างมาก คือ ถ้านักเรียนมีความพึงพอใจหรือทศนคติที่ดีต่อโรงเรียน ย่อมทำให้นักเรียนมีความผูกพันต่อโรงเรียน อยากใช้ชีวิตอยู่ในโรงเรียนและทำให้นักเรียนได้รับประโยชน์อย่างเต็มที่จากการเรียนการสอน ถ้าสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนทำให้นักเรียนได้รับความเจ็บปวดหรือขมขื่น อาจทำให้นักเรียนเกิดทศนคติที่ไม่ดีต่อโรงเรียน อันจะก่อให้เกิดพฤติกรรมที่เป็นปัญหาต่าง ๆ เช่น ปัญหาการหนีเรียน เกิดความเบื่อหน่าย อยากหนีการเรียนการสอน ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำด้วย

ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน เป็นกิจกรรมและประสบการณ์ที่ทางโรงเรียนจัดให้แก่ผู้เรียนแต่ละระดับ แต่ละชั้นตามระยะเวลาที่กำหนด โดยประกอบด้วย เนื้อหา กิจกรรม และประสบการณ์อันเนื่องมาจากเนื้อหา พันสี หันนาคินทร์ ได้กล่าวว่า หลักสูตร หมายถึง ประสบการณ์ทั้งหมดที่นักเรียนจะพึงได้รับภายใต้การนำของครู หรือ โรงเรียน ทั้งนี้เพื่อมุ่งหวังที่จะให้เกิดความงอกงามในด้านต่าง ๆ แก่นักเรียนทั้งทางร่างกาย อารมณ์และสังคม โรงเรียนมีหน้าที่จัดการเรียนการสอนและถ่ายทอดความรู้ให้แก่ให้นักเรียนให้ได้สัมฤทธิ์ผลตามจุดมุ่งหมายการศึกษา

ระบบอาจารย์ที่ปรึกษาเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อการออกกลางคันของผู้เรียนซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ขนบ เพชรซ้อน (๒๕๔๑) ซึ่งศึกษาสาเหตุที่ทำให้นักศึกษาช่างอุตสาหกรรมในวิทยาลัยสี่จังหวัดชายแดนภาคใต้ออกกลางคัน พบว่า สาเหตุที่ทำให้นักศึกษาออกกลางคัน มี ๓ ประการ คือ ด้านการเรียน ด้านการเงิน และด้านอาจารย์ผู้สอนกับอาจารย์ที่ปรึกษา

๕. ปัจจัยด้านครอบครัว

ครอบครัว เป็นสถาบันพื้นฐานของสังคมที่ประกอบด้วย สามี ภรรยาและลูก ครอบครัวไทย เป็นสถาบันที่สมาชิกในครอบครัวมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด ลักษณะของครอบครัวจะสะท้อนให้เห็นในเชิงสังคม วัฒนธรรม ประเพณี ขนบธรรมเนียมต่าง ๆ ซึ่งจะแตกต่างกันไปตามแต่ละสังคมมีผลทำให้สังคมเกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่องทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมจากอดีตจนถึงปัจจุบัน ครอบครัวถือเป็นสังคมแรกของมนุษย์ที่คอยขัดเกลาอบรมบ่มนิสัยบุตรหลานด้วยการให้การเรียนรู้ทุกรูปแบบ เพื่อเตรียมความพร้อมที่จะเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ในอนาคต ครอบครัวที่สมบูรณ์ประกอบด้วย พ่อ แม่ ลูก อาศัยอยู่ร่วมกันมีความสัมพันธ์กัน พ่อแม่จะคอยดูแลเลี้ยงดู อบรมสั่งสอน แนะนำและให้ความช่วยเหลือ สนับสนุนให้การศึกษาตามฐานะและเศรษฐกิจ นักศึกษาที่มาจากครอบครัวที่สมบูรณ์จะไม่ค่อยมีปัญหา ส่วนครอบครัวที่พ่อแม่แยกกันอยู่หรือเสียชีวิต หย่าร้าง โดยพ่อไปมีภรรยาใหม่ หรือ แม่มีสามีใหม่ ลูกจะอาศัยอยู่กับปู่ ย่า ตา ยาย ไม่ได้อยู่ด้วยกัน อีกปัญหาหนึ่งเกิดจากครอบครัวมีฐานะไม่ดี มีรายได้น้อย หรือประสพภัยธรรมชาติ ก็ส่งผลถึงตัวนักศึกษาด้วย ครอบครัวจึงเป็นสถาบันที่สำคัญยิ่ง เพราะนักศึกษาส่วนใหญ่จะอยู่ร่วมกับครอบครัว ซึมซับพฤติกรรมส่วนบุคคล ค่านิยม ทศนคติ จากบุคคลในครอบครัว ดังนั้นการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีภายในครอบครัว จึงเป็นสิ่งที่ควรกระทำ ถ้าพ่อแม่ หรือผู้ปกครองมีความรัก ความเข้าใจซึ่งกันและกัน ไม่ทะเลาะกัน รวมทั้งไม่แยกกันอยู่ หรือหย่าร้างกัน ก็จะส่งผลต่อสภาพจิตใจและความรู้สึก พฤติกรรมต่าง ๆ ของลูกไปในทางที่ดี ในทางตรงกันข้ามถ้าครอบครัวมีการทะเลาะกัน แยกกันอยู่ หรือมีการหย่าร้างกัน ก็มีผลกระทบต่อจิตใจ ความรู้สึกและพฤติกรรมของลูกและอาจนำไปสู่การออกกลางคันได้ นักวิชาการได้ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับครอบครัวไว้ดังนี้

แทนคุณ จิตต์อิสระ (๒๕๕๐) ได้อธิบายไว้ว่า ครอบครัว มีความสำคัญมากต่อการพัฒนาเด็ก และเยาวชนมากที่สุด บุคคลในครอบครัวต้องมีความรัก ความเข้าใจต่อกัน พฤติกรรมเอาใจใส่ ความรับผิดชอบ การเห็นคุณค่าและการเคารพนับถือเป็นส่วนประกอบที่สำคัญและการที่พ่อแม่ไม่ค่อยมีเวลาให้กับบุตรจะทำให้บุตรไม่สนิทสนมกันเท่าที่ควร ความห่างเหินกันทำให้บุตรรู้สึกแตกแยกและเอาแต่ใจตนเอง จนกลายเป็นพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม เช่น การหนีเรียน ทะเลาะวิวาทและต้องย้ายสถานศึกษาในที่สุด

ชัยมงคล จำรูญ (๒๕๔๘) ได้อธิบายไว้ว่า ครอบครัว ที่มีการเปลี่ยนแปลงหรือครอบครัวเดี่ยวที่อยู่กันเฉพาะ พ่อกับลูก หรือ แม่กับลูก เป็นครอบครัวที่อยู่ในภาวะเสี่ยงจากการที่พ่อแม่แยกกันอยู่ หรือ พ่อแม่ทิ้งลูกให้อยู่กับญาติผู้สูงอายุ สภาพครอบครัวที่ยากจน พ่อแม่มีการศึกษาน้อย และปัญหาเด็กเรียนไม่เก่ง เกเร ดิตยาเสพติด ก็เป็นสาเหตุของการออกกลางคันของนักศึกษาด้วยเช่นกัน

ไพฑูรย์ เครื่องแก้ว (๒๕๔๘) อธิบายไว้ว่า ครอบครัว เป็นสถาบันพื้นฐานและเป็นสถาบันแรกในประวัติศาสตร์และเป็นการวิวัฒนาการของมนุษย์ กลุ่มคนที่ประกอบเป็นสมาชิกของครอบครัว นับเป็นกลุ่มปฐมภูมิ ซึ่งแต่ละคนจะมีความสัมพันธ์กันอย่างแนบแน่นเกี่ยวโยงซึ่งกันและกันประดุจสายใยแมงมุม ครอบครัวประกอบด้วยบุคคลต่างเพศตั้งแต่สองคนขึ้นไป มีความสัมพันธ์ทางเพศซึ่งกันและกัน มีข้อผูกพันที่จะทำให้ความสัมพันธ์ทางเพศที่มีต่อกันนั้นเป็นไปด้วยความแน่นอนและมีระยะเวลายาวนานพอที่จะทำให้เกิดบุตรด้วยกัน

กองสารวัตรนักเรียน (๒๕๔๑) ได้อธิบายเกี่ยวกับสภาพปัญหาทางครอบครัวที่อาจส่งผลกระทบต่อตัวนักศึกษาที่จะเป็นปัจจัยสาเหตุการออกกลางคัน ดังนี้

๑. ปัญหาความยากจน ประชาชนส่วนใหญ่เป็นเกษตรกร โดยเฉพาะที่อยู่อาศัยในชนบทหรือในแหล่งเสื่อมโทรม และยังมีลูกมาก จึงต้องต่อสู้กับปัญหาของความอดอยาก ดิ้นรนทำมาหากินเลี้ยงตัวเองและครอบครัว ไม่มีเวลาเอาใจใส่ทั้งด้านการเรียน การอบรมสั่งสอน สุขภาพอนามัย ตลอดจนการให้ความรัก ความอบอุ่น เลี้ยงดูกันตามยถากรรม นอกจากนี้นักศึกษาต้องช่วยเหลือทำงานหาเงินเลี้ยงครอบครัว ต้องทำงานก่อนไปเรียน บางทีเลิกเรียนแล้วต้องกลับไปช่วยงานอีก จนค่าไม่มีเวลาได้ทำการบ้าน ออกจากบ้านไปเรียนก็สาย บางครั้งก็ไม่ได้ไปเรียนเลยเพราะทำการบ้านไม่เสร็จกลัวถูกทำโทษ เกิดความกลัวครูผู้สอน ทำให้เกิดปมด้อย อายเพื่อน ทำให้ขาดเรียน

๒. ปัญหาบ้านแตก ได้แก่ พ่อแม่แยกกันอยู่ หรือ พ่อแม่ ทะเลาะกันทุกวันจนลูกอยู่บ้านไม่ได้ กรณีที่พ่อแม่แยกทางกันนักศึกษาอาจจะอยู่กับฝ่ายพ่อหรือฝ่ายแม่หรือกับญาติ นักศึกษาจะเก็บตัวเงียบ เงียบเหงา เศร้า ขาดความอบอุ่น ไปเรียนก็ถูกเพื่อนถามถึงสภาพทางครอบครัวหรือถูกเพื่อน ๆ หยอกล้อ ทำให้เกิดความเบื่อหน่าย อยากหนีสังคม ไม่อยากไปเรียน

๓. พ่อแม่ขาดความใส่ใจ ไม่สนใจว่านักศึกษาจะไปเรียนหรือไม่ไปเรียนก็ไม่สนใจ บางคนสนับสนุนให้นักศึกษาขาดเรียนเสียอีก พ่อแม่พากันไปเที่ยวหรือไปมั่วสุมในวงการพนัน ก็ทำให้นักศึกษาต้องขาดเรียนเพื่ออยู่เฝ้าบ้าน เมื่อขาดเรียนบ่อย ๆ ก็เกิดเป็นนิสัยเคยชิน

๔. พ่อแม่ไม่เห็นความสำคัญของการศึกษา โดยมีความคิดเอาเฉพาะหน้าให้ได้ใช้งานนักศึกษาเพื่อความสะดวกสบายของตน และคิดว่าถ้าไม่ได้เรียนหนังสือก็อยู่ได้ หรือคิดว่าเรียนไปก็ไม่ได้เรียนต่อ ไม่ได้ช่วยให้ฐานะครอบครัวดีขึ้น จึงให้ช่วยกันทำงานหาเงินดีกว่า ไม่สนับสนุนให้ ไปเรียน บางท้องที่พ่อแม่ผู้ปกครองนำไปทำงานทำไร่ไถลจากบ้านเกิด โดยมิได้สร้างที่อยู่อาศัยสำหรับพักชั่วคราวเพื่ออยู่ทำงานกันจนเสร็จตามฤดูกาลจึงกลับมา

๕. พ่อแม่มีอาชีพเร่ร่อน เช่น เป็นกรรมกรขายแรงงานเป็นลูกจ้าง เมื่อไปทำงานที่ได้ก็นำลูกไปด้วย โดยไม่ได้แจ้งย้ายภูมิลำเนา และไม่แจ้งย้ายจากสถานศึกษาเดิม เมื่อนักศึกษาไปอยู่ด้วยก็ให้อยู่บ้านช่วยทำงาน

ครอบครัวก็เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อการออกกลางคัน เห็นได้จากงานวิจัยของจงจิตต์ สายแก้ว (๒๕๔๖) ซึ่งได้ศึกษาวิจัยเรื่องการสนับสนุนทางสังคมของสถานศึกษาต่อนักศึกษาที่มีปัญหาตัดสินใจออกกลางคัน กรณีศึกษาวิทยาลัยเทคนิคยะลา พบว่า สาเหตุที่ทำให้นักศึกษาตัดสินใจออกกลางคัน คือ ปัญหาครอบครัว โดยสามารถแยกปัญหาของครอบครัวได้ดังนี้ คือ ปัญหาครอบครัวแตกแยก พ่อแม่ทะเลาะกัน ครอบครัวไม่สมบูรณ์ รวมถึงปัจจัยปัญหาทางเศรษฐกิจของครอบครัว นอกจากนี้ยังเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูซึ่งมีส่วนทำให้เกิดออกกลางคันได้เช่นกัน เช่น ลักษณะการเลี้ยงดูที่รักและตามใจมากเกินไป หรือ การเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย ซึ่งบางครอบครัวไม่มีเวลาดูแลลูกมาเรียนหรือไม่ก็ได้ติดตาม เด็กบางคนมีปัญหารักในวัยเรียน และติดยาเสพติด ตลอดจนปัญหาเรื่องกลุ่มเพื่อน เนื่องจากการมาเช่าบ้านอยู่กันเองโดยไม่มีผู้ปกครอง หรือการมาเช่าหออยู่เพียงลำพัง

๖. ปัจจัยด้านสังคม

สังคม หมายถึง กลุ่มคนที่อยู่ร่วมกันและมีแบบแผนการกระทำระหว่างกัน เมื่อมนุษย์มารวมกลุ่มกันจะกำหนดลักษณะร่วมของกลุ่มเพื่อเป็นเอกลักษณ์เฉพาะกลุ่ม

เนื่องจากนักศึกษาอยู่ในช่วงของวัยรุ่นซึ่งเป็นช่วงของการเปลี่ยนแปลงแบบแผนของปฏิสัมพันธ์ที่เด็กวัยรุ่นจะมีต่อบุคคลรอบ ๆ ตัว ระยะวัยรุ่นเป็นวัยที่ต้องพึ่งพิงครอบครัว พ่อแม่ หรือผู้ใหญ่อื่น ๆ จะค่อย ๆ เปลี่ยนไป วัยรุ่นจะรู้สึกอยากเป็นอิสระจากการดูแลอย่างใกล้ชิดต้องการทำสิ่งต่าง ๆ ด้วยตนเองตามความคิดที่เห็นว่าเหมาะสม สามารถควบคุมตนเอง คือมีวินัยในตนเองมากขึ้นเป็นลำดับและยังมีความต้องการการยอมรับจากสังคม ผูกพันกับเพื่อน เรียนรู้ที่จะพัฒนาความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อนทั้งชายและหญิง มีทักษะทางสังคมมากขึ้น มีความสนใจเพศตรงข้าม และระมัดระวังตนเองต่อความรู้สึกหรือท่าทีของผู้อื่น ต้องการสถานภาพทางสังคมและการมีบทบาททางสังคมมากขึ้น มีความผูกพันทางจิตใจและสายสัมพันธ์กับผู้อื่นที่ยาวนานและมั่นคงขึ้นตามลำดับ มีแนวทางปฏิบัติตนเอง เรียนรู้ค่านิยมของสังคม และซึมซับสิ่งต่าง ๆ ในสังคมนรอบข้าง ต้องการให้สิ่งต่าง ๆ ในสังคมดำเนินไปตามเหตุผลและความถูกต้อง ตามอุดมคติและค่านิยมของตน มักจะมีความรู้สึกขัดแย้งได้ง่ายเมื่อต้องเผชิญกับความสับสนปรวนแปรของสังคมและวัฒนธรรม วัยรุ่นจะค่อย ๆ เรียนรู้สังคมมองเห็นความสัมพันธ์ระหว่างตนเองกับสังคม ในลักษณะที่ตนเป็นสมาชิกของสังคมและมีส่วนร่วมรับผิดชอบในหน้าที่และมีสิทธิทางสังคมเช่นเดียวกับผู้ใหญ่ซึ่งวัยรุ่นมักจะมีปัญหา ดังนี้

๑. ปรับตัวไม่ได้ในโรงเรียน เป็นปัญหาที่พบมาก เพราะวัยรุ่นเป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ทั้งภายในตนเองและสถานการณ์สิ่งแวดล้อมใหม่ ๆ ภายในสถานศึกษาที่ตนไม่เคย พบเห็น โดยเฉพาะวัยรุ่นที่ต้องย้ายสถานที่เรียนใหม่

๒. ปัญหาด้านวิชาการ วัยรุ่นมักประสบกับปัญหานี้ทุกชั้นเรียน ยิ่งเรียนสูงความยากของวิชาต่าง ๆ ย่อมเพิ่มมากขึ้นตามไปด้วย โดยเฉพาะที่มีสติปัญญาต่ำกว่าเกณฑ์ปกติจะประสบกับปัญหานี้มากกว่าเด็กที่มีสติปัญญาสูง ปัญหาด้านวิชาการมีมากมายหลายประการ เช่น ปัญหาการเลือกวิชาเรียน ปัญหาการสร้างนิสัยในการเรียน ปัญหาในการพูดหน้าชั้น ปัญหาในการเรียนวิชาต่าง ๆ แล้วไม่เข้าใจ ปัญหาเกี่ยวกับแหล่งที่จะศึกษาค้นคว้า

๓. ปัญหาการออกกลางคัน เป็นปัญหาที่สถานศึกษาต้องคำนึงให้มากเพราะวัยรุ่นยังเป็นวัยที่เล่าเรียนยังไม่ใช้วัยทำงาน เป็นวัยที่ต้องศึกษาหาความรู้เพื่อนำไปประกอบอาชีพในภายภาคหน้า เมื่อออกกลางคันไปก็จะมีงานทำ อาจจะไปรวมกลุ่มหรือก่อเหตุทางอาชญากรรมขึ้นมาได้ ดังที่เป็นปัญหาอยู่ในสังคมปัจจุบัน

๔. ปัญหาความประพฤติก่อการทะเลาะวิวาท ปัญหานี้จะพบมากในหมู่ของวัยรุ่น เนื่องจากวัยรุ่นเป็นวัยที่ศึกษาค้นคว้า ชอบเด่น ดัง การสร้างปัญหาขึ้นเพียงเล็กน้อยก็อาจนำไปสู่การทะเลาะวิวาทได้ เช่น การมีกิริยามารยาทไม่เรียบร้อย แต่งกายผิดระเบียบ ชอบลักขโมยหรือ ทำร้ายร่างกาย ขว้างปาระเบิด เป็นต้น

๕. ปัญหาการคบเพื่อน มีทั้งในการคบเพื่อนเพศเดียวกัน และเพื่อนต่างเพศ เพราะวัยรุ่นบางคนไม่ทราบว่าตนเองควรจะปฏิบัติตนอย่างไรต่อเพื่อน ทั้งเพื่อนเพศเดียวกันและต่างเพศ บางคนอาจประสบกับปัญหาได้

๖. ปัญหายาเสพติดให้โทษ ซึ่งพบมากในหมู่วัยรุ่นปัจจุบัน ซึ่งเป็นปัญหาระดับชาติที่ต้องอาศัยความร่วมมือจากหลายฝ่ายในการป้องกันปราบปรามและแก้ไข

การปรับตัวทางสังคม หมายถึง การที่บุคคลปรับตัวให้เข้ากับผู้อื่นในการอยู่ร่วมกันในสังคม ซึ่งต้องมีการติดต่อสัมพันธ์หรือแข่งขันกัน คนในสังคมจึงสามารถดำรงชีวิตอยู่ร่วมกันได้ ซึ่งการเกี่ยวข้องกับบุคคลอื่นทั้งที่เป็นเพื่อนและบุคคลแปลกหน้าจะช่วยพัฒนาทัศนคติที่ดีต่อสังคม เช่น มีความตั้งใจที่จะช่วยเหลือบุคคลอื่น ซึ่ง Hurlock ได้กล่าวถึงเกณฑ์การปรับตัวทางสังคมประกอบด้วย

๑. การแสดงออกที่เหมาะสม คือ มีการแสดงออกที่เหมาะสมเป็นไปตามความคาดหวังของกลุ่ม ซึ่งจะทำให้ได้รับการยอมรับจากกลุ่ม

๒. การปรับตัวให้เข้ากับกลุ่มต่าง ๆ คือ สามารถปฏิบัติตัวให้เข้ากับบุคคลต่าง ๆ ได้ไม่ว่าจะเป็นผู้ที่ใหญ่กว่าหรือเพื่อน ๆ

๓. ทัศนคติต่อสังคม คือ มีทัศนคติที่ดีต่อบุคคลต่าง ๆ ต่อการเข้าร่วมสังคมและต่อบทบาทของตนเองในสังคม

๔. ความพึงพอใจในตนเอง คือ มีความพึงพอใจในบทบาทของตนเอง ทั้งในการเป็นผู้นำและผู้ตาม

๗. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ขวลิต พึ่งโกคา (๒๕๓๙) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารและครู - อาจารย์ผู้สอน เกี่ยวกับสาเหตุการออกกลางคันของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) แผนกวิชาช่างเชื่อมโลหะ กรมอาชีวศึกษา พบว่า ปัญหาที่เป็นสาเหตุการออกกลางคันของนักเรียนตามความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู - อาจารย์ผู้สอน สรุปได้ดังนี้ ด้านสถานศึกษา (โรงฝึกงานช่างเชื่อมโลหะแผ่น) ได้แก่ สภาพมลภาวะภายในโรงฝึกงาน ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน ได้แก่ การจัดสรรงบประมาณให้สอดคล้องกับสภาพและความจำเป็นต่อการเรียนการสอน ด้านลักษณะของวิชาชีพและผู้เรียน ได้แก่ พื้นฐานความรู้ของนักเรียนก่อนเข้ามาเรียน ด้านนโยบายการรับนักเรียน ได้แก่ การแนะแนวทางการศึกษาต่อด้านวิชาชีพให้กับโรงเรียนต้นสังกัด

เกษตร เมืองทอง (๒๕๔๔) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง สาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษา สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า ภาควิชาครุศาสตร์ไฟฟ้า คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยี พระจอมเกล้าพระนครเหนือ ได้ศึกษาจากความคิดเห็นของนักศึกษาและอาจารย์ที่ปรึกษา ผลการวิจัย

พบว่า สาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษาอยู่ในระดับสาเหตุมาก ในความคิดเห็นของนักศึกษา ได้แก่ เนื้อหาวิชาไม่ต่อเนื่องกับความรู้เดิม เนื้อหาวิชาที่เรียนยากเกินไป พื้นฐานความรู้ที่จะใช้ศึกษาต่อไม่เพียงพอ ขาดการวางแผนการเรียนที่ดี แบ่งเวลาเรียนไม่เหมาะสม ปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมใหม่ไม่ได้ ส่วนความคิดเห็นของอาจารย์ที่ปรึกษา ได้แก่ นักศึกษามีพื้นฐานความรู้ไม่เพียงพอ เนื้อหาวิชายากเกินไป และเรียนในสาขาวิชาที่ไม่ได้สมัครใจ

ภุมริน บุญทวี (๒๕๕๐) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยทางครอบครัวและพฤติกรรมทางสังคมที่มีผลต่อการออกกลางคันของนักศึกษาโรงเรียนอาชีวะเอกชน ในจังหวัดเชียงใหม่ พบว่า ปัจจัยทางครอบครัว มีผลต่อการออกกลางคันของนักศึกษาในโรงเรียนอาชีวะเอกชนอย่างมาก นักศึกษาที่ไม่ประสบความสำเร็จในการเรียนเกิดจากปัญหาความสัมพันธ์ในครอบครัว สถานภาพทางสังคมและเศรษฐกิจ ความคาดหวังที่ครอบครัวมีต่อนักศึกษา การที่พ่อแม่ผู้ปกครองไม่เชื่อมั่นและไว้วางใจลูกมีผลทำให้นักศึกษาขาดแรงจูงใจในการเรียน นอกจากนี้การที่เพื่อนและครูไม่เชื่อมั่นในตัวนักศึกษาก็มีความสามารถในการเรียนและการใช้ชีวิต การได้ยินหรือการต่อยอดถึงความสามารถดังกล่าวมีผลทำให้นักศึกษาท้อแท้ และไม่ต้องการความสำเร็จอีกต่อไป ส่วนพฤติกรรมทางสังคมที่แสดงออกในกลุ่มนักศึกษา อาทิเช่น การเลียนแบบเพื่อนในการอยู่หอพัก การเที่ยวกลางคืน ค่านิยมในการคบเพื่อนต่างเพศ การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนจนกระทั่งนำไปสู่การตั้งครรภ์ที่ไม่พึงประสงค์ การใช้ ยาเสพติด การแสดงออกในทางที่สังคมไม่ยอมรับ เช่น การเข้าร่วมแก๊งมอเตอร์ไซด์ การแต่งกายเฉพาะกลุ่ม หรือ ภาษาพูดที่แสดงถึงความสนิทสนมกันภายในกลุ่ม การทะเลาะวิวาทกับกลุ่มอื่น ๆ พฤติกรรมเหล่านี้ทำให้นักศึกษาต้องออกกลางคัน และผู้วิจัยยังพบอีกว่า พฤติกรรมของนักศึกษาที่แสดงออกมาเพื่อเรียกร้องความสนใจจากคนภายนอกให้หันมามองเห็นพลังของกลุ่ม เนื่องจากส่วนตัวของนักศึกษาไม่ได้รับความสนใจจากครอบครัว และครอบครัวไม่เห็นความสำคัญของเขา การเข้าร่วมกลุ่มจึงเป็นสิ่งที่นักศึกษาเหล่านี้ต้องการซึ่งพฤติกรรมเหล่านี้มีความสัมพันธ์กับการอบรมเลี้ยงดู การขัดเกลาทางสังคมที่พ่อแม่มีต่อนักศึกษาและปัญหาภายในครอบครัว เช่น การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดมากเกินไป หรือปล่อยปละละเลยมากเกินไป เป็นผลเสียต่อการสร้างตัวตนของนักศึกษาวัยรุ่นที่ต้องการต้นแบบที่เหมาะสมซึ่งทั้งพ่อแม่และสถาบันการศึกษาพึงให้ความสำคัญและทำความเข้าใจอย่างมาก มิฉะนั้นนักศึกษาก็จะแสวงหาต้นแบบจากบุคคลอื่น

รำพึง พูลสุข (๒๕๕๐) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาการออกกลางคันของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ในปีการศึกษา ๒๕๕๐ พบว่า นักศึกษาที่ลาออกกลางคันในปีการศึกษา ๒๕๕๐ มากที่สุดคือ นักศึกษารหัส ๔๙ คิดเป็นร้อยละ ๔๒.๒ ของจำนวนนักศึกษาที่ลาออกทั้งหมด รองลงมาคือ นักศึกษารหัส ๕๐ ร้อยละ ๓๕.๒ นักศึกษารหัส ๔๘ ร้อยละ ๑๒.๔ นักศึกษารหัส ๔๗ ร้อยละ ๙.๙ และรหัส ๔๖ ร้อยละ ๐.๒ นักศึกษาที่ลาออกส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาภาคปกติ ร้อยละ ๔๘.๑ รองลงมาคือ นักศึกษาภาคพิเศษ จันทร์ – สุกร์ ร้อยละ ๓๑.๗ และภาคพิเศษ เสาร์ – อาทิตย์ ร้อยละ ๒๐.๒ ของจำนวนนักศึกษาที่ลาออกทั้งหมด สัดส่วนของเพศชายและหญิงที่ลาออกใกล้เคียงกัน ร้อยละ ๔๗.๖ และร้อยละ ๕๒.๔ ตามลำดับ

เดือนที่มีการลาออกมากที่สุด คือเดือนมิถุนายน ร้อยละ ๑๗.๘ ของจำนวนนักศึกษาที่ลาออกทั้งหมด เดือนที่ลาออกน้อยที่สุด คือเดือนสิงหาคม ร้อยละ ๒.๑

สาเหตุหลักที่ทำให้นักศึกษาต้องลาออกจากมหาวิทยาลัยพบว่า สอบได้ไม่ตรงสาขาที่ชอบ ร้อยละ ๓๗.๕ และต้องออกตามระเบียบวัดผล ร้อยละ ๒๒.๒ และไม่มีพื้นฐานในสาขาที่เรียน ร้อยละ ๑๙.๓

ทั้งนี้ นักศึกษาที่ลาออก ส่วนใหญ่ได้รับค่าเล่าเรียนจากพ่อแม่ ร้อยละ ๕๒.๒ บางส่วนต้องทำงาน ไม่มีเวลามาเรียน ร้อยละ ๓๓.๐

ถึงแม้ นักศึกษาจะลาออกจากมหาวิทยาลัย แต่นักศึกษาก็ยังเห็นว่าการสอนของอาจารย์ ไม่มีผลต่อการลาออก ร้อยละ ๙๖.๘ และสามารถปรับตัวเข้ากับการเรียนในมหาวิทยาลัยได้ถึงร้อยละ ๙๑.๔

บรรจง โอหาริ (๒๕๔๖) ได้ศึกษา ปัจจัยที่มีผลต่อการออกกลางคันตามความเห็นของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยทักษิณ พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับน้อย เพื่อพิจารณาเป็นปัจจัย รายด้าน พบว่า ปัจจัยด้านสังคมและปัจจัยด้านเศรษฐกิจและครอบครัวอยู่ในระดับน้อย ส่วนปัจจัยด้านการเรียนและด้านบรรยากาศภายในมหาวิทยาลัยอยู่ในระดับปานกลาง นิสิตที่มีเพศ, ประเภทการคัดเลือก, คณะ, ผลการเรียนปัจจุบันและผลการเรียนเฉลี่ยถึงภาคเรียนสุดท้ายก่อนเข้ามหาวิทยาลัย ต่างกัน มีความเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการออกกลางคันไม่แตกต่างกัน ส่วนนิสิตที่เลือกลำดับในการเข้าศึกษา ต่างกันมีความเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการออกกลางคัน ในภาพที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ ส่วนข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะของนิสิตเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการออกกลางคัน คือ นิสิตอาจออกกลางคันเนื่องจากเห็นว่าไม่ถนัดไม่ชอบสาขาวิชาที่เรียนและคิดว่าไม่เหมาะสมกับตนเอง พื้นฐานทางการเรียนเดิมไม่ดี สถิติปัญญาไม่ค่อยดีทำให้เรียนไม่ทันเพื่อนและไม่รู้เรื่อง เนื้อหาที่เรียนค่อนข้างยากและมีเนื้อหายากเกินไป ไม่สามารถปรับตัวให้เข้ากับผู้อื่นได้และไม่ได้รับการยอมรับจากเพื่อน อาจารย์ไม่ค่อยเอาใจใส่ดูแลนิสิต ครอบครัวมีรายได้น้อยฐานะไม่มั่นคง ทำให้เกิดปัญหาเรื่องค่าใช้จ่ายไม่สามารถส่งเสียให้เรียนได้ ครอบครัวเป็นห่วงที่เรียนไกลบ้านจึงสนับสนุนให้เรียนใกล้บ้าน สภาพแวดล้อมและบรรยากาศภายในมหาวิทยาลัยไม่ดี เจียบเหงา คับแคบ ไม่ร่มรื่น ไม่น่าเรียน อาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ไม่เอื้อต่อการเรียน

มินา สุนันตา (๒๕๔๖) ได้ศึกษาเพื่อเปรียบเทียบภูมิหลังทางการศึกษา อัตราการออกกลางคัน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติที่มีต่อมหาวิทยาลัยนเรศวรของนิสิตที่ผ่านการคัดเลือกโดยวิธีรับตรงกับวิธีของทบวงมหาวิทยาลัย พบว่า นิสิตมหาวิทยาลัยนเรศวรที่ผ่านการคัดเลือกโดยวิธีที่ต่างกันมีผลการเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย, มารดามีระดับการศึกษาและอาชีพและเจตคติต่อมหาวิทยาลัยไม่แตกต่างกัน และ นิสิตมหาวิทยาลัยนเรศวรที่ผ่านการคัดเลือกโดยวิธีที่ต่าง ๆ กัน มีอัตราการออกกลางคัน, มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในปัจจุบันและบิดามีระดับการศึกษาและอาชีพที่แตกต่างกัน

บทที่ ๓

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการออกกลางคันของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ซึ่งมีขั้นตอนการดำเนินงานวิจัยดังนี้

๑. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
๒. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
๓. ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย
๔. การเก็บรวบรวมข้อมูล
๕. การวิเคราะห์ข้อมูล

๑. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นปีที่ ๑ ทุกสาขาวิชา ทั้ง ๙ คณะ อาจารย์ที่ปรึกษานักศึกษาระดับชั้นปีที่ ๑ อาจารย์ผู้สอนนักศึกษาระดับชั้นปีที่ ๑ และนักศึกษาที่ออกกลางคัน ดังนี้

คณะ	สาขาวิชา	จำนวนนักศึกษาปริญญาตรี ปี ๑	จำนวนข้อมูลที่สามารถเก็บได้
ศิลปศาสตร์	การท่องเที่ยว	๙๑	๗๖
	การโรงแรม	๙๒	
	ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล	๘๔	
บริหารธุรกิจ	การเงิน	๖๙	๑๑๓
	การจัดการ	๑๔๑	
	การตลาด	๙๓	
	การตลาด - การสื่อสารการตลาด	๔๐	
	การบัญชี	๑๗๒	
	การสอบบัญชี	๓๕	
	ภาษาอังกฤษธุรกิจ	๕๐	
ระบบสารสนเทศทางคอมพิวเตอร์	๑๔๐		
เทคโนโลยี คหกรรมศาสตร์	ออกแบบแฟชั่นผ้าและเครื่องแต่งกาย	๓๕	๑๓๑
	เทคโนโลยีการจัดการสินค้าแฟชั่น	๑๘	
	อาหารและโภชนาการ	๑๕๗	
	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีอาหาร	๕๔	

คณะ	สาขาวิชา	จำนวนนักศึกษา ปริญญาตรี ปี ๑	จำนวนข้อมูลที่สามารถเก็บได้
	อุตสาหกรรมบริการอาหาร การบริหารธุรกิจคหกรรมศาสตร์	๕๙ ๕๖	
สถาปัตยกรรม และ การออกแบบ	การออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม การออกแบบบรรจุภัณฑ์ สถาปัตยกรรมศาสตร์	๙๙ ๓๒ ๓๔	๓๐
วิศวกรรมศาสตร์	วิศวกรรมไฟฟ้า เทคโนโลยีแม่พิมพ์เครื่องประดับ เทคโนโลยีการผลิตเครื่องมือและแม่พิมพ์ วิศวกรรมแมคคาทรอนิกส์ วิศวกรรมโยธา วิศวกรรมเครื่องกล วิศวกรรมอุตสาหกรรม วิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์และโทรคมนาคม วิศวกรรมคอมพิวเตอร์	๗๑ ๓๒ ๙๐ ๓๓ ๓๑ ๖๙ ๗๑ ๖๑ ๗๐	๗๑
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	วิทยาการสิ่งแวดล้อมและ ทรัพยากรธรรมชาติ เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์	๒๕ ๕๒	๕๗
ครุศาสตร์ อุตสาหกรรม	วิศวกรรมไฟฟ้า วิศวกรรมเครื่องกล วิศวกรรมอุตสาหกรรม วิศวกรรมคอมพิวเตอร์ วิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์	๒๔ ๒๘ ๓๔ ๓๒ ๒๕	๒๕
เทคโนโลยี สื่อสารมวลชน	เทคโนโลยีการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ เทคโนโลยีการโทรทัศน์และ วิทยุกระจายเสียง เทคโนโลยีมัลติมีเดีย	๗๙ ๖๙ ๕๕	๖๙
อุตสาหกรรมสิ่ง ทอและออกแบบ แฟชั่น	เทคโนโลยีเสื้อผ้า เทคโนโลยีเคมีสิ่งทอ ออกแบบแฟชั่นและสิ่งทอ ออกแบบผลิตภัณฑ์สิ่งทอ	๒๘ ๑๙ ๗๖ ๔๔	๕๘
	นักศึกษาที่ออกกลางคัน		๒๐
	อาจารย์		๔๕
	รวมทั้งสิ้น		๖๓๘

๒. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับ ปัจจัยที่มีผลต่อการออกกลางคันของนักศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น ๓ ตอนดังนี้

ตอนที่ ๑ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งเป็นคำถามแบบตรวจสอบรายการ ประกอบด้วย เพศ สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ระดับการศึกษา คณะที่สังกัด และประเภทการคัดเลือกเข้าศึกษาต่อ

ตอนที่ ๒ แบบสำรวจข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการออกกลางคันของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ได้แก่

๑. คำถามเกี่ยวกับปัจจัยด้านส่วนตัวของนักศึกษา	จำนวน ๑๔ ข้อ
๒. คำถามเกี่ยวกับปัจจัยด้านสถาบัน	จำนวน ๑๔ ข้อ
๓. คำถามเกี่ยวกับปัจจัยด้านครอบครัว	จำนวน ๑๐ ข้อ
๔. คำถามเกี่ยวกับปัจจัยด้านสังคม	จำนวน ๑๑ ข้อ

เกณฑ์การประเมินผลแบ่งออกเป็น ๕ ระดับ ดังนี้

ปัจจัยที่เป็นสาเหตุการออกกลางคัน	คะแนน
มากที่สุด	๕
มาก	๔
ปานกลาง	๓
น้อย	๒
น้อยที่สุด	๑

โดยข้อคำถามที่ใช้เป็นแบบมาตราส่วน ๕ ระดับ มีค่าคะแนนตั้งแต่ ๑ คะแนน ถึง ๕ คะแนน โดยคะแนนต่ำสุดที่จะเป็นไปได้ คือ ๑ คะแนนและคะแนนสูงสุดที่จะเป็นไปได้คือ ๕ คะแนน นำมาหาค่าเฉลี่ยซึ่งมีคะแนนในแต่ละระดับชั้น แบ่งออกเป็นช่วง ๆ ในแต่ละระดับอันตรภาคชั้น ดังนี้

เกณฑ์การแปรความหมาย มีดังนี้

คะแนนเฉลี่ย ๔.๕๑ – ๕.๐๐	หมายถึง มากที่สุด
คะแนนเฉลี่ย ๓.๕๑ – ๔.๕๐	หมายถึง มาก
คะแนนเฉลี่ย ๒.๕๑ – ๓.๕๐	หมายถึง ปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย ๑.๕๑ – ๒.๕๐	หมายถึง น้อย
คะแนนเฉลี่ย ๑.๐๐ – ๑.๕๐	หมายถึง น้อยที่สุด

ตอนที่ ๓ เป็นปัจจัยด้านอื่น ๆ นอกจากปัจจัยที่กล่าว

๓. ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

๓.๑ ศึกษาทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการออกกลางคันของนักศึกษา จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

๓.๒ ตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา โดยการนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของการใช้ภาษา ความครอบคลุมของข้อความในแต่ละประเด็นปัญหา

๓.๓ นำแบบสอบถามมาปรับแก้ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

๓.๔ นำแบบสอบถามที่สมบูรณ์แล้วมาใช้เก็บข้อมูลกลุ่มตัวอย่างและนำมาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป

๔. ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล

๔.๑ นำหนังสือจากคณบดีคณะเทคโนโลยีวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ขอความอนุเคราะห์เก็บแบบสอบถามจากนักศึกษาระดับปริญญาตรีปีที่ ๑ ทุกสาขาวิชาทั้ง ๙ คณะ รวมทั้งอาจารย์ที่ปรึกษานักศึกษาระดับชั้นปีที่ ๑ อาจารย์ผู้สอนนักศึกษาระดับชั้นปีที่ ๑

๔.๒ ส่วนข้อมูลของนักศึกษาที่ออกกลางคัน ผู้วิจัยขอความอนุเคราะห์จากงานทะเบียนในการขอที่อยู่เพื่อเก็บข้อมูลด้วยวิธีการจัดส่งทางไปรษณีย์

๔.๓ ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยนักวิจัยจัดเก็บข้อมูลจนครบตามขนาดตัวอย่างในแต่ละกลุ่มประชากร จากนั้นนำมาตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม เพื่อนำข้อมูลไปวิเคราะห์ต่อไป

๕. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ประมวลข้อมูล และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ คือ การหาค่า ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

๖. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

๖.๑ สถิติพื้นฐาน

ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ของคะแนน คำนวณจากสูตร (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, ๒๕๔๐.)

$$\text{สูตร } \bar{x} = \frac{\sum x}{n}$$

เมื่อ $\bar{x}$ แทน ค่าเฉลี่ยของคะแนน

$\sum x$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

n แทน จำนวนนักศึกษาทั้งหมด

บทที่ ๔

ผลการวิจัย

การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการออกกลางคืนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร บทนี้จะกล่าวถึง ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ประกอบด้วย

ตอนที่ ๑ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ ๒ แบบสำรวจข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการออกกลางคืนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ได้แก่

๑. คำถามเกี่ยวกับปัจจัยด้านส่วนตัวของนักศึกษา	จำนวน ๑๔ ข้อ
๒. คำถามเกี่ยวกับปัจจัยด้านสถาบัน	จำนวน ๑๔ ข้อ
๓. คำถามเกี่ยวกับปัจจัยด้านครอบครัว	จำนวน ๑๐ ข้อ
๔. คำถามเกี่ยวกับปัจจัยด้านสังคม	จำนวน ๑๑ ข้อ
- ตอนที่ ๓ ปัจจัยอื่น ๆ ที่มีผลต่อการออกกลางคืน

ตอนที่ ๑ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ ๔.๑ ข้อมูลทั่วไป

(n= ๖๓๘)

ข้อมูล		จำนวน(คน)	ร้อยละ
เพศ	ชาย	๒๕๑	๓๙.๓
	หญิง	๓๘๗	๖๐.๗
	รวม	๖๓๘	๑๐๐
สถานภาพ	นักศึกษาปัจจุบัน	๕๗๓	๘๙.๘๑
	นักศึกษาออกกลางคืน	๒๐	๓.๑๓
	อาจารย์	๔๕	๗.๐๕
	รวม	๖๓๘	๑๐๐
การศึกษาก่อนเข้า ศึกษาต่อใน มหาวิทยาลัย	ม.๖	๓๔๓	๕๓.๘
	ปวช.	๑๖๔	๒๕.๗
	ปวส.	๗๙	๑๒.๔
	อื่น ๆ	๕๒	๘.๑
	รวม	๖๓๘	๑๐๐

ตารางที่ ๔.๑ (ต่อ)

(n= ๖๓๘)

ข้อมูล	จำนวน	ร้อยละ
คณะที่สังกัด		
ศิลปศาสตร์	๘๔	๑๓.๒
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	๕๗	๘.๙
บริหารธุรกิจ	๑๑๓	๑๗.๗
วิศวกรรมศาสตร์	๗๑	๑๑.๑
ครุศาสตร์อุตสาหกรรม	๒๕	๓.๙
อุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น	๕๘	๙.๑
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	๑๓๑	๒๐.๕
เทคโนโลยีสื่อสารมวลชน	๖๙	๑๐.๘
สถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ	๓๐	๔.๗
รวม	๖๓๘	๑๐๐
ประเภทของการคัดเลือกเข้าศึกษา		
โควตา	๒๔๗	๓๘.๗
สอบตรง	๓๒๗	๕๑.๓
สกอ.	๖๔	๑๐.๑
รวม	๖๓๘	๑๐๐

จากตารางพบว่า ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด ๖๓๘ คน พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิง จำนวน ๓๘๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๐.๗ เป็นเพศชาย จำนวน ๒๕๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๙.๓ สถานภาพ ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาปัจจุบัน จำนวน ๕๗๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๘๙.๘ เป็นอาจารย์ผู้สอนและอาจารย์ที่ปรึกษาปีที่ ๑ จำนวน ๔๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๗.๑ และเป็นนักศึกษาออกกลางคัน จำนวน ๒๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๓.๑ นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม มีการศึกษาก่อนเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัย ส่วนใหญ่ เป็นนักศึกษา มัธยมศึกษาปีที่ ๖ จำนวน ๓๔๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๓.๘ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ จำนวน ๑๖๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๕.๗ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง จำนวน ๗๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๒.๔ และอื่น ๆ จำนวน ๕๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๘.๑ เป็นนักศึกษาจากคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ จำนวน ๑๓๑ คิดเป็นร้อยละ ๒๐.๕ คณะบริหารธุรกิจ จำนวน ๑๑๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๗.๗ คณะศิลปศาสตร์ จำนวน ๘๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๓.๒ คณะวิศวกรรมศาสตร์ ๗๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๑.๑ คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน ๖๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๐.๘ คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น จำนวน ๕๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๙.๑ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จำนวน ๕๗ คิดเป็นร้อยละ ๘.๙ คณะสถาปัตยกรรมและการออกแบบ ๓๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๔.๗ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จำนวน ๒๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๓.๙ ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาประเภทสอบตรง จำนวน ๓๒๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๑.๓ นักศึกษาโควตา จำนวน ๒๔๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๘.๗ และเป็นนักศึกษาแอดมิชชั่น จำนวน ๖๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๐.๑

ตารางที่ ๔.๒ ร้อยละของปัจจัยที่มีผลต่อการออกกลางคันของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ปัจจัยที่มีผลต่อการออกกลางคันของนักศึกษา	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านส่วนตัวของนักศึกษา					
๑. มีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการเรียนด้านวิชาชีพ	๔๑ (๖.๔)	๑๒๓ (๑๙.๓)	๑๗๕ (๒๗.๔)	๑๗๗ (๒๗.๗)	๑๒๑ (๑๙.๐)
๒. เรียนในสาขาวิชาที่ไม่ได้สมัครใจ	๖๖ (๑๐.๓)	๑๐๕ (๑๖.๕)	๑๖๖ (๒๖.๐)	๑๕๐ (๒๓.๕)	๑๕๐ (๒๓.๕)
๓. มีความรู้พื้นฐานในสาขาวิชาที่เรียนน้อย	๔๕ (๗.๑)	๑๕๑ (๒๓.๗)	๒๖๘ (๔๒.๐)	๑๑๖ (๑๘.๒)	๕๗ (๘.๙)
๔. สอบตกบางรายวิชาและผลการเรียนต่ำ	๗๘ (๑๒.๒)	๑๓๙ (๒๑.๘)	๒๐๕ (๓๒.๑)	๑๒๙ (๒๐.๒)	๘๖ (๑๓.๕)
๕. ขาดเรียนมากจนหมดสิทธิ์สอบ	๗๗ (๑๒.๑)	๑๑๔ (๑๗.๙)	๑๒๑ (๑๙.๐)	๑๑๕ (๑๘.๐)	๒๑๐ (๓๒.๙)
๖. ขาดการวางแผนการเรียนที่ดี	๖๑ (๙.๖)	๑๓๑ (๒๐.๕)	๒๒๒ (๓๔.๘)	๑๓๕ (๒๑.๒)	๘๘ (๑๓.๘)
๗. เบื่อหน่ายการเรียน	๖๑ (๙.๖)	๑๒๘ (๒๐.๑)	๒๑๘ (๓๔.๒)	๑๕๐ (๒๓.๕)	๘๐ (๑๒.๕)
๘. มีปัญหาส่วนตัว	๕๕ (๘.๖)	๑๑๖ (๑๘.๒)	๑๘๔ (๒๘.๘)	๑๕๘ (๒๔.๘)	๑๒๔ (๑๙.๔)
๙. มีโรคประจำตัว	๒๑ (๓.๓)	๖๙ (๑๐.๘)	๑๓๒ (๒๐.๗)	๑๖๑ (๒๕.๒)	๒๕๔ (๓๙.๘)
๑๐. มีปัญหาชู้สาว อบายมุขหรือยาเสพติด	๒๙ (๔.๕)	๗๙ (๑๒.๔)	๑๑๔ (๑๗.๙)	๑๐๘ (๑๖.๙)	๓๐๗ (๔๘.๑)
๑๑. การคบหาสมาคมกับเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสม	๓๖ (๕.๖)	๑๐๖ (๑๖.๖)	๑๒๕ (๑๙.๖)	๑๓๒ (๒๐.๗)	๒๓ (๓.๗.๓)
๑๒. มีภาระรับผิดชอบครอบครัว	๓๘ (๖.๐)	๑๐๓ (๑๖.๑)	๑๙๖ (๓๐.๗)	๑๕๔ (๒๔.๑)	๑๔๖ (๒๒.๙)
๑๓. ขาดแคลนทุนทรัพย์	๗๙ (๑๒.๔)	๑๑๓ (๑๗.๗)	๑๙๑ (๒๙.๙)	๑๔๓ (๒๒.๔)	๑๑๑ (๑๗.๔)

ปัจจัยที่มีผลต่อการออกกลางคันของนักศึกษา	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
๑๔. อื่น ๆ บางรายวิชาคคะแนนมากจนทำให้มีผลต่อการเรียน มาเรียนตามเพื่อน ไม่มีเงิน เรียนสถาบันอื่นที่มีความถนัดทางวิชาชีพมากกว่า รุ่นพี่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสม	๑๒ (๑.๙)	๑๘ (๒.๘)	๒๕ (๓.๙)	๒๑ (๓.๓)	๒๓ (๓.๖)

จากตารางพบว่า สาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษาด้านส่วนตัว มาจากการที่นักศึกษามีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการเรียนด้านวิชาชีพ อยู่ในระดับน้อยคิดเป็นร้อยละ ๒๗.๗ เรียนในสาขาวิชาที่ไม่ได้สมัครใจ อยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ ๒๖ มีความรู้พื้นฐานในสาขาวิชาที่เรียนน้อย อยู่ในระดับปานกลางคิดเป็นร้อยละ ๔๒ สอบตกบางรายวิชาและผลการเรียนต่ำ อยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ ๓๒ ขาดเรียนมากจนหมดสิทธิ์สอบ อยู่ในระดับน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๓๒.๙ ขาดการวางแผนการเรียนที่ดี อยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ ๓๔.๘ เปื่อหน่วยการเรียน อยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ ๓๔.๒ มีปัญหาส่วนตัว อยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ ๒๘.๘ มีโรคประจำตัว อยู่ในระดับน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๓๙.๘ มีปัญหาชู้สาว อบายมุขหรือยาเสพติด อยู่ในระดับน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๔๘.๑ การคบหาสมาคมกับเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสม อยู่ในระดับน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๓๗.๓ มีภาระรับผิดชอบครอบครัว อยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ ๓๐.๗ ขาดแคลนทุนทรัพย์ อยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ ๒๙.๒ และอื่น ๆ เช่น บางรายวิชาคคะแนนมากจนทำให้มีผลต่อการเรียน มาเรียนตามเพื่อน ไม่มีเงิน เรียนสถาบันอื่นที่มีความถนัดทางวิชาชีพมาก รุ่นพี่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสม อยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ ๓.๙

ตารางที่ ๔.๓ ปัจจัยที่มีผลต่อการออกกลางคันของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ปัจจัยที่มีผลต่อการออกกลางคันของนักศึกษา	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านสถาบัน					
๑. นโยบายการบริหารจัดการของสถานศึกษาไม่ชัดเจน	๔๕ (๗.๑)	๙๗ (๑๕.๒)	๒๕๔ (๓๙.๘)	๑๗๖ (๒๗.๖)	๖๔ (๑๐.๐)
๒. นโยบายการรับนักศึกษาโดยไม่มี การสอบคัดเลือก	๓๑ (๔.๙)	๘๕ (๑๓.๓)	๒๒๒ (๓๔.๘)	๑๙๘ (๓๑.๐)	๑๐๒ (๑๖.๐)
๓. การบริหารและระเบียบวินัยที่เข้มงวด	๔๓ (๖.๗)	๑๒๔ (๑๙.๔)	๒๕๘ (๔๐.๔)	๑๕๔ (๒๔.๑)	๕๙ (๙.๒)
๔. ความไม่เหมาะสมของอาคารเรียน ห้องปฏิบัติการ	๕๕ (๘.๖)	๙๖ (๑๕.๐)	๒๑๙ (๓๔.๓)	๑๘๕ (๒๙.๐)	๘๒ (๑๒.๙)

๕. เครื่องมือ อุปกรณ์ไม่เพียงพอ	๗๕ (๑๑.๘)	๑๐๔ (๑๖.๓)	๒๓๗ (๓๗.๑)	๑๕๗ (๒๔.๖)	๖๕ (๑๐.๒)
๖. ความสัมพันธ์ของสถานศึกษากับผู้เรียนค่อนข้างน้อย	๓๕ (๕.๕)	๑๑๓ (๑๗.๗)	๒๖๑ (๔๐.๙)	๑๖๖ (๒๖.๐)	๖๓ (๙.๙)
๗. ความปลอดภัยในสถานศึกษา	๔๙ (๗.๗)	๑๓๑ (๒๐.๕)	๒๖๑ (๔๐.๙)	๑๔๑ (๒๒.๑)	๕๖ (๘.๘)
๘. การจัดระบบดูแลช่วยเหลือผู้ด้อยประสิทธิภาพ	๔๙ (๗.๗)	๑๐๑ (๑๕.๘)	๒๘๑ (๔๔.๐)	๑๖๑ (๒๕.๒)	๔๖ (๗.๒)
๙. การบริการและการอำนวยความสะดวกไม่ทั่วถึงเพียงพอ	๖๓ (๙.๙)	๑๐๒ (๑๖.๐)	๒๗๗ (๔๓.๔)	๑๕๒ (๒๓.๘)	๔๔ (๖.๙)
๑๐. สถานศึกษาจัดกิจกรรมไม่ส่งผลต่อการเรียนการสอน	๒๘ (๔.๔)	๗๕ (๑๑.๘)	๒๓๘ (๓๗.๗)	๒๑๓ (๓๓.๔)	๘๔ (๑๓.๒)
๑๑. เป้าหมายการจัดกิจกรรมของสถานศึกษา	๓๔ (๕.๓)	๙๘ (๑๕.๔)	๒๓๒ (๓๖.๔)	๑๙๔ (๓๐.๔)	๘๐ (๑๓.๐)
๑๒. สถานศึกษาจัดกิจกรรมไม่ส่งผลต่อการเรียนการสอน	๓๐ (๔.๗)	๙๔ (๑๔.๗)	๒๕๔ (๓๙.๘)	๑๗๗ (๒๗.๗)	๘๓ (๑๓.๐)
๑๓. ค่าเล่าเรียนแพง	๔๔ (๖.๙)	๘๗ (๑๓.๖)	๒๒๔ (๓๕.๑)	๑๗๐ (๒๖.๖)	๑๑๓ (๑๗.๗)
๑๔. อื่น ๆ ควรจะมีการก่อสร้างตอมปิดเทอม อาจารย์ประจำวิชาไม่รับฟังความคิดเห็นของนักศึกษา	๗ (๑.๑)	๑๐ (๑.๖)	๒๔ (๓.๘)	๒๔ (๓.๘)	๑๖ (๒.๕)

จากตาราง พบว่า สาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษาด้านสถาบัน มาจากนโยบายการบริหารจัดการของสถานศึกษาไม่ชัดเจน มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ ๓๙.๘ พิจารณารายข้อ นโยบายการรับนักศึกษาโดยไม่มีการสอบคัดเลือก อยู่ในระดับปานกลางคิดเป็นร้อยละ ๓๔.๘ การบริหารและระเบียบวินัยที่เข้มงวด อยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ ๔๐.๔ ความไม่เหมาะสมของอาคารเรียน ห้องปฏิบัติการ อยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ ๓๔.๓ เครื่องมือ อุปกรณ์ไม่เพียงพอ อยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ ๓๗.๑ ความสัมพันธ์ของสถานศึกษากับผู้เรียนค่อนข้างน้อย อยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ ๔๐.๙ ความปลอดภัยในสถานศึกษา อยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ ๔๐.๙ การจัดระบบดูแลช่วยเหลือผู้ด้อยประสิทธิภาพ อยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ ๔๔ การบริการและการอำนวยความสะดวกไม่ทั่วถึงเพียงพอ อยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ ๔๓.๔ สถานศึกษาจัดกิจกรรมไม่ส่งผลต่อการเรียนการสอน อยู่ในระดับปานกลาง ๓๗.๓ เป้าหมายการจัดกิจกรรมของสถานศึกษา อยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ ๓๖.๔ สถานศึกษาจัดกิจกรรมไม่ส่งผลต่อการเรียนการสอน อยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ ๓๙.๘ ค่าเล่าเรียนแพง อยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ ๓๕.๑ และอื่น ๆ เช่น ควรจะมีการก่อสร้างตอมปิดเทอม อาจารย์ประจำวิชาไม่รับฟังความคิดเห็นของนักศึกษา อยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ ๓.๘

ตารางที่ ๔.๔ ปัจจัยที่มีผลต่อการออกกลางคันของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ปัจจัยที่มีผลต่อการออกกลางคันของนักศึกษา	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านครอบครัว					
๑. ครอบครัวมีฐานะยากจน	๖๓ (๙.๙)	๑๐๙ (๑๗.๑)	๒๒๖ (๓๕.๔)	๑๕๐ (๒๓.๕)	๘๙ (๑๓.๙)
๒. ปัญหาเรื่องเศรษฐกิจ	๕๗ (๘.๙)	๑๑๑ (๑๗.๔)	๒๕๒ (๓๙.๕)	๑๔๖ (๒๒.๙)	๗๑ (๑๑.๑)
๓. ผู้ปกครองแยกกันอยู่	๔๘ (๗.๕)	๘๔ (๑๓.๒)	๑๖๖ (๒๖.๐)	๑๑๖ (๑๘.๒)	๒๒๒ (๓๔.๘)
๔. เกิดความขัดแย้งและความรุนแรงในครอบครัว	๔๐ (๖.๓)	๗๕ (๑๑.๘)	๑๕๕ (๒๔.๓)	๑๒๘ (๒๐.๑)	๒๓๙ (๓๗.๕)
๕. ครอบครัวมีลูกหลายคนต้องดูแล	๔๐ (๖.๓)	๙๓ (๑๔.๖)	๑๗๗ (๒๗.๗)	๑๔๓ (๒๒.๔)	๑๘๓ (๒๘.๗)
๖. ผู้ปกครองมีอาชีพไม่แน่นอน	๔๐ (๖.๓)	๘๙ (๑๓.๙)	๑๙๕ (๓๐.๖)	๑๒๓ (๑๙.๓)	๑๙๐ (๒๙.๘)
ปัจจัยที่มีผลต่อการออกกลางคันของนักศึกษา	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
๗. แม่ต้องรับภาระคนเดียว	๗๘ (๑๒.๒)	๙๕ (๑๔.๙)	๑๕๗ (๒๔.๖)	๑๐๗ (๑๖.๘)	๑๙๙ (๓๑.๒)
๘. หาเลี้ยงครอบครัว	๕๓ (๘.๓)	๗๖ (๑๑.๙)	๑๕๗ (๒๔.๖)	๑๓๖ (๒๑.๓)	๒๑๕ (๓๓.๗)
๙. ทัศนคติของผู้ปกครองที่มีต่อสถาบัน	๕๐ (๗.๘)	๘๖ (๑๓.๕)	๒๒๕ (๓๕.๓)	๑๓๔ (๒๑.๐)	๑๔๒ (๒๒.๓)
อื่น ๆ เพื่อต่อยอดธุรกิจของที่บ้าน	๖ (๐.๙)	๑๐ (๑.๖)	๒๕ (๓.๙)	๑๖ (๒.๕)	๒๔ (๓.๘)

จากตารางพบว่าสาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษาด้านครอบครัวมาจากครอบครัวมีฐานะยากจน อยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ ๓๕.๔ ปัญหาเรื่องเศรษฐกิจ อยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ ๓๙.๕ ผู้ปกครองแยกกันอยู่ อยู่ในระดับน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๓๔.๘ เกิดความขัดแย้งและความรุนแรงในครอบครัว อยู่ในระดับน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๓๗.๕ ครอบครัวมีลูกหลายคนต้องดูแล อยู่ในระดับน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๒๘.๗ ผู้ปกครองมีอาชีพไม่แน่นอน อยู่ใน

ระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ ๓๐.๖ แม่ต้องรับภาระคนเดียว อยู่ในระดับ น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๓๑.๒ หาเลี้ยงครอบครัว อยู่ในระดับน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๓๓.๗ ทักษะคติของผู้ปกครองที่มีต่อสถาบัน อยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ ๓๕.๓ อื่น ๆ เช่น เพื่อต่อยอดธุรกิจของที่บ้านอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ ๓.๙

ตารางที่ ๔.๕ จำนวนและร้อยละของปัจจัยที่มีผลต่อการออกกลางคันของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ปัจจัยที่มีผลต่อการออกกลางคันของนักศึกษา	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านสังคม					
๑. การคมนาคมหรือการเดินทางไม่สะดวก	๘๕ (๑๓.๓)	๑๑๘ (๑๘.๕)	๒๑๓ (๓๓.๔)	๑๔๑ (๒๒.๑)	๘๐ (๑๒.๕)
๒. สถานศึกษาอยู่ในแหล่งอบายมุข สถาบันบั้นเทิง	๒๐ (๓.๑)	๘๔ (๑๓.๒)	๑๗๘ (๒๗.๙)	๑๙๐ (๒๙.๘)	๑๖๖ (๒๖.๐)
๓. สภาพแวดล้อมไม่เอื้อต่อการเรียนการสอน	๔๓ (๖.๗)	๗๕ (๑๑.๘)	๒๒๘ (๓๕.๗)	๑๙๓ (๓๐.๓)	๙๙ (๑๕.๕)
ปัจจัยที่มีผลต่อการออกกลางคันของนักศึกษา	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
๕. การถูกข่มขู่ หรือทำร้ายจากเพื่อนนักศึกษา	๕๓ (๘.๓)	๗๖ (๑๑.๙)	๑๔๒ (๒๒.๓)	๑๖๔ (๒๕.๗)	๒๐๓ (๓๑.๘)
๖. การทะเลาะวิวาท หรือมีความขัดแย้งในสถานศึกษา	๖๔ (๑๐.๐)	๘๕ (๑๓.๓)	๑๗๔ (๒๗.๓)	๑๔๖ (๒๒.๙)	๑๖๙ (๒๖.๕)
๗. การกลั่นแกล้ง รังแก (จากเพื่อน)	๗๑ (๑๑.๑)	๖๒ (๙.๗)	๑๔๓ (๒๒.๔)	๑๖๔ (๒๕.๗)	๑๙๘ (๓๑.๐)
๘. การปรับตัวเข้ากับกลุ่มเพื่อน	๖๑ (๙.๖)	๑๑๐ (๑๗.๒)	๑๘๗ (๒๙.๓)	๑๔๗ (๒๓.๐)	๑๓๓ (๒๐.๘)
๙. การรับน้อง	๗๔ (๑๑.๖)	๙๐ (๑๔.๑)	๒๐๙ (๓๒.๘)	๑๖๕ (๒๕.๙)	๑๐๐ (๑๕.๗)
๑๐. ผู้เรียนปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมใหม่ไม่ได้	๕๒ (๘.๒)	๗๗ (๑๒.๑)	๑๙๘ (๓๑.๐)	๑๖๒ (๒๕.๔)	๑๔๙ (๒๓.๔)
๑๐. ขาดเพื่อนและการยอมรับจากกลุ่ม	๕๓ (๘.๓)	๗๘ (๑๒.๒)	๑๕๐ (๒๓.๕)	๑๕๑ (๒๓.๗)	๒๐๖ (๓๒.๓)
๑๑. อื่น ๆ เรียนไม่รู้เรื่อง ไม่มีWiFi ใช้	๗ (๑.๑)	๘ (๑.๓)	๒๔ (๓.๘)	๑๗ (๒.๗)	๒๔ (๓.๘)

จากตาราง พบว่า สาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษา ด้านสังคม พบว่า การคมนาคมหรือการเดินทางไม่สะดวก อยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ ๓๓.๔ สถานศึกษาอยู่ในแหล่งอบายมุข สถานบันเทิง อยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ ๒๙.๘ สภาพแวดล้อมไม่เอื้อต่อการเรียนการสอน อยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ ๓๕.๗ การถูกข่มขู่ หรือทำร้ายจากเพื่อนนักศึกษา อยู่ในระดับน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๓๑.๘ การทะเลาะวิวาทหรือมีความขัดแย้งในสถานศึกษา อยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ ๒๗.๓ การกลั่นแกล้งรังแก (จากเพื่อน) อยู่ในระดับน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๓๑ การปรับตัวเข้ากับกลุ่มเพื่อน อยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ ๒๙.๓ การรับน้อง อยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ ๓๒.๘ ผู้เรียนปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมใหม่ไม่ได้ อยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ ๓๑ ขาดเพื่อนและการยอมรับจากกลุ่มอยู่ในระดับน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๓๒.๓ และอื่น ๆ เช่น เรียนไม่รู้เรื่อง ไม่มี WiFi ใช้ อยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ ๓.๘

ตารางที่ ๔.๖ แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่มีผลต่อการออกกลางคันของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านส่วนตัวของนักศึกษา

ปัจจัยที่มีผลต่อการออกกลางคันของนักศึกษา	X	S.D.	ระดับความคิดเห็น
ด้านส่วนตัวของนักศึกษา	๒.๔๙		
๑. มีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการเรียนด้านวิชาชีพ	๒.๖๖	๑.๗๗	ปานกลาง
๒. เรียนในสาขาวิชาที่ไม่ได้สมัครใจ	๒.๖๖	๑.๒๘	ปานกลาง
๓. มีความรู้พื้นฐานในสาขาวิชาที่เรียนน้อย	๓.๐๑	๑.๐๓	ปานกลาง
๔. สอบตกบางรายวิชาและผลการเรียนต่ำ	๒.๙๙	๑.๒๑	ปานกลาง
๕. ขาดเรียนมากจนหมดสิทธิ์สอบ	๒.๕๘	๑.๔๑	ปานกลาง
๖. ขาดการวางแผนการเรียนที่ดี	๒.๙๐	๑.๑๖	ปานกลาง
๗. เปื่อหน่วยการเรียน	๒.๙๐	๑.๑๕	ปานกลาง
๘. มีปัญหาส่วนตัว	๒.๗๑	๑.๒๑	ปานกลาง
๙. มีโรคประจำตัว	๒.๑๒	๑.๑๕	น้อย
๑๐. มีปัญหาชู้สาว อบายมุขหรือยาเสพติด	๒.๐๘	๑.๒๕	น้อย
๑๑. การคบหาสมาคมกับเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสม	๒.๓๒	๑.๒๘	น้อย
๑๒. มีภาระรับผิดชอบครอบครัว	๒.๕๘	๑.๑๘	ปานกลาง
๑๓. ขาดแคลนทุนทรัพย์	๒.๘๕	๑.๒๕	ปานกลาง
๑๔. อื่น ๆ	๐.๔๓	๑.๑๒	น้อยที่สุด

จากตาราง พบว่าระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อการออกกลางคันของนักศึกษาด้านปัจจัยส่วนตัว โดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย ค่าเฉลี่ย ๒.๔๙ เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าปัจจัยส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง มีความรู้พื้นฐานในสาขาวิชาที่เรียนน้อย ค่าเฉลี่ย ๓.๐๑ สอบตกบางรายวิชาและผลการเรียนต่ำ ค่าเฉลี่ย ๒.๙๙ ขาดการวางแผนการเรียนที่ดี และเปื่อหน่วยการเรียน ค่าเฉลี่ย ๒.๙๐ ขาดแคลนทุนทรัพย์ ค่าเฉลี่ย ๒.๘๕ มีปัญหาส่วนตัว ค่าเฉลี่ย ๒.๗๑ มีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการเรียนด้านวิชาชีพและเรียนในสาขาวิชาที่ไม่ได้สมัครใจ ค่าเฉลี่ย ๒.๖๖ ขาดเรียนมากจนหมดสิทธิ์สอบและมีภาระ

รับผิดชอบครอบครัว ค่าเฉลี่ย ๒.๕๘ และมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย การคบหาสมาคมกับเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสม ค่าเฉลี่ย ๒.๓๒ มีโรคประจำตัว ค่าเฉลี่ย ๒.๑๒ และมีปัญหาผู้สาวอบายมุขหรือยาเสพติด ค่าเฉลี่ย ๒.๐๘

ตารางที่ ๔.๗ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่มีผลต่อการออกกลางคันของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านสถาบัน

ปัจจัยที่มีผลต่อการออกกลางคันของนักศึกษา	X	S.D.	ระดับความคิดเห็น
ด้านสถาบัน	๒.๖๓		ปานกลาง
๑. นโยบายการบริหารจัดการของสถานศึกษาไม่ชัดเจน	๒.๘๐	๑.๐๕	ปานกลาง
๒. นโยบายการรับนักศึกษาโดยไม่มีการสอบคัดเลือก	๒.๖๐	๑.๐๕	ปานกลาง
๓. การบริหารและระเบียบวินัยที่เข้มงวด	๒.๙๐	๑.๐๓	ปานกลาง
๔. ความไม่เหมาะสมของอาคารเรียน ห้องปฏิบัติการ	๒.๘๒	๑.๖๓	ปานกลาง
๕. เครื่องมือ อุปกรณ์ไม่เพียงพอ	๒.๙๕	๑.๑๓	ปานกลาง
๖. ความสัมพันธ์ของสถานศึกษากับผู้เรียนค่อนข้างน้อย	๒.๘๒	๑.๐๑	ปานกลาง
๗. ความปลอดภัยในสถานศึกษา	๒.๙๖	๑.๐๔	ปานกลาง
๘. การจัดระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียนด้วยประสิทธิภาพ	๒.๙๒	๑.๐๐	ปานกลาง
๙. การบริการและการอำนวยความสะดวกไม่ทั่วถึงเพียงพอ	๒.๙๘	๑.๐๓	ปานกลาง
๑๐. สถานศึกษาจัดกิจกรรมนอกหลักสูตรมากเกินไป	๒.๖๐	๑.๐๐	ปานกลาง
๑๑. เจ้าหน้าที่การจัดกิจกรรมของสถานศึกษา	๒.๗	๑.๐๔	ปานกลาง
๑๒. สถานศึกษาจัดกิจกรรมไม่ส่งผลการเรียนการสอน	๒.๗	๑.๐๒	ปานกลาง
๑๓. ค่าเล่าเรียนแพง	๒.๖๕	๑.๑๒	ปานกลาง
๑๔. อื่น ๆ	๐.๓๓	๐.๙๖	น้อยที่สุด

จากตาราง พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการออกกลางคันของนักศึกษาด้านสถาบันโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย ๒.๖๓ เมื่อพิจารณารายชื่อพบว่า ทุกข้อมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง การบริการและการอำนวยความสะดวกไม่ทั่วถึงเพียงพอ ค่าเฉลี่ย ๒.๙๘ ความปลอดภัยในสถานศึกษา ค่าเฉลี่ย ๒.๙๖ เครื่องมือ อุปกรณ์ไม่เพียงพอ ค่าเฉลี่ย ๒.๙๕ การจัดระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียนด้วยประสิทธิภาพ ค่าเฉลี่ย ๒.๙๒ การบริหารและระเบียบวินัยที่เข้มงวด ค่าเฉลี่ย ๒.๙๐ ความไม่เหมาะสมของอาคารเรียน ห้องปฏิบัติการ และ ความสัมพันธ์ของสถานศึกษากับผู้เรียนค่อนข้างน้อย ค่าเฉลี่ย ๒.๘๒ นโยบายการบริหารจัดการของสถานศึกษาไม่ชัดเจน ค่าเฉลี่ย ๒.๘๐ เจ้าหน้าที่การจัดกิจกรรมของสถานศึกษา และสถานศึกษาจัดกิจกรรมไม่ส่งผลการเรียนการสอน ค่าเฉลี่ย ๒.๗๐ ค่าเล่าเรียนแพง ค่าเฉลี่ย ๒.๖๕ นโยบายการรับนักศึกษาโดยไม่มีการสอบคัดเลือก และ สถานศึกษาจัดกิจกรรมนอกหลักสูตรมากเกินไป ค่าเฉลี่ย ๒.๖๐

ตารางที่ ๔.๘ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่มีผลต่อการออกกลางคันของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านครอบครัว

ปัจจัยที่มีผลต่อการออกกลางคันของนักศึกษา	X	S.D.	ระดับความคิดเห็น
ด้านครอบครัว	๒.๓๓		น้อย
๑. ครอบครัวมีฐานะยากจน	๒.๘๔	๑.๑๖	ปานกลาง
๒. ปัญหาเรื่องเศรษฐกิจ	๒.๘๙	๑.๑๐	ปานกลาง
๓. ผู้ปกครองแยกกันอยู่	๒.๓๙	๑.๒๙	น้อย
๔. เกิดความขัดแย้งและความรุนแรงในครอบครัว	๒.๒๙	๑.๒๕	น้อย
๕. ครอบครัวมีลูกหลายคนต้องดูแล	๒.๕๑	๑.๗๒	ปานกลาง
๖. ผู้ปกครองมีอาชีพไม่แน่นอน	๒.๔๗	๑.๒๒	น้อย
๗. แม่ต้องรับภาระคนเดียว	๒.๕๙	๑.๓๘	ปานกลาง
๘. หาเลี้ยงครอบครัว	๒.๓๙	๑.๒๘	น้อย
๙. ทัศนคติของผู้ปกครองที่มีต่อสถานศึกษา	๒.๖๓	๑.๑๙	ปานกลาง
๑๐. อื่น ๆ	.๓๑	๐.๙๓	น้อยที่สุด

จากตาราง พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการออกกลางคันของนักศึกษาด้านครอบครัว ในภาพรวมอยู่ในระดับน้อย ค่าเฉลี่ย ๒.๓๓ พิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ปัญหาเรื่องเศรษฐกิจ ค่าเฉลี่ย ๒.๘๙ ครอบครัวมีฐานะยากจน ค่าเฉลี่ย ๒.๘๔ ทัศนคติของผู้ปกครองที่มีต่อสถานศึกษา ค่าเฉลี่ย ๒.๖๓ แม่ต้องรับภาระคนเดียว ค่าเฉลี่ย ๒.๕๙ ครอบครัวมีลูกหลายคนต้องดูแล ค่าเฉลี่ย ๒.๕๑ ผู้ปกครองมีอาชีพไม่แน่นอน ค่าเฉลี่ย ๒.๔๗ อยู่ในระดับน้อย ผู้ปกครองแยกกันอยู่ และ หาเลี้ยงครอบครัว อยู่ในระดับน้อย ค่าเฉลี่ย ๒.๓๙

ตารางที่ ๔.๙ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่มีผลต่อการออกกลางคันของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านสังคม

ปัจจัยที่มีผลต่อการออกกลางคันของนักศึกษา	X	S.D.	ระดับความคิดเห็น
ด้านสังคม	๒.๓๘		น้อย
๑. การคมนาคมหรือการเดินทางไม่สะดวก	๒.๙๗	๑.๒๐	ปานกลาง
๒. สถานศึกษาอยู่ในแหล่งอบายมุข สถานบันเทิง	๒.๓๗	๑.๐๙	น้อย
๓. สภาพแวดล้อมไม่เอื้อต่อการเรียนการสอน	๒.๖๓	๑.๐๘	ปานกลาง
๔. การถูกข่มขู่ หรือทำร้ายจากเพื่อนนักศึกษา	๒.๓๙	๑.๒๗	น้อย
๕. การทะเลาะวิวาท หรือมีความขัดแย้งในสถานศึกษา	๒.๕๗	๑.๒๘	ปานกลาง
๖. การกลั่นแกล้ง รังแก (จากเพื่อน)	๒.๔๔	๑.๓๑	น้อย
๗. การปรับตัวเข้ากับกลุ่มเพื่อน	๒.๗๑	๑.๒๔	ปานกลาง
๘. การรับน้อง	๒.๘๐	๑.๒๐	ปานกลาง
๙. ผู้เรียนปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมใหม่ไม่ได้	๒.๕๖	๑.๒๐	ปานกลาง
๑๐. ขาดเพื่อนและการยอมรับจากกลุ่ม	๒.๔๐	๑.๒๗	น้อย
๑๑. อื่น ๆ ..	.๓๐	๐.๙๒	น้อยที่สุด

จากตารางปัจจัยที่มีผลต่อการออกกลางคันของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านสังคม โดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีความคิดเห็นระดับปานกลาง การคมนาคมหรือการเดินทางไม่สะดวก มีค่าเฉลี่ย ๒.๙๗ การรับน้อง ค่าเฉลี่ย ๒.๘๐ การปรับตัวเข้ากับกลุ่มเพื่อน ค่าเฉลี่ย ๒.๗๑ สภาพแวดล้อมไม่เอื้อต่อการเรียนการสอน ค่าเฉลี่ย ๒.๖๓ การทะเลาะวิวาท หรือมีความขัดแย้งในสถานศึกษา ค่าเฉลี่ย ๒.๕๗ ผู้เรียนปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมใหม่ไม่ได้ ค่าเฉลี่ย ๒.๕๖ และมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย ได้แก่ การกลั่นแกล้ง รังแก (จากเพื่อน) ๒.๔๔ ขาดเพื่อนและการยอมรับจากกลุ่ม ๒.๔๐ การถูกข่มขู่ หรือทำร้ายจากเพื่อนนักศึกษา ค่าเฉลี่ย ๒.๓๙ และ สถานศึกษาอยู่ในแหล่งอบายมุข สถานบันเทิง

การทดสอบค่าสหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อการออกกลางคันของนักศึกษา

การวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้เป็นการทดสอบค่าสหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรปัจจัยที่มีผลต่อการออกกลางคันของนักศึกษา ซึ่งผู้วิจัยตรวจสอบคุณสมบัติระหว่างปัจจัยในแต่ละคู่ว่ามีความสัมพันธ์มากน้อยเพียงใดด้วยการทดสอบค่าสหสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มตัวแปร

ตารางที่ ๔.๑๐ แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อการออกกลางคันของนักศึกษาด้านเพศ

เพศ	F-Value	P-Value
ชาย	๑.๗๕๕	๐.๑๘๖
หญิง		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

จากตารางพบว่าเพศชายและเพศหญิงมีความคิดเห็นเรื่องปัจจัยที่ออกกลางคัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ตารางที่ ๔.๑๑ แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อการออกกลางคันของนักศึกษาด้านสถานภาพ ระดับการศึกษา ก่อนเข้ามหาวิทยาลัย ขณะที่สังกัด และประเภทของการคัดเลือกเข้าศึกษาต่อของผู้ตอบแบบสอบถามต่อปัจจัยด้านส่วนตัว

ด้านส่วนตัว	ด้านสถานภาพ	ระดับการศึกษา ก่อนเข้า	ขณะที่สังกัด	ประเภทการคัดเลือกเข้า
	P-Value	P-Value	P-Value	P-Value
๑. มีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการเรียนด้านวิชาชีพ	.๐๐๑	.๐๐๑	.๐๒๘	.๐๐๑
๒. เรียนในสาขาวิชาที่ไม่ได้สนใจ	.๐๐๐	.๐๐๐	.๐๐๓	.๐๐๑
๓. มีความรู้พื้นฐานในสาขาวิชาที่เรียนน้อย	.๐๐๐	.๐๓๗	.๐๐๕	.๐๐๔
๔. สอบตกบางรายวิชาและผลการเรียนต่ำ	.๐๐๐	.๐๐๑	.๐๒๑	.๐๐๐
๕. ขาดเรียนมากจนหมดสิทธิ์สอบ	.๐๐๐	.๐๐๐	.๑๕๕	.๐๐๐
๖. ขาดการวางแผนการเรียนที่ดี	.๐๐๐	.๐๐๐	.๑๐๘	.๐๐๑
๗. เปื่อหน่วยการเรียน	.๐๐๐	.๐๐๐	.๐๐๐	.๐๐๐
๘. มีปัญหาส่วนตัว	.๐๐๐	.๐๐๐	.๐๘๔	.๐๐๑
๙. มีโรคประจำตัว	.๐๐๑	.๐๔๙	.๐๓๒	.๐๐๑
๑๐. มีปัญหาชู้สาว อบายมุขหรือยาเสพติด	.๐๐๐	.๐๒๕	.๐๒๗	.๐๐๐
๑๑. การคบหาสมาคมกับเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสม	.๐๐๐	.๐๐๓	.๐๐๑	.๐๐๑
๑๒. มีภาระรับผิดชอบครอบครัว	.๐๐๒	.๐๐๔	.๐๔๕	.๐๑๒
๑๓. ขาดแคลนทุนทรัพย์	.๐๐๐	.๐๐๒	.๐๔๙	.๐๐๙

จากตารางพบว่า สถานภาพ ระดับการศึกษา ก่อนเข้า ขณะที่สังกัด และประเภทการคัดเลือกเข้าศึกษาต่อ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการออกกลางคันไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ ๐.๐๕

ตารางที่ ๔.๑๒ แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อการออกกลางคันของนักศึกษาด้านสถานภาพ ระดับการศึกษาก่อนเข้ามหาวิทยาลัย คณะที่สังกัด และประเภทของการคัดเลือกเข้าศึกษาต่อของผู้ตอบแบบสอบถามต่อปัจจัยด้านสถาบัน

ด้านสถาบัน	ด้านสถานภาพ	ระดับการศึกษา ก่อนเข้า	คณะที่ สังกัด	ประเภท การ คัดเลือกเข้า
	P-Value	P-Value	P-Value	P-Value
๑. นโยบายการบริหารจัดการของสถานศึกษาไม่ชัดเจน	.๐๐๙*	.๑๓๑	.๐๐๐	.๑๕๔
๒. นโยบายการรับนักศึกษาโดยไม่มี การสอบคัดเลือก	.๐๐๐*	.๐๐๔*	.๐๐๐	.๐๐๑*
๓. การบริหารและระเบียบวินัยที่เข้มงวด	.๑๑๗	.๑๑๖	.๐๐๑	.๓๙๗
๔. ความไม่เหมาะสมของอาคารเรียน ห้องปฏิบัติการ	.๒๓๘	.๓๗๒	.๐๐๐	.๐๗๓
๕. เครื่องมือ อุปกรณ์ไม่เพียงพอ	.๐๐๔*	.๐๐๗*	.๐๐๐	.๐๐๖*
๖. ความสัมพันธ์ของสถานศึกษากับผู้เรียนค่อนข้างน้อย	.๖๖๐	.๒๗๔	.๐๐๐	.๑๖๘
๗. ความปลอดภัยในสถานศึกษา	.๖๖๐	.๒๒๘	.๐๓๒	.๖๔๓
๘. การจัดระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียนด้วยประสิทธิภาพ	.๐๑๘*	.๔๐๔	.๐๐๐	.๔๒๗
๙. การบริการและการอำนวยความสะดวกไม่ทั่วถึง เพียงพอ	.๓๖๖	.๘๙๒	.๐๐๐	.๒๒๘
๑๐. สถานศึกษาจัดกิจกรรมนอกหลักสูตรมากเกินไป	.๑๑๑	.๐๒๘*	.๐๐๐	.๒๖๖
๑๑. เปื่อหน่วยการจัดกิจกรรมของสถานศึกษา	.๐๙๔	.๓๑๔	.๐๐๑	.๕๑๔
๑๒. สถานศึกษาจัดกิจกรรมไม่ส่งผลต่อการเรียนการสอน	.๐๓๗*	.๗๗๒	.๐๒๓	.๒๘๘
๑๓. ค่าเล่าเรียนแพง	.๑๗๓	.๐๒๖*	.๐๐๑	.๖๐๗

จากตารางพบว่า ด้านสถานภาพและระดับการศึกษา ก่อนเข้า และประเภทการคัดเลือกเข้าศึกษาต่อส่วนใหญ่ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการออกกลางคัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕ ส่วนคณะที่สังกัดมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการออกกลางคันของนักศึกษาไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕

ตารางที่ ๔.๑๓ แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อการออกกลางคันของนักศึกษาด้านสถานภาพ ระดับการศึกษา ก่อนเข้ามหาวิทยาลัย คณะที่สังกัด และประเภทของการคัดเลือกเข้าศึกษาต่อของผู้ตอบแบบสอบถามต่อปัจจัยด้านครอบครัว

ด้านครอบครัว	ด้านสถานภาพ	ระดับการศึกษา ก่อนเข้า	คณะที่สังกัด	ประเภทการคัดเลือกเข้า
	P-Value	P-Value	P-Value	P-Value
๑. ครอบครัวมีฐานะยากจน	.๐๐๐	.๐๐๒	.๐๖๓	.๐๐๑
๒. ปัญหาเรื่องเศรษฐกิจ	.๐๐๑	.๐๐๘	.๑๖๕	.๐๐๐
๓. ผู้ปกครองแยกกันอยู่	.๐๐๐	.๐๐๓	.๐๐๙	.๐๐๘
๔. เกิดความขัดแย้งและความรุนแรงในครอบครัว	.๐๐๐	.๐๐๐	.๐๐๖	.๐๐๐
๕. ครอบครัวมีลูกหลายคนต้องดูแล	.๐๐๐	.๐๐๐	.๐๐๐	.๐๐๐
๖. ผู้ปกครองมีอาชีพไม่แน่นอน	.๐๐๐	.๐๐๐	.๓๒๒	.๐๐๐
๗. แม่ต้องรับภาระคนเดียว	.๐๐๐	.๐๐๐	.๐๐๑	.๐๐๐
๘. หาเลี้ยงครอบครัว	.๐๐๐	.๐๐๑	.๒๔๖	.๐๐๐
๙. ทศนคติของผู้ปกครองที่มีต่อสถานศึกษา	.๐๑๐	.๐๐๕	.๐๑๗	.๐๐๙

จากตารางพบว่า ปัจจัยด้านสถานภาพ ระดับการศึกษา ก่อนเข้า คณะที่สังกัด และประเภทการคัดเลือกเข้าศึกษาต่อ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการออกกลางคันของนักศึกษา ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ตารางที่ ๔.๑๔ แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อการออกกลางคันของนักศึกษาด้านสถานภาพ ระดับการศึกษาก่อนเข้ามหาวิทยาลัย คณะที่สังกัด และประเภทของการคัดเลือกเข้าศึกษาต่อของผู้ตอบแบบสอบถามต่อปัจจัยด้านสังคม

ด้านสังคม	ด้านสถานภาพ	ระดับการศึกษา ก่อนเข้า	คณะที่ สังกัด	ประเภท การ คัดเลือกเข้า
	P-Value	P-Value	P-Value	P-Value
๑. การคมนาคมหรือการเดินทางไม่สะดวก	.๔๕๑	.๐๐๖*	.๑๘๑	.๔๘๖
๒. สถานศึกษาอยู่ในแหล่งอบายมุข สถานบันเทิง	.๔๓๘	.๓๔๐	.๕๒๔	.๓๐๖
๓. สภาพแวดล้อมไม่เอื้อต่อการเรียนการสอน	.๒๓๙	.๓๖๙	.๐๓๙	.๐๙๒
๔. การถูกข่มขู่ หรือทำร้ายจากเพื่อนนักศึกษา	.๓๘๓	.๔๕๙	.๐๐๐	.๐๐๐*
๕. การทะเลาะวิวาท หรือมีความขัดแย้งในสถานศึกษา	.๒๗๑	.๔๕๙	.๐๐๐	.๐๗๐
๖. การกลั่นแกล้ง รังแก (จากเพื่อน)	.๐๔๑*	.๑๙๙	.๐๐๕	.๐๐๑*
๗. การปรับตัวเข้ากับกลุ่มเพื่อน	.๐๘๐	.๑๐๔	.๐๐๐	.๐๖๑
๘. การรับน้อง	.๐๖๙	.๐๙๙	.๐๐๑	.๐๓๔*
๙. ผู้เรียนปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมใหม่ไม่ได้	.๐๐๑*	.๐๕๗	.๐๕๐	.๐๐๖*
๑๐. ขาดเพื่อนและการยอมรับจากกลุ่ม	.๐๐๐*	.๐๐๐*	.๐๖๐	.๐๐๐*

จากตารางพบว่า ด้านสถานภาพ ระดับการศึกษาก่อนเข้ามหาวิทยาลัย และประเภทของการคัดเลือกเข้าศึกษาต่อของผู้ตอบแบบสอบถามต่อปัจจัยด้านสังคม ส่วนใหญ่ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการออกกลางคันของนักศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ส่วนคณะที่สังกัดส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการออกกลางคันไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕

ตอนที่ ๓ ปัจจัยอื่น ๆ นอกจากปัจจัยที่กล่าวมา

สอบได้ที่มหาวิทยาลัยอื่น เรื่องความปลอดภัยในการเดินทางมาสถานศึกษา อินเทอร์เน็ต Wi-Fi ของมหาวิทยาลัยใช้งานไม่ได้ ควรเปิดเรียนภาคฤดูร้อนเพื่อที่จะได้จบการศึกษาได้เร็วขึ้น การจัดการศึกษาไม่ต่อเนื่องทำให้ผู้เรียนขาดกำลังใจในการเรียน เพราะต้องเรียนมากกว่าหลักสูตรปกติ ทำให้ท้อและไม่อยากเรียนเพราะจบช้า อีกทั้งวิชาในแต่ละวิชาไม่สามารถเทียบโอนได้ทั้ง ๆ ที่ผลการเรียนดีจึงขาดกำลังใจ เรื่องการเทียบโอนรายวิชาบางวิชาที่เรียนมาแล้วต้องลงเรียนใหม่ทำให้เสียเวลาในการเรียนทางฝ่ายวิชาการควรมีการจัดการเรียนการสอนให้ดีกว่านี้ในหลักสูตรเทียบโอน อยากให้มหาวิทยาลัยแจ้งข่าวสารเกี่ยวกับการช่วยเหลือจากมหาวิทยาลัย เช่น เรื่อง กู๋ กยศ. อยากให้ประกาศว่าเริ่มวันไหน อาจารย์สอนไม่รู้เรื่อง ไม่เข้าใจ ไม่วางพื้นฐานให้ อาจารย์คิดว่าเด็กเรียนไม่รู้เรื่อง จริง ๆ แล้วอาจารย์สอนไม่รู้เรื่องเอง และชอบบอกว่าทุกครั้งที่เราสอนทำให้หมดอารมณ์ในการเรียน โดยเฉพาะอาจารย์บุญชี ข้อสอบก็เหมือนแกล้ง เพื่อนที่เรียน ม.ปลายมาก็ไม่เข้าใจแต่ก็เอาแต่ว่าพวกเรา วิชาที่เรียนยากมากจนเกินไป ไม่ชอบการรับน้อง รุ่นพี่ประพฤติตัวไม่ดี ด้านสาธารณสุข เช่น ห้องน้ำไม่สะอาด โรงอาหารไม่สะอาด ฟัน ไต้อะ อยากให้รุ่นพี่และรุ่นน้องปรองดองกันมากกว่านี้ ไม่อยากให้เกิดการทะเลาะวิวาทกันในสถานศึกษา การรับน้องควรจัดแค่ ๕ วัน ๑๐ วันมากเกินไป ไม่มีถึงขยะให้ทิ้ง ความสะอาดของห้องน้ำ โรงอาหารไม่เพียงพอ ไม่เอื้อเพื่อต่อเด็กคณะวิทย์ ห้องน้ำสกปรกมาก มีกลิ่นเหม็น อาจารย์มีผลต่อสภาพจิตใจของนักศึกษาในการเรียนการสอน และคำพูดที่บั่นทอนสภาพจิตใจ กัดดันเกินไป เรื่องการแต่งกายที่เข้มงวดมากเกินไป ปัญหาในการเรียนบางวิชา อาจารย์บางท่านใช้คำพูดไม่เหมาะสมกับนักศึกษา บางรายวิชายากเกินไปสำหรับการสอนนักศึกษาปีที่ ๑ ห้องเรียนไม่เหมาะสม ทำให้เบื่อหน่ายการเรียน ความปลอดภัยของนักศึกษาน้อยเกินไปในบางคณะ เช่น วิศวกรรม สถาปัตยกรรมฯ ครุศาสตร์ ที่มีการทะเลาะวิวาทบ่อย เสียงและอาจเป็นอันตรายต่อเด็กคณะอื่น ๆ ต้องการย้ายไปเรียนสถาบันอื่นที่มีความถนัดมากกว่าและชอบมากกว่า มาเรียนตามเพื่อน เมื่อมาเรียนแล้วไม่สามารถเรียนได้และไม่ชอบเรียน ไม่ทราบรายละเอียดของรายวิชาที่เรียน ปัญหาด้านการเงิน ต้องเรียนด้วย ทำงานด้วย แบ่งเวลาไม่ถูก และเรื่องการคบเพื่อน กฎมหาวิทยาลัยมากเกินไป ซึ่งไม่เกี่ยวอะไรกับการเรียน รุ่นพี่บังคับให้อยู่ในสถาบันจนตึกให้รับใช้รุ่นพี่ ทำให้รู้สึกอึดอัด นักศึกษามีแรงจูงใจในการเรียนต่ำ ไม่มีเป้าหมายในชีวิต มาเรียนด้วยความไม่รู้ว่าตนเองต้องการอะไร ที่นั่งรับประทานอาหารน้อยเกินไป ไม่แน่ใจว่าตนเองเลือกคณะถูกกับความชอบ ทำให้เบื่อหน่ายการเรียนและการอยู่กับเพื่อน

บทที่ ๕

สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ

๑. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- ๑.๑ เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการออกกลางคืน
- ๑.๒ เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อการออกกลางคืน

๒. ขอบเขตของโครงการวิจัย

๒.๑ ขอบเขตด้านประชากร

- นักศึกษาระดับปริญญาตรี ปีที่ ๑ ทุกสาขาวิชา และทุกคณะในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
- นักศึกษาที่ออกกลางคืนในปีการศึกษา ๒๕๕๔
- อาจารย์ที่ปรึกษาและอาจารย์ผู้สอนนักศึกษาปีที่ ๑

๒.๒ ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการออกกลางคืนของนักศึกษา ด้านส่วนตัว ด้านสถานศึกษา ด้านครอบครัวและด้านสังคม รวมถึงปัจจัยอื่นที่ส่งผลต่อการออกกลางคืนของนักศึกษา

๓. ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

- ๓.๑ ศึกษาข้อมูลเบื้องต้นโดยศึกษารายละเอียดข้อมูลจากตำรา ทฤษฎี งานวิจัย และเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง
- ๓.๒ กำหนดขอบเขต และโครงสร้างเนื้อหาของแบบสอบถามโดยพิจารณาจากเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

๔. ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

- ๔.๑ นำหนังสือจากคณบดีคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ถึงคณะทุกคณะ เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลนักศึกษาระดับปริญญาตรี ปีที่ ๑ ทุกสาขาวิชา ทั้ง ๙ คณะ
- ๔.๒ ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลนักศึกษาระดับปริญญาตรีปีที่ ๑ ทุกสาขาวิชา ทั้ง ๙ คณะ รวมทั้งอาจารย์ที่ปรึกษาและอาจารย์ผู้สอนนักศึกษาปีที่ ๑ ส่วนนักศึกษาที่ออกกลางคืน จัดเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์
- ๔.๓ ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยคณะผู้วิจัย จนครบตามจำนวนของขนาดตัวอย่างในแต่ละกลุ่ม จากนั้นทำการตรวจสอบข้อมูลความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม

๕. สรุปผลการวิจัย

ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด ๖๓๘ คน พบว่าส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิง ร้อยละ ๖๐.๗ ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาปัจจุบัน ร้อยละ ๘๙.๘๑ อาจารย์ ร้อยละ ๗.๐๕ นักศึกษาออกกลางคัน ร้อยละ ๓.๑๓ การศึกษาก่อนเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัย ส่วนใหญ่ เป็นนักศึกษา มัธยมศึกษา ปีที่ ๖ ร้อยละ ๕๓.๘ ส่วนใหญ่ เป็นนักศึกษา จากคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ ๒๐.๕ รองลงมา เป็นคณะบริหารธุรกิจ คิดเป็นร้อยละ ๑๗.๗ คน ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาประเภทสอบตรง คิดเป็นร้อยละ ๕๑.๑๓

๕.๑ ปัจจัยด้านส่วนตัวของนักศึกษา

ปัจจัยที่มีผลต่อการออกกลางคันของนักศึกษา ด้านปัจจัยส่วนตัว โดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย ค่าเฉลี่ย ๒.๔๙ เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ปัจจัยส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง มีสาเหตุมาจากความรู้พื้นฐานในสาขาวิชาที่เรียนน้อย ค่าเฉลี่ย ๓.๐๑ สอบตกบางรายวิชาและผลการเรียนต่ำ ค่าเฉลี่ย ๒.๙๙ ขาดการวางแผนการเรียนที่ดี และเบื่อหน่ายการเรียน ค่าเฉลี่ย ๒.๙๐ ขาดแคลนทุนทรัพย์ ค่าเฉลี่ย ๒.๘๕ มีปัญหาส่วนตัว ค่าเฉลี่ย ๒.๗๑ มีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการเรียนด้านวิชาชีพและเรียนในสาขาวิชาที่ไม่ได้สนใจ ค่าเฉลี่ย ๒.๖๖ ขาดเรียนมากจนหมดสิทธิ์สอบและมีภาระรับผิดชอบครอบครัว ค่าเฉลี่ย ๒.๕๘

๕.๒ ปัจจัยด้านสถาบัน

ปัจจัยที่มีผลต่อการออกกลางคันของนักศึกษา ด้านสถาบัน โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย ๒.๖๓ เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ทุกข้อมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง การบริการ และการอำนวยความสะดวกไม่ทั่วถึงเพียงพอ ค่าเฉลี่ย ๒.๙๘ ความปลอดภัยในสถานศึกษา ค่าเฉลี่ย ๒.๙๖ เครื่องมือ อุปกรณ์ไม่เพียงพอ ค่าเฉลี่ย ๒.๙๕ การจัดระบบดูแลช่วยเหลือผู้ด้อยประสิทธิภาพ ค่าเฉลี่ย ๒.๙๒ การบริหารและระเบียบวินัยที่เข้มงวด ค่าเฉลี่ย ๒.๙๐ ความไม่เหมาะสมของอาคารเรียน ห้องปฏิบัติการ และ ความสัมพันธ์ของสถานศึกษากับผู้เรียนค่อนข้างน้อย ค่าเฉลี่ย ๒.๘๒ นโยบายการบริหารจัดการของสถานศึกษาไม่ชัดเจน ค่าเฉลี่ย ๒.๘๐ เบื่อหน่ายการจัดกิจกรรมของสถานศึกษา และ สถานศึกษาจัดกิจกรรมไม่ส่งผลต่อการเรียนการสอน ค่าเฉลี่ย ๒.๗๐ ค่าเล่าเรียนแพง ค่าเฉลี่ย ๒.๖๕ นโยบายการรับนักศึกษาโดยไม่มีการสอบคัดเลือก และ สถานศึกษาจัดกิจกรรมนอกหลักสูตรมากเกินไป ค่าเฉลี่ย ๒.๖๐

๕.๓ ปัจจัยด้านสภาพครอบครัว

ปัจจัยที่มีผลต่อการออกกลางคันของนักศึกษา ด้านครอบครัว ในภาพรวมอยู่ในระดับน้อย ค่าเฉลี่ย ๒.๓๓ พิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ปัญหาเรื่องเศรษฐกิจ ค่าเฉลี่ย ๒.๘๙ ครอบครัวมีฐานะยากจน ค่าเฉลี่ย ๒.๘๔ ทัศนคติของผู้ปกครองที่มีต่อสถานศึกษา ค่าเฉลี่ย ๒.๖๓ แม่ต้องรับภาระคนเดียว ค่าเฉลี่ย ๒.๕๙ ครอบครัวมีลูกหลายคนต้องดูแล ค่าเฉลี่ย ๒.๕๑ ผู้ปกครองมีอาชีพไม่แน่นอน ค่าเฉลี่ย ๒.๔๗

๕.๔ ปัจจัยด้านสังคม

ปัจจัยที่มีผลต่อการออกกลางคันของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านสังคม โดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณารายชื่อ พบว่า มีความคิดเห็นระดับปานกลาง มาจากสาเหตุการคมนาคมหรือการเดินทางไม่สะดวก มีค่าเฉลี่ย ๒.๙๗ การรับน้อง ค่าเฉลี่ย ๒.๘๐ การปรับตัวเข้ากับกลุ่มเพื่อน ค่าเฉลี่ย ๒.๗๑ สภาพแวดล้อมไม่เอื้อต่อการเรียนการสอน ค่าเฉลี่ย ๒.๖๓ การทะเลาะวิวาท หรือมีความขัดแย้งในสถานศึกษา ค่าเฉลี่ย ๒.๕๗ ผู้เรียนปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมใหม่ไม่ได้ ค่าเฉลี่ย ๒.๕๖

๕.๕ การเปรียบเทียบปัจจัย พบว่า สถานภาพ ระดับการศึกษา ก่อนเข้า คณะที่สังกัด และประเภทการคัดเลือกเข้าศึกษาต่อ มีความสัมพันธ์กับปัจจัยที่มีผลต่อการออกกลางคันด้านส่วนตัวและด้านครอบครัว อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ ๐.๐๕ และไม่มีความสัมพันธ์กับปัจจัยที่มีผลต่อการออกกลางคันด้านสถาบันและด้านสังคม อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ ๐.๐๕

๖. การอภิปรายผล

การวิจัยในครั้งนี้ทำให้ทราบ ถึงปัจจัยที่เป็นสาเหตุสาเหตุ การออกกลางคันของ นักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ซึ่งเป็นประโยชน์ยิ่งขึ้น จึงนำผลในภาพรวมมาอภิปราย ดังนี้

๖.๑ ปัจจัยด้านส่วนตัวของนักศึกษา

ปัจจัยที่เป็นสาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษา ด้านส่วนตัวของนักศึกษา อยู่ในระดับระดับปานกลาง ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่าน่าจะเป็นผลมาจากการที่นักศึกษาเข้าเรียนโดย มีพื้นฐานในสาขาวิชาที่เรียนน้อย แล้วขาดการวางแผนการเรียนที่ดี ทำให้เป้าหมายการเรียน ทำให้สอบตกบางรายวิชาและผลการเรียนต่ำ ต้องมีการรับผิดชอบครบถ้วน เพราะขาดแคลนทุนทรัพย์ มีปัญหาส่วนตัว ทำให้มีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการเรียนด้านวิชาชีพ สอดคล้องกับผลการวิจัยของชนบ เพชรซ้อน (๒๕๔๐ : บทคัดย่อ) เรื่อง การออกกลางคันของนักศึกษาช่างอุตสาหกรรม ในวิทยาลัยเทคนิคจังหวัดภาคใต้ ที่พบว่า การที่นักเรียน นักศึกษาเลือกเรียนในวิชาที่ไม่ถนัด หรือมีการรับผิดชอบในการช่วยเหลือครบถ้วนเป็นสาเหตุ ให้ต้องออกกลางคัน สอดคล้องกับผลการวิจัยของ อุไรรัตน์า โพธิ์แก้ว (๒๕๓๙ : บทคัดย่อ) เรื่อง สาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษาศิลปหัตถกรรม ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการในเขตการศึกษา ๖ ที่พบว่า สาเหตุการออกกลางคันด้านนักเรียน นักศึกษา ก็คือมีความรู้พื้นฐานไม่เพียงพอ ขาดการเรียนและแบ่งเวลาไม่ถูกต้อง และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ดัลเนียก (Dulniak, Denis Joseph. ๑๙๘๒ : ๓๔๕๕A – ๓๔๕๖A) ที่พบว่า ผู้เรียนที่ไม่ได้เตรียมความพร้อมที่ดีในการเรียนทำให้ผลการเรียนไม่ผ่านหรือ สอบตกจนเกิดความเบื่อหน่ายไม่อยากเรียนจะมีอัตราการออกกลางคันสูงกว่าปกติ สอดคล้องกับ อติชาติ (๒๕๓๖ : บทคัดย่อ) เรื่อง การศึกษาสาเหตุในการออกกลางคันของนักศึกษาหลักสูตรวิชาชีพพระยาศรี ในวิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการ ที่พบว่า สาเหตุการออกกลางคันที่สำคัญที่สุดคือ ภูมิหลังส่วนตัวของนักเรียน นักศึกษา โดยเฉพาะการขาดเรียนไม่มีเวลาเพราะต้องไปประกอบอาชีพ สอดคล้องกับผลการวิจัยของอัลลิสัน โจเซฟ (Allison Joseph. ๑๙๗๒ : ๒๒๔๘ A) ที่พบว่า ปัญหาสำคัญประการหนึ่งของการออกกลางคัน คือ นักเรียน นักศึกษาขาดความรับผิดชอบไม่สนใจเรียนและไม่เห็นประโยชน์ของการเรียน

๖.๒ ปัจจัยด้านสถาบัน

ปัจจัยที่เป็นสาเหตุของการออกกลางคันของนักศึกษา ด้านสถาบัน อยู่ในระดับปานกลาง ทั้งหมด ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่าน่าจะเป็นผลมาจากการที่สถาบันดำเนินการจัดระบบดูแลช่วยเหลือผู้ด้อยประสิทธิภาพ มีการบริการและการอำนวยความสะดวกไม่ทั่วถึงเพียงพอ ความสัมพันธ์ของสถานศึกษากับผู้เรียนค่อนข้างน้อย ความปลอดภัยในสถานศึกษา การบริหารและระเบียบวินัยที่เข้มงวด นโยบายการบริหารจัดการของสถานศึกษาไม่ชัดเจน สถานศึกษาจัดกิจกรรมไม่ส่งผลกระทบต่อการเรียนการสอน เครื่องมือ อุปกรณ์ไม่เพียงพอ เพื่อหน่วยการจัดกิจกรรมของสถานศึกษา ค่าเล่าเรียนแพง นโยบายการรับนักศึกษาโดยไม่มีการสอบคัดเลือก ความไม่เหมาะสมของอาคารเรียน ห้องปฏิบัติการสอดคล้องกับผลการวิจัยของอุไรรัตน์า โพธิ์แก้ว (๒๕๓๙ : บทคัดย่อ) เรื่อง สาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษา สาขาศิลปหัตถกรรม ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ในเขตการศึกษา ๖ ที่พบว่า สถานศึกษาเป็นสาเหตุของการออกกลางคันถ้าหากว่าเคร่งครัดเรื่องกฎระเบียบมากเกินไปและจะทำให้ นักศึกษามีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการเรียน สอดคล้องกับผลการวิจัยของชวลิต พิงโสภา (๒๕๓๙ : บทคัดย่อ) เรื่อง การศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารและครู อาจารย์ผู้สอนเกี่ยวกับสาเหตุการออกกลางคันของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ แผนกวิชาช่างเชื่อมและโลหะแผ่น กรมอาชีวศึกษา ที่พบว่า การที่สถานศึกษาไม่ได้จัดระบบการดูแลช่วยเหลือผู้เรียนหรือขาดการแนะแนวการศึกษาสายอาชีพมาตั้งแต่ต้น รวมทั้งการรับนักเรียน นักศึกษาเข้าเรียนโดยไม่มีพื้นฐานความรู้มาก่อนเป็นสาเหตุที่ทำให้ผู้เรียนออกกลางคัน และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ดิเรก สุวรรณฤทธิ์ (๒๕๓๕ : บทคัดย่อ) เรื่อง การออกกลางคันของนักเรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยเทคนิคเพชรบูรณ์ ที่พบว่า สาเหตุการออกกลางคันเนื่องจากสถานศึกษาจัดสรรวัสดุ อุปกรณ์ และเครื่องมือเครื่องใช้ในการฝึกงานที่ไม่เหมาะสม ทันสมัย และไม่เพียงพอกับจำนวนของนักเรียน นักศึกษา

๖.๓ ปัจจัยด้านสภาพครอบครัว

ปัจจัยสาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษา ด้านสภาพครอบครัว อยู่ใน ระดับปานกลาง ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่าน่าจะเป็นผลมาจากปัญหาเรื่องเศรษฐกิจ ครอบครัวมีฐานะยากจน ทัศนคติของผู้ปกครองที่มีต่อสถาบัน ผู้ปกครองมีอาชีพไม่แน่นอน ครอบครัวมีลูกหลายคนต้องดูแลสอดคล้องกับผลการวิจัยของชัยมงคล จำรุง (๒๕๔๘ : บทคัดย่อ) เรื่อง สาเหตุการออกกลางคันของนักเรียน ช่างยนต์ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยการอาชีพนครนายก ที่พบว่า สาเหตุการออกกลางคันของนักเรียน นักศึกษาอาชีวศึกษา ประกอบด้วยปัจจัยสาเหตุด้านเศรษฐกิจและลักษณะของครอบครัว สอดคล้องกับความเห็นของสุภาพร เหมอมรไพบูลย์ (๒๕๕๔ : ๑๔) ที่ว่าการออกกลางคันของนักเรียน นักศึกษามาจากสาเหตุด้านครอบครัว เศรษฐกิจและสังคมแวดล้อม สอดคล้องกับผลการวิจัยของชนบ เพชรซ้อน (๒๕๔๐ : บทคัดย่อ) เรื่องการออกกลางคันของนักศึกษาช่างอุตสาหกรรมในวิทยาลัยเทคนิคสัจจังหวัดภาคใต้ ที่พบว่า นักเรียน นักศึกษาที่ขาดแคลนทุนทรัพย์มีภาระความรับผิดชอบต้องช่วยเหลือครอบครัว และพ่อแม่ ผู้ปกครองไม่สนับสนุนการศึกษาเล่าเรียนเป็นสาเหตุให้ต้องออกกลางคัน สอดคล้องกับผลการวิจัยของอุไรรัตน์า โพธิ์แก้ว (๒๕๓๙ : บทคัดย่อ) เรื่องสาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษา สาขาศิลปหัตถกรรม ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ในเขตการศึกษา ๖ ที่พบว่า ครอบครัวที่มีรายได้ไม่เพียงพอต่อการสนับสนุนการเรียน พ่อแม่ผู้ปกครอง ไม่เอาใจใส่และต้องการให้บุตรหลานช่วยงานของครอบครัว

เป็นสาเหตุของการออกกลางคัน และสอดคล้องกับผลการวิจัยของอัลลิสันโจเซฟ (Allison Joseph. ๑๙๗๒ : ๒๒๔๘A) ที่พบว่า องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับการออกกลางคันของนักเรียน นักศึกษาส่วนใหญ่มาจากสภาพครอบครัว เช่น ฐานะทางเศรษฐกิจ สุขภาพของคนในครอบครัวและการออกจากสถานศึกษาเพื่อไปประกอบอาชีพ

นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังมีความเห็นว่าครอบครัวเป็นสถาบันพื้นฐานทางสังคมที่สมาชิกทุกคนจะต้องมีความสัมพันธ์ ดูแลรักใคร่ช่วยเหลือซึ่งกันและกันอย่างใกล้ชิด นักเรียน นักศึกษาที่มีปัญหาการออกกลางคันส่วนหนึ่งมักจะมาจากสภาพครอบครัวที่มีปัญหา ขาดความอบอุ่นหรือครอบครัวแตกแยก ซึ่งสอดคล้องกับความคิดของแทนคุณ จิตต์อิสระ (๒๕๕๐ : ๒๗) ที่กล่าวว่า ครอบครัวมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาเด็กและเยาวชน สมาชิกทุกคนในครอบครัวจะต้องมีความรัก ความเข้าใจ เอาใจใส่ ดูแลรับผิดชอบและเคารพซึ่งกันและกัน จะทำให้ครอบครัวหรือสังคมนั้น มีแต่ความสุขและประสบความสำเร็จ ดังนั้นการที่พ่อแม่ ผู้ปกครองไม่มีเวลาให้กับสมาชิกในครอบครัวอย่างเพียงพอ จะทำให้เกิดความห่างเหินต่อกันและเป็นปัจจัยสาเหตุให้เกิดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม เช่น การมีนิสัยก้าวร้าว การหนีเรียน การคบเพื่อนเกเร เป็นต้น จึงมีความคิดว่าบุคคลในครอบครัวไม่ว่าจะอยู่ในฐานะใดก็ตามจะต้องให้การดูแลเอาใจใส่ มีความรัก ความเข้าใจต่อกัน เพื่อป้องกันปัญหาหรือการเกิดปมด้อยต่างๆ ที่จะนำไปสู่พฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ในอนาคตต่อไป นอกจากนี้สมาชิกในครอบครัวจะต้องละเว้นพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม เช่น การทะเลาะวิวาท การมั่วสุมสิ่งเสพติด การพนันหรือการทำร้ายซึ่งกันและกัน เพราะพฤติกรรมดังกล่าวเหล่านี้จะส่งผลกระทบต่อสภาพจิตใจ ความรู้สึกของสมาชิกในครอบครัวโดยเฉพาะบุตรหลานในวัยเรียน จนเป็นสาเหตุให้เกิดความเบื่อหน่ายในการเรียน ก่อพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์และปัญหาในสังคมในที่สุดที่ต้องออกจากสถานศึกษาก่อนกำหนด ซึ่งสอดคล้องกับความเห็นของชาญ สุขเสวบัณฑิต (๒๕๔๖ : ๓๗-๓๘) ที่ได้อธิบายในเรื่องนี้ว่า พ่อแม่ ผู้ปกครองเป็นบุคคลที่ใกล้ชิดกับนักเรียน นักศึกษามากกว่าบุคคลอื่นใดในครอบครัว ถ้าหากมีการสร้างความสัมพันธ์ที่แนบแน่นลึกซึ้งต่อกัน มีการอบรมเลี้ยงดูให้ความรัก ความอบอุ่นและเป็นแบบอย่างที่เหมาะสมแล้ว นับว่าเป็นเรื่องสำคัญต่อพฤติกรรมของสมาชิกในครอบครัวเป็นอย่างยิ่ง ผู้วิจัยจึงคิดว่าถ้าสมาชิกทุกคนช่วยกันปลูกฝังสร้างเสริมนิสัยและเป็นแบบอย่างที่ดีต่อกันจะทำให้นักเรียน นักศึกษาที่อยู่ในครอบครัวนั้นมีความเจริญเติบโตในสังคมได้อย่างมีคุณภาพ สามารถที่จะเรียนรู้หรือพัฒนาตนเองให้เป็นไปตามศักยภาพอย่างเหมาะสม ในส่วนของสถานศึกษาก็จะต้องจัดกิจกรรมหรือประชุม พบปะพ่อแม่ ผู้ปกครองของนักเรียน นักศึกษาอย่างสม่ำเสมอ เพื่อจะได้ชี้แจงทำความเข้าใจเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดู และการเสริมสร้างความสัมพันธ์ในครอบครัวให้สมบูรณ์ รวมทั้งการสนับสนุน ส่งเสริมการศึกษาเล่าเรียนตามฐานะเศรษฐกิจของตนเอง หมั่นสอดส่อง สังเกตพฤติกรรมที่เบี่ยงเบนของบุตรหลานและพยายามทำความเข้าใจร่วมกันเพื่อแก้ไขปัญหาก็อาจจะเกิดขึ้นด้วยวิธีการที่ละเอียดรอบคอบและอยู่บนพื้นฐานของความรักความเข้าใจซึ่งกันและกัน ก็น่าจะทำให้พฤติกรรมในการศึกษาเล่าเรียนเป็นไปตามความคาดหวังตนเอง ครอบครัวและสังคม จึงเชื่อว่าน่าจะเป็นอีกวิธีการหนึ่งที่จะแก้ไขหรือลดปัญหาการออกกลางคันของนักเรียน นักศึกษาได้เช่นเดียวกัน

๖.๔ ปัจจัยด้านสภาพสังคม

ปัจจัยสาเหตุการออกกลางคันของ นักศึกษา ด้านสภาพสังคม อยู่ในระดับปานกลาง สภาพแวดล้อมไม่เอื้อต่อการเรียนการสอน การคมนาคมหรือการเดินทางไม่สะดวก การรับน้อง การที่ผู้เรียนปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมใหม่ไม่ได้ และการปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมใหม่ไม่ได้ การปรับตัวเข้ากับกลุ่มเพื่อน การทะเลาะวิวาท หรือมีความขัดแย้งในสถานศึกษา ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่าการจัดสภาพแวดล้อมของสถานศึกษาก็ไม่จูงใจในการศึกษาเล่าเรียน เช่น อาคารสถานที่หรือห้องเรียนคับแคบ การจัดบรรยากาศไม่เอื้อต่อวัยของผู้เรียน และการฝึกทักษะงานฝีมือ อุปกรณ์การเรียนการสอน เครื่องมือ เครื่องจักร และวัสดุการฝึกงานไม่เหมาะสมและไม่ทันสมัย ตลอดจนการก่อเหตุทะเลาะวิวาทหรือเกิดความขัดแย้งระหว่างบุคคล การคมนาคมหรือการเดินทางไกลจากบ้านไปยังสถานศึกษาไม่สะดวก ซึ่งปัจจัยสาเหตุการออกกลางคันของนักเรียน นักศึกษาดังกล่าวนี้อาจสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ภูมิริน บุญทวี (๒๕๔๘ : บทคัดย่อ) เรื่อง ปัจจัยทางด้านครอบครัวและพฤติกรรมทางสังคมที่มีผลต่อการออกกลางคันของนักศึกษาโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนในจังหวัดเชียงใหม่ ที่พบว่า พฤติกรรมทางสังคมที่แสดงออกในกลุ่มเพื่อน เช่น การเที่ยวกลางคืนคบเพื่อนต่างเพศ การแต่งกายลักษณะเฉพาะกลุ่ม การทะเลาะวิวาท พฤติกรรมเหล่านี้ทำให้นักเรียน นักศึกษาต้องออกกลางคัน สอดคล้องกับผลการวิจัยของ พูนศักดิ์ อดิชาติ (๒๕๓๖ : บทคัดย่อ) เรื่อง การศึกษาสาเหตุในการออกกลางคันของนักศึกษาหลักสูตรวิชาชีพพระยาศรี ในวิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการ ที่พบว่า สาเหตุการออกกลางคันของนักเรียน นักศึกษาคือ สภาพแวดล้อม วัสดุอุปกรณ์และการประเมินผลการเรียนของสถานศึกษาที่ไม่เป็นไปตามสภาพจริง สอดคล้องกับผลการวิจัยของดิเรก สุวรรณฤทธิ์ (๒๕๓๕ : บทคัดย่อ) เรื่อง การออกกลางคันของนักเรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยเทคนิคเพชรบูรณ์ ที่พบว่า สาเหตุการออกกลางคันของนักเรียนอาชีวศึกษาได้แก่ วัสดุฝึกงาน เครื่องมือ อุปกรณ์ในเรียนไม่เพียงพอ ห้องเรียน สถานที่ฝึกงานก็ไม่เหมาะสมทันสมัย สอดคล้องกับผลการวิจัยของเอกบุตร อยู่สุข (๒๕๔๙ : ๑๐๕-๑๐๖) เรื่อง การออกกลางคันของนักเรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยเทคนิคเพชรบูรณ์ ที่พบว่า สภาพแวดล้อมภายในสถานศึกษาเป็นสาเหตุของการออกกลางคันในระดับ ปานกลาง โดยเฉพาะการบริการสิ่งอำนวยความสะดวกที่ไม่เพียงพอ สถานที่คับแคบโรงอาหาร โรงฝึกงาน การบริการน้ำดื่ม สถานที่พักผ่อน ตลอดจนการคมนาคมที่ห่างไกลระหว่างบ้านกับสถานศึกษาทำให้ไม่สะดวกในการเดินทางไม่มีรถประจำทางวิ่งผ่านและ สอดคล้องกับผลการวิจัยของดัลเนียก (Dulniak, Denis Joseph. ๑๙๘๒ : ๓๔๕๕A - ๓๔๕๖A) ที่พบว่า เหตุผลการออกกลางคันของนักศึกษาปีที่ ๑ เนื่องจากการเดินทางจากที่พักอาศัยไปยังสถานที่เรียนไม่สะดวกและห่างไกล

ผู้วิจัยมีความเห็นว่าเพื่อให้ผลการวิจัยในครั้งนี้เป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น จึงได้สรุปผลการวิจัยเกี่ยวกับแนวทางแก้ไขปัญหาการออกกลางคัน ของนักเรียน นักศึกษา ด้านสภาพแวดล้อม เพื่อเป็นข้อมูลให้ผู้บริหารสถานศึกษา ครู อาจารย์และหน่วยงานเครือข่ายในชุมชน เช่น เจ้าหน้าที่ตำรวจ ศูนย์เสมารักษ์ สารวัตรนักเรียน หรือหน่วยงานอาสาสมัครต่างๆ ช่วยกันติดตาม ฝ้าระวังและรายงานพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักเรียน นักศึกษา ให้ผู้ที่เกี่ยวข้องรับทราบ ทั้งนี้สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา และสถานศึกษาควรสนับสนุนและจัดที่พักสำหรับผู้เรียนที่อยู่ห่างไกล เพื่อแก้ไขปัญหาการเดินทาง ภาระค่าใช้จ่าย และสามารถดูแลได้อย่างใกล้ชิด จัดสภาพแวดล้อมภูมิทัศน์ให้เหมาะสม บริการสิ่งอำนวยความสะดวกให้แก่ นักเรียน นักศึกษาอย่างเพียงพอ นอกจากนี้สถานศึกษาจะต้องจัดบรรยากาศให้ผู้เรียนได้เรียนอย่างมีความสุขและปลอดภัย เช่น ห้องเรียนไม่คับแคบเกินไป อาคารเรียน อาคารประกอบ อุปกรณ์การเรียนการสอน

และการฝึกงานจะต้องเพียงพอและทันสมัย ซึ่งแนวทางแก้ไขปัญหาการออกกลางคันของนักเรียน นักศึกษาดังกล่าวนี้นี้สอดคล้องกับคำกล่าวของภุชญา ศักดิ์ศรี ๒๕๕๐ : ๔๔๑) ที่ว่า สภาพแวดล้อมเป็นสิ่งสำคัญที่สถานศึกษา ต้องดูแลเอาใจใส่ไม่ว่าจะเป็นเรื่องระเบียบ ข้อบังคับที่ไม่ควรเคร่งครัดหุยมหิมนเกินไป ให้มีความสำคัญกับการตรวจสอบสุขภาพจิตของ นักศึกษา รวมทั้งการปฏิบัติตัวของครูอาจารย์ที่แสดงออกถึงความเมตตาและการเป็นแบบอย่างที่ดี มีความเข้าใจถึงความต้องการและสภาพปัญหาของ นักศึกษา

๗. ข้อเสนอแนะ

บรรณานุกรม

- เกษตร เมืองทอง.(๒๕๕๔). สาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษา สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้า ภาควิชา
ครุศาสตร์ไฟฟ้า คณะศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
 วิทยานิพนธ์ ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาไฟฟ้า ภาควิชาครุศาสตร์ไฟฟ้า บัณฑิต
 วิทยาลัย. กรุงเทพมหานคร : สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- โกศล ศรีสุพรรณ.(๒๕๕๖). การออกกลางคันของนักเรียน : กรณีนักเรียนวิชาช่างอุตสาหกรรม
โรงเรียนเทคโนโลยีเอเชีย. วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (อาชีวศึกษา).
 เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ชนบ เพชรซ้อน.(๒๕๕๑). การออกกลางคันของนักเรียนนักศึกษาช่างอุตสาหกรรมใน
วิทยาลัยเทคนิคจังหวัดภาคใต้. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต.
 สาขาวิชาเครื่องกล ภาควิชาครุศาสตร์เครื่องกล บัณฑิตวิทยาลัย. กรุงเทพมหานคร :
 สถาบันเทคโนโลยี พระจอมเกล้าธนบุรี,
- คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน.(๒๕๓๕). **การจัดการปฏิบัติงานให้นักศึกษามี**
ความสามารถในการทำงานสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานอุตสาหกรรม.
 กรุงเทพมหานคร : ม.ป.ท.
- _____ . **พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช ๒๕๔๒.** (๒๕๔๕). กรุงเทพมหานคร :
 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, ๒๕๔๒. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัย
 ศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- คณะกรรมการการอาชีวศึกษา, สำนักงาน.(๒๕๕๐). **ระเบียบสำนักงานคณะกรรมการการ**
อาชีวศึกษา พุทธศักราช ๒๕๔๙. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานคณะกรรมการการ
 อาชีวศึกษา.
- จงจิตร สายแก้ว. (๒๕๔๖). การสนับสนุนทางสังคมของสถานศึกษาต่อนักศึกษาที่มีปัญหาตัดสินใจ
ออกกลางคัน กรณีศึกษาวิทยาลัยเทคนิคยะลา. ภาคนิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหา
 บัณฑิต คณะพัฒนาสังคม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ชวลิต พึ่งโกคา.(๒๕๓๙). การศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูอาจารย์ผู้สอน เกี่ยวกับ
สาเหตุการออกกลางคันของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) แผนกวิชา
ช่างเชื่อมและโลหะแผ่น กรมอาชีวศึกษา. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตร์อุตสาหกรรม
 มหาบัณฑิต.กรุงเทพมหานคร : สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ,
- ชัยมงคล จำรูญ (๒๕๔๘) **สาเหตุการออกกลางคันของนักเรียนสาขางานยานยนต์ ระดับ**
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยการอาชีพนครนายก. สารนิพนธ์ กศ.ม. (การบริหาร
 การศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- ชัยมงคล จำรุง. (๒๕๔๘). สาเหตุการออกกลางคันของนักเรียนสาขาช่างยนต์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยการอาชีพนครนายก. สารนิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต.
กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- ชาญ สุขเสาวบัณฑิต. (๒๕๔๖). การศึกษาปัญหาการออกกลางคันของนักเรียนระบบทวิภาคี หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) พ.ศ. ๒๕๓๘ ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม สังกัดอาชีวศึกษา วิทยาลัยเทคนิคราชบุรี. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตร์มหาบัณฑิต.
กรุงเทพมหานคร : สถาบันราชภัฏพระนคร.
- ดิเรก สุวรรณฤทธิ์. (๒๕๓๕). การออกกลางคันของนักเรียนอาชีวศึกษาวิทยาลัยเทคนิคเพชรบูรณ์. วิทยานิพนธ์ ค.อ.ม.(เครื่องกล). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- ดิเรก สุวรรณฤทธิ์. (๒๕๓๕). การออกกลางคันของนักเรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยเทคนิคเพชรบูรณ์. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต. กรุงเทพมหานคร : สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- เทคโนโลยีราชชมงคลพระนคร, มหาวิทยาลัย. (๒๕๕๐). คู่มือนักศึกษาปีการศึกษา ๒๕๕๐. :
กรุงเทพฯ บริษัทสุพีเรียร์นิตติ้งเฮาส์ จำกัด.
- แทนคุณ จิตต์อิสระ. (๒๕๕๐). ครอบครัวพอเพียง ครอบครัวความสุข. มติชน ปีที่ ๓๐ ฉบับที่ ๑๐/๗๓๗ ประจำวันศุกร์ที่ ๓ สิงหาคม พุทธศักราช.
- บรรจง โอบาร์ และคณะ. (๒๕๔๖). รายงานการวิจัยปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเข้าศึกษาและการออกกลางคันตามความคิดเห็นของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยทักษิณ. สงขลา : กลุ่มงานบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยทักษิณ,
- ฝ่ายทะเบียนการศึกษา สำนักทะเบียนและประมวลผล มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. (มปป.) การศึกษาสาเหตุที่ทำให้ นักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ลาออกกลางคันในช่วงปีการศึกษา ๒๕๔๒-๒๕๔๔. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก <http://www.reg.cmu.ac.th/type.phpMname=Detail&did=๑๕> สืบค้น เมื่อวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๕๕.
- พูนศักดิ์ อดีชาติ. (๒๕๓๖). การศึกษาสาเหตุในการออกกลางคันของนักเรียน นักศึกษา หลักสูตรวิชาชีพพระยาสันในวิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการ. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตร์มหาบัณฑิต ภาควิชาการศึกษานอกโรงเรียน. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ไพฑูรย์ สีนลรัตน์. (๒๕๔๓). หลักและวิธีการสอนระดับอุดมศึกษา. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช.
- ภูมริน บุญทวี. (๒๕๔๘). ปัจจัยทางครอบครัวและพฤติกรรมทางสังคมที่มีผลต่อการออกกลางคันของนักศึกษาโรงเรียนอาชีวะเอกชนในจังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ฤทัยชนนี สิทธิชัย, ภัทรารวรรณ ทองคำชุม และนิตยา แม็คแนล. (๒๕๕๐) การออกกลางคันของนักศึกษามหาวิทยาลัยในจังหวัดปัตตานี, Songklanakarin Journal of Science &

- Humanities, Vol. ๑๔, No.๓ (๒๐๐๘) วิชาชีพโรงเรียนเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ. สารนิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต.
- รังสิต เชื้อคำจันทร์ (๒๕๕๐). การเปรียบเทียบสาเหตุการออกกลางคันของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ ๑ . หนองคาย : สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. สารวัตรนักเรียน, กอง. (๒๕๔๑). **คู่มือนักเรียน นักศึกษา และผู้ปกครอง**. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์กรมการศาสนา กรมการศาสนา.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (๒๕๔๔) **แนวทางการปฏิรูปการศึกษา ระดับอุดมศึกษา ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒**. กรุงเทพฯ : คณะกรรมการจัดทำแนวทางการปฏิรูปอุดมศึกษา สกศ.
- สุภาพร เหมอมรไพบูลย์. (๒๕๔๕). **สาเหตุการออกกลางคันของนักเรียนพาณิชยกรรม ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพโรงเรียนเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ. สารนิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต**. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร .
- อุไรรัตน์ โพธิ์แก้ว. (๒๕๓๙). **สาเหตุการออกกลางคันของนักเรียนสาขาศิลปหัตถกรรม ระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพ ในวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา . กระทรวงศึกษาธิการ ในเขตการศึกษา ๖ พ.ศ.๒๕๒๖**. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตร์มหาบัณฑิต ภาควิชาศิลปศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
- เอกบุตร อยู่สุข. (๒๕๔๙).**สาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษา หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) วิทยาลัยการชีพพุทธมณฑล สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต**. กรุงเทพมหานคร : สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.

ภาคผนวก

แบบสอบถามการวิจัย

เรื่อง

ปัจจัยที่มีผลต่อการออกกลางคันของนักศึกษาระดับปริญญาตรี

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการออกกลางคัน
2. เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อการออกกลางคัน

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามชุดนี้ แบ่งออกเป็น 3 ตอนได้แก่
ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการออกกลางคันของนักศึกษาระดับปริญญาตรี
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
ตอนที่ 3 ปัจจัยอื่น ๆ ที่มีผลต่อการออกกลางคันของนักศึกษาระดับปริญญาตรี
2. ข้อมูลหรือคำตอบทุกข้อของท่านจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
3. คณะผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลและนำเสนอเป็นภาพรวม จะไม่นำไปทำการอื่นใดที่ก่อให้เกิดความเสียหายกับตัวบุคคลหรือสถานศึกษาเป็นอันขาด

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ให้ตรงตามสภาพความเป็นจริง

1. เพศ ชาย หญิง
2. สถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม
 นักศึกษาปัจจุบัน นักศึกษาที่ออกกลางคัน อาจารย์
 (ถ้าเป็นอาจารย์ให้ข้ามไปตอบตอนที่ 2)
3. ระดับการศึกษาก่อนเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัย
 ม. 6 ปวช. ปวส. อื่น ๆ โปรดระบุ.....
4. คณะที่สังกัด
 ศิลปศาสตร์ สาขาวิชา .....
 วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สาขาวิชา.....
 บริหารธุรกิจ สาขาวิชา .....
 วิศวกรรมศาสตร์ สาขาวิชา .....
 ครุศาสตร์อุตสาหกรรม สาขาวิชา .....
 อุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น สาขาวิชา .....
 เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ สาขาวิชา .....
 เทคโนโลยีสื่อสารมวลชน สาขาวิชา .....
 สถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ สาขาวิชา .....
5. ประเภทการคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
 โควตา สอบตรงของมหาวิทยาลัย สกอ.(แอดมิสชั่น)

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการออกกลางคันของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ลงในช่อง ให้ตรงกับสภาพความเป็นจริงที่สุด

5 หมายถึง ระดับปัจจัยที่เป็นสาเหตุการออกกลางคันมากที่สุด

4 หมายถึง ระดับปัจจัยที่เป็นสาเหตุการออกกลางคันมาก

3 หมายถึง ระดับปัจจัยที่เป็นสาเหตุการออกกลางคันปานกลาง

2 หมายถึง ระดับปัจจัยที่เป็นสาเหตุการออกกลางคั นน้อย

1 หมายถึง ระดับปัจจัยที่เป็นสาเหตุการออกกลางคั นน้อยที่สุด

ข้อ ที่	ปัจจัยที่เป็นสาเหตุการออกกลางคัน	ระดับปัจจัยที่เป็นสาเหตุการออก กลางคัน				
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
		5	4	3	2	1
	ด้านส่วนตัวของนักศึกษา					
1	มีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการเรียนด้านวิชาชีพ					
2	เรียนในสาขาวิชาที่ไม่ได้สมัครใจ					
3	มีความรู้พื้นฐานในสาขาวิชาที่เรียนน้อย					
4	สอบตกบางรายวิชาและผลการเรียนต่ำ					
5	ขาดเรียนมากจนหมดสิทธิ์สอบ					
6	ขาดการวางแผนการเรียนที่ดี					
7	เบื่อหน่ายการเรียน					
8	มีปัญหาส่วนตัว					
9	มีโรคประจำตัว					
10	มีปัญหาชู้สาว อบายมุขหรือยาเสพติด					
11	การคบหาสมาคมกับเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสม					
12	มีภาระรับผิดชอบครอบครัว					
13	ขาดแคลนทุนทรัพย์					
14	อื่น ๆ					
	ด้านสถาบัน					

1	นโยบายการบริหารจัดการของสถานศึกษาไม่ชัดเจน					
2	นโยบายการรับนักศึกษาโดยไม่มีกรอบคัดเลือก					
3	การบริหารและระเบียบวินัยที่เข้มงวด					
4	ความไม่เหมาะสมของอาคารเรียน ห้องปฏิบัติการ					
ที่	ปัจจัยที่เป็นสาเหตุการออกกลางคัน	ระดับปัจจัยที่เป็นสาเหตุการออก กลางคัน				
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
		5	4	3	2	1
5	เครื่องมือ อุปกรณ์ไม่เพียงพอ					
6	ความสัมพันธ์ของสถานศึกษากับผู้เรียนค่อนข้างน้อย					
7	ความปลอดภัยในสถานศึกษา					
8	การจัดระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียนด้วยประสิทธิภาพ					
9	การบริการและการอำนวยความสะดวกไม่ทั่วถึง เพียงพอ					
10	สถานศึกษาจัดกิจกรรมนอกหลักสูตรมากเกินไป					
11	เป้าหมายการจัดกิจกรรมของสถานศึกษา					
12	สถานศึกษาจัดกิจกรรมไม่ส่งผลต่อการเรียนการสอน					
13	ค่าเล่าเรียนแพง					
14	อื่น ๆ					
	ด้านครอบครัว					
1	ครอบครัวมีฐานะยากจน					
2	ปัญหาเรื่องเศรษฐกิจ					
3	ผู้ปกครองแยกกันอยู่					
4	เกิดความขัดแย้งและความรุนแรงในครอบครัว					
5	ครอบครัวมีลูกหลายคนต้องดูแล					
6	ผู้ปกครองมีอาชีพไม่แน่นอน					
7	แม่ต้องรับภาระคนเดียว					
8	หาเลี้ยงครอบครัว					
9	ทัศนคติของผู้ปกครองที่มีต่อสถานศึกษา					
10	อื่น ๆ					

	ด้านสังคม					
1	การคมนาคมหรือการเดินทางไม่สะดวก					
2	สถานศึกษาอยู่ในแหล่งอบายมุข สถานบันเทิง					
3	สภาพแวดล้อมไม่เอื้อต่อการเรียนการสอน					
4	การถูกข่มขู่ หรือทำร้ายจากเพื่อนนักศึกษา					
5	การทะเลาะวิวาท หรือมีความขัดแย้งในสถานศึกษา					
ข้อ ที่	ปัจจัยที่เป็นสาเหตุการออกกลางคัน	ระดับปัจจัยที่เป็นสาเหตุการออก กลางคัน				
		มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
		5	4	3	2	1
6	การกลั่นแกล้ง รังแก (จากเพื่อน)					
7	การปรับตัวเข้ากับกลุ่มเพื่อน					
8	การรับน้อง					
9	ผู้เรียนปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมใหม่ไม่ได้					
10	ขาดเพื่อนและการยอมรับจากกลุ่ม					
11	อื่น ๆ					

ตอนที่ 3 ปัจจัยอื่น ๆ นอกจากปัจจัยที่กล่าวมา

.....

.....

.....

.....

ขอขอบคุณทุกท่านที่ได้กรุณาให้ความร่วมมือในการให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อ